BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
MUREȘ

JOI, 1 IANUARIE 1981,
ANUL XV (NR. 692)

12 pagini, 1 LEU

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NATIONAL AL ORGANIZATIEI PIONIERILOR

TUTUROR CITITORILOR, PĂRINȚILOR, COMANDANȚILOR-INSTRUCTORI, ÎNVĂȚĂTORILOR, PROFESORILOR ȘI CELORLALȚI INIMOȘI TOVARĂȘI CARE AJUTĂ ACTIVITĂȚII PIONIEREȘTI, REDACȚIA LE ADRESEAZĂ UN CĂLDUROS

«LA MULȚI ANI!»

P
605.604

DESEN DE
DUMITRU MARIAN,
CLASA A II-A, BUFTEA

CADRAN POLITIC

DE LA UN CINCINAL LA ALTUL

Cincinalul recent încheiat reprezintă o bună parte din viața voastră. Cînd a început, unii dintre voi intrau în clasa întîi, alții în clasa a patra sau a cincea. Acum, și voi sînteți mai mari,și țara noastră a parcurs pași însemnați pe calea civilizației și bunăstării, pe calea eforturilor ferme pentru pace, cooperare și prietenie în lumea întreagă.

Așadar, ați crescut odată cu țara și creșteți odată cu ea tot mai frumos. Frații voștri mai mici v-au urmat și ei. An de an — în timp ce ghiozdanele voastre purtau spre școli lumina din carnetele de elev — graficele izbînzilor de pe șantiere, fabrici și ogoare creșteau mereu. Ați văzut voi înșivă aceste fapte, le-ați gîndit voi înșivă. Ați învățat să înțelegeți adîncimea unor adevăruri exprimate de formulări ca acestea: «creșterea productivității muncii, creșterea nivelului de trai, creșterea volumului de investiții» și reprezentate de noi blocuri de locuințe, noi școli și așezăminte culturale, noi cărți și manuale.

Treptele cincinalului care a trecut le-ați parcurs și voi — împreună cu întregul popor — **sub semnul faptei.** Laolaltă cu notele mari din cataloage, cu realizările din activitățile tehnico-aplicative și cultural-sportive, stă mărturie cutezanței voastre participarea la rodnice activități de muncă patriotică, la entuziasta bătălie pentru roadele toamnei. La Forumul tinerei generații din primăvara acestui an ați hotărît, împreună cu uteciștii, cu șoimii patriei, să vă înscrieți eforturile într-un adevărat program-angajament: **«Programul privind participarea tinerei generații la realizarea obiectivelor de dezvoltare economico-socială a țării, de cercetare și creație științifică, de introducere a progresului tehnic în perioada 1981—1985».** Roadele activității voastre din anul ce se încheie îndreptățesc acest angajament.

Ștafeta de lumină aurește stema țării la pragul noului cincinal, energiile noastre se adună în aceste zile într-un nou și uriaș puls. Mulți dintre voi, cititori de azi ai revistei, vă veți pune semnătura efectiv pe realizările cincinalului care urmează: **toți absolvenții clasei a VIII-a vor fi cuprinși în treapta I-a de liceu.** Ei vor face astfel pasul decisiv spre producție, spre viață. Spre maturitate, deci.

Poporul,partidul întreg, vă privesc cu încredere și bucurie. Secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, vi s-a adresat de nenumărate ori îndemnîndu-vă să vă iubiți țara, să învățați bine, să fiți harnici, să creșteți drept și frumos. În cincinalul care urmează, conform obiectivelor stabilite de cel de-al XII-lea Congres al partidului, țara are multe de realizat — și datorită eforturilor întregului popor, datorită conducerii înțelepte a partidului, **va realiza.** Neîntreruptul nostru marș spre bunăstare, spre consolidarea independenței, spre asigurarea unei păci trainice în lume va cunoaște noi trepte de urcuș. Vom munci tot mai bine, vom trăi tot mai bine. Și voi, copiii — împreună cu întregul popor. Din cele 75 683,4 milioane lei prevăzuți a asigura cheltuielile pentru finanțarea acțiunilor social-culturale, pentru ridicarea nivelului vieții spirituale, în viitorul cincinal aproape 20 000 milioane vor fi destinate numai dezvoltării învățămîntului. Acestui cincinal al grijii crescînde pe care poporul, partidul o poartă creșterii tinerei generații, să-i răspundeți deci printr-o **nouă calitate** a eforturilor voastre. Întreaga noastră viață este un neîntrerupt urcuș spre crestele calității — indiferent de domeniul nostru de activitate, indiferent de vîrsta pe care o avem. Cincinalele sînt marile șarje ale acestei ascensiuni.

Iată de ce cincinalul care începe este un cincinal al tuturor celor ce trăiesc și muncesc sub stema acestei țări, al fiecăruia dintre noi.

Ilie Traian

* * *

PIONIERPRES

ORĂȘELELE COPIILOR ȘI-AU DESCHIS PORȚILE

Duminică,21 decembrie,a «demarat» într-un raliu captivant și plin de un întreg alai de bucurii mult așteptata vacanță de iarnă. V-ați aliniat la startul ei: toți cei peste două milioane și jumătate de pionieri și școlari — o impresionantă participare de masă, egală cu aceea care a parcurs traseul acestui prim trimestru școlar de muncă și învățătură. Fără îndoială, cel mai sigur și îndreptățit «pașaport» pentru călătoriile vacanței îl reprezintă propriul vostru carnet de elev. Cu cît este el mai «vesel», mai «surîzător» (mă rog — veselia e direct proporțională cu măsura notelor, mai «voinice» sau mai... «firave»!) ne vom bucura mai deplin de recompensa vacanței. Cel dintîi dar al său are, prin tradiție, valoarea unui eveniment deosebit. Eveniment care a declanșat și în Capitală, încă de la primele ore ale dimineții lui 21 decembrie, un impresionant și totodată voios exod al copiilor de toate vîrstele către... «lumea copiilor» — cum a numit-o unul dintre grăbiții noștri interlocutori, Liviu Belcigan, (elev în clasa a VII-a la Școala generală nr. 119). Așadar, toate drumurile Capitalei duceau în această dimineață a solstițiului de iarnă către orășelele copiilor, care, la orele 10, și-au deschis porțile pentru a-și primi oaspeții. Edilii acestor orășele au întruchipat pentru voi adevărate cetăți de basm, o lume feerică, cu strălucitoare castele și îmbietoare căsuțe... de zahăr, unde, aidoma poveștii, se pot mînca pe săturate vată de zahăr și alte felurite dulciuri. Cu personaje de poveste te întîlnești, dealtfel, la tot pasul, unii «drumeți» mai mici decît voi chiar le dau «bînețe» — — căci așa se cade: să fii politicos cu Albă ca Zăpada și cei șapte pitici, cu Harap Alb și chiar cu nostimul ursuleț păcălit de vulpe...!

Sumedenie de pasageri așteaptă în gara orășelului trenul voioșiei pentru a porni într-o călătorie ce va face înconjurul «lumii copiilor» doar în cîteva minute. Mai încolo, caruselul se înscrie și el pe «orbita» veseliei; «așii» volanului se întrec într-o spectaculoasă cursă de carturi, în vreme ce pe spiralatele trasee aleargă într-un raliu vertiginos alți îndrăzneți ai minivolanului. Ne aflăm în orășelul copiilor din Parcul tineretului. Deodată,cineva anunță apropierea orei... H! Se stîrnește rumoare, lumea năvălește spre peronul gării. Și, exact la orele 12,din primul vagon descinde un personaj așteptat cu mare nerăbdare și întîmpinat cu urări de bun sosit: Moș Gerilă! Alaiul de copii îl însoțește la bradul falnic, împodobit sărbătorește și încărcat de daruri. Moș Gerilă reapare apoi pe ecranul unei căsuțe-televizor, rostindu-și tradiționalul său cuplet. Tot pe «marele» ecran — o altă plăcută surpriză: întîlnirea cu Genoveva Preda și Alexandrina Halic de la Teatrul «Ion Creangă». Spectatorii de toate vîrstele se întrec și ei în a-și demonstra harul artistic: recită poezii, susțin microrecitaluri de muzică populară și folk, cîntă frumoase cîntece pionierești.

Așadar, deschiderea orășelelor copiilor v-a adus și cele dintîi bucurii, cele dintîi daruri și surprize. Ne vom reîntîlni, dragi cititori, în raliul vacanței în numărul viitor.

FAPTE DE CUTEZĂTORI

Desen de Ion Mihăescu
Text: E. Roșca

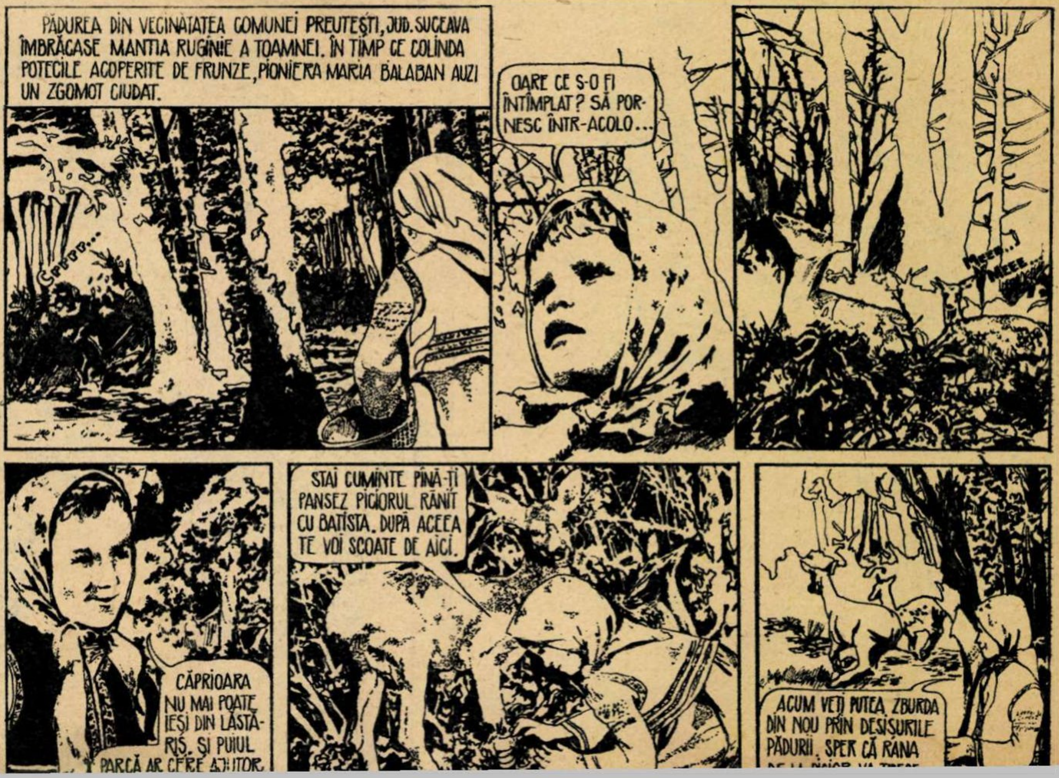
PĂDUREA DIN VECINĂTATEA COMUNEI PREUTEȘTI, JUD. SUCEAVA ÎMBRĂCASE MANTIA RUGINIE A TOAMNEI. ÎN TIMP CE COLINDA POTECILE ACOPERITE DE FRUNZE, PIONIERA MARIA BALABAN AUZI UN ZGOMOT CIUDAT.
CPPPP...
OARE CE S-O FI ÎNTÎMPLAT? SĂ PORNESC ÎNTR-ACOLO...
MEEE... MEEE...
CĂPRIOARA NU MAI POATE IEȘI DIN LĂSTĂRIȘ. ȘI PUIUL PARCĂ AR CERE AJUTOR
STAI CUMINTE PÎNĂ-ȚI PANSEZ PICIORUL RĂNIT CU BATISTA. DUPĂ ACEEA TE VOI SCOATE DE AICI.
ACUM VEȚI PUTEA ZBURDA DIN NOU PRIN DESIȘURILE PĂDURII. SPER CĂ RANA

Viitorul începe azi

Am încheiat un an rodnic în realizări al cărui final a marcat, în același timp, și **finalul cincinalului celor mai mari progrese înregistrate pînă acum în întreaga istorie a construcției socialiste, în ridicarea nivelului de trai.** Înseamnă, deci, că părinții și frații noștri mai mari, oamenii muncii din întreaga țară, indiferent de naționalitate, au muncit împreună cu abnegație, cu răspundere și dăruire. Pentru că, așa cum sublinia secretarul general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**: «Nimic nu am primit de-a gata și gratuit, nimic nu a picat din cer! Totul e rezultatul unei munci fără preget, eroice a poporului nostru, care și-a propus să lichideze în cel mai scurt timp istoric posibil înapoierea și să-și asigure o viață demnă, fericită, liberă, prin munca sa, și nu pe spatele altora.»

Așadar, muncă, investiție de inteligență și de efort creator. Și, iată că, în felul acesta, numai în anii ultimului cincinal, peste 2 500 de noi capacități economice importante au intrat în funcțiune, zestrea tehnică a întreprinderilor a sporit de la 1 203 miliarde lei în 1975 la 1 950 miliarde lei în 1980. Sînt, desigur, și alte cifre grăitoare pentru această etapă de dezvoltare în care a fost înfăptuit un vast program de investiții. Iată numai cîteva dintre acestea:

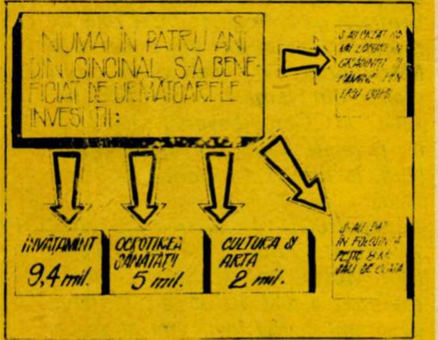
NUMAI ÎN PATRU ANI DIN CINCINAL S-A BENEFICIAT DE URMĂTOARELE INVESTIȚII:
ÎNVĂȚĂMÎNT 9,4 mil.
OCROTIREA SĂNĂTĂȚII 5 mil.
CULTURA ȘI ARTA 2 mil.

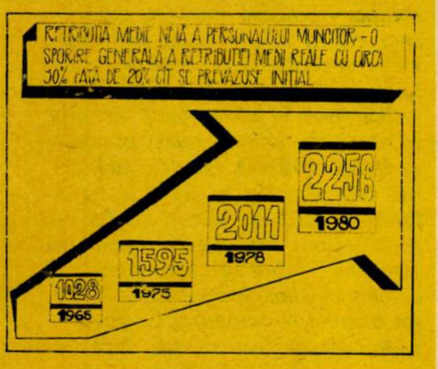

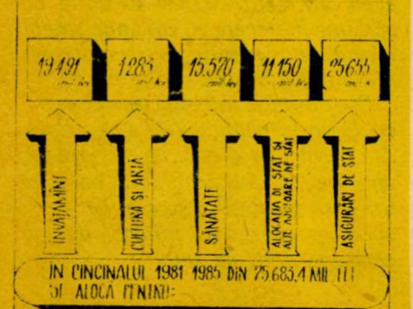

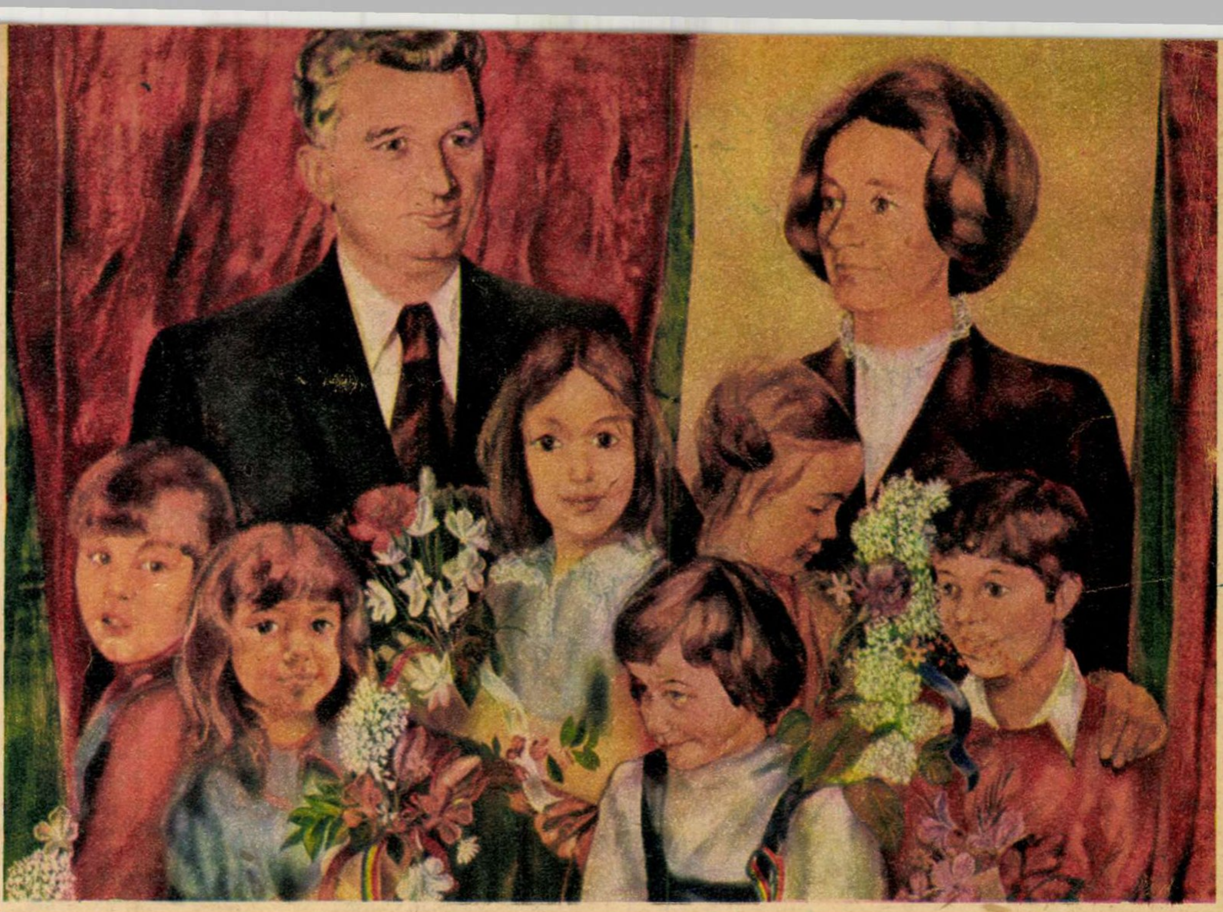

FIERBINTE OMAGIU

Un An Nou își ridică fruntea în lumina țării. Această lumină iradiază din tot ce s-a înfăptuit în ultimul deceniu și jumătate de cînd la conducerea partidului și statului se află omul politic de o excepțională clarviziune și luciditate, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Urmînd directivele Congresului al XII-lea al partidului, România se dezvoltă pe căi proprii, într-un climat de muncă și efervescență creatoare, de angajare entuziastă a oamenilor muncii din toate județele patriei în edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Democratismul profund al vieții noastre socialiste se face simțit ca o infuzie binefăcătoare în toate sectoarele de activitate. Așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la Congresul al XII-lea, «un aport de cea mai mare importanță la progresul multilateral al țării îl aduc milioanele de femei — peste jumătate din populația țării — care reprezintă o puternică forță socială a orînduirii noastre». Mamă și tovarășă de muncă, fiind egală bărbatului prin competență profesională, prin curaj și răspundere civică, femeia lucrează și își spune cuvîntul în problemele producției, în activitatea socială, este aleasă în funcții de răspundere.

Un exemplu strălucit îl dă zi de zi tovarășa Elena Ceaușescu, personalitate de seamă a vieții politice, sociale și științifice, savant de renume mondial. Întreaga națiune elogiază devotamentul, puterea de muncă, tenacitatea și căldura comunistului care s-a dedicat cu răspundere și curaj, încă din adolescență, muncii și activității revoluționare din țara noastră. Primind înaltul ordin «Steaua Republicii Socialiste România» clasa I, tovarășa Elena Ceaușescu arăta: «Am avut marea fericire ca, încă din perioada ilegalității, să lucrez nemijlocit alături de tovarășul meu de viață, care a constituit pentru mine un înalt exemplu de dîrzenie și dăruire totală în lupta revoluționară, de nestrămutată încredere în victoria cauzei drepte a clasei muncitoare, a partidului nostru».

O viață exemplară, un crez nobil care i-a purtat gîndul și fapta în marile bătălii duse de clasa muncitoare și de Partidul Comunist Român împotriva exploatării, a violenței și fascizării, a războiului hitlerist. Trăirea înflăcărată de un înalt ideal, continua și generoasa dăruire pentru binele poporului, pentru om și pentru demnitatea lui, setea de adevăr și dreptate și de lumina slovei sînt însușiri care au cizelat mereu profilul moral și spiritual al tinerei luptătoare.

Aceste însușiri au dobîndit noi valențe și dimensiuni prin participarea activă, alături de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii, la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate și a comunismului în România, printr-un susținut și prestigios aport personal la dezvoltarea chimiei, a muncii de cercetare, a științei pusă în slujba înfloririi patriei, a civilizației și progresului pe întreaga planetă.

Recent, în semn de înaltă prețuire, Institutul de Relații Internaționale din Roma a înmînat tovarășului Nicolae Ceaușescu Medalia de aur specială clasa I «Leonardo da Vinci» împreună cu placheta și medaliile de aur emise cu prilejul celei de a XV-a aniversări a acestui Institut. În cadrul aceleiași solemnități, tovarășei Elena Ceaușescu i-au fost conferite, din partea Institutului de Relații Internaționale din Roma, Medalia de aur «Maria Curie» și medaliile de aur jubiliare ale institutului.

Știința românească are astăzi în personalitatea tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu un reprezentant de seamă, un savant a cărui reputație a trecut de mult granițele țării. Cele peste 20 de titluri și distincții acordate de institute superioare cu vechi tradiții, de renumite universități și academii din diferite țări atestă prețuirea, stima și înalta considerație de care tovarășa Elena Ceaușescu se bucură în lumea oamenilor de știință. Acum, la început de ianuarie, copiii patriei, unindu-și glasurile lor limpezi și curate, se alătură părinților și fraților mai mari, întregului nostru popor, adresînd tovarășei Elena Ceaușescu un vibrant și fierbinte omagiu.

Costache Anton

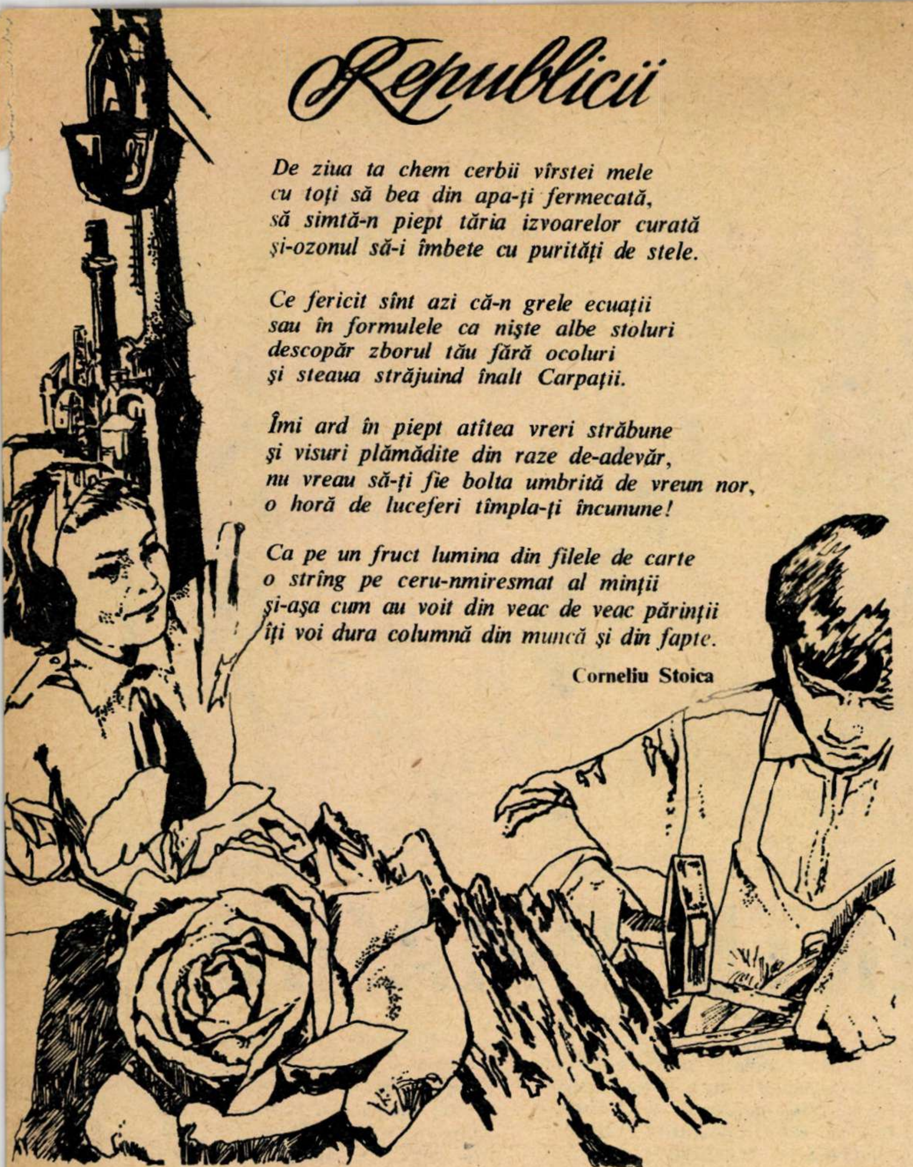

Republicii

De ziua ta chem cerbii vîrstei mele
cu toţi să bea din apa-ţi fermecată,
să simtă-n piept tăria izvoarelor curată
şi-ozonul să-i îmbete cu purităţi de stele.

Ce fericit sînt azi că-n grele ecuaţii
sau în formulele ca nişte albe stoluri
descopăr zborul tău fără ocoluri
şi steaua străjuind înalt Carpaţii.

Îmi ard în piept atîtea vreri străbune
şi visuri plămădite din raze de-adevăr,
nu vreau să-ţi fie bolta umbrită de vreun nor,
o horă de luceferi tîmpla-ţi încunune!

Ca pe un fruct lumina din filele de carte
o strîng pe ceru-nmiresmat al minţii
şi-aşa cum au voit din veac de veac părinţii
îţi voi dura columnă din muncă şi din fapte.

Corneliu Stoica

ROMANTICA VALE A Motrului

reportaj de Vasile Băran

— Cunoaşteţi locurile?

— Tu ce crezi!

Sorin îşi dădea seama că nu mă aflam pentru prima dată în drum spre Motru, dar nu voia să renunţe la misiunea sa de ghid, pe care, bineînţeles, şi-o luase singur.

— De la Tîrgu Jiu spre Motru, mi-a explicat el, putem merge...

Ştiam: fie pe la Peştişani şi Hobiţa, satul naşterii şi copilăriei lui Brâncuşi, trecînd, apoi, pe lîngă zidurile Tismanei a căror arhitectură desenează turnuri mari şi porţi ferecate, şi pe la Padeş, cîmpia ce se lasă spre Mehedinţi netedă, ca o apă îngheţată, rămasă sub bolta de glorii prin Proclamaţia lui Tudor, fie pe la Băleşti şi Corneşti, străbătînd o vale paralelă, prin sate atît de străvechi, încît documentele în care sînt menţionate au mai toate o vîrstă de peste o jumătate de mileniu.

— De pe vremea lui Ioan de Hunedoara?

— Exact. Casele acestor sate erau ridicate din bîrne rotunde din gorun decojit, încheiate la colţuri, cu una şi două încăperi, acoperite cu freştilă şi lipite pe dinlăuntru, cu pămînt, văruite şi împrejmuite cu ulucă ori stobori îngrămădiţi cu nuiele. Într-o odaie, la capul patului era aşezată lada cu zestre, iar într-alta, deasupra vetrei atîrna lanţul de fier ce sprijinea tuciul de fiert mămăligă. Mai apoi satele au evoluat, s-au modernizat, s-au schimbat în cele din urmă cu totul, dar şi astăzi ele mai păstrează chiar şi la casele cele mai noi, modelul gorjenesc, cu tradiţionalul stîlp încrustat şi porţi înflorate atît de adînc studiate cîndva de marele autor al «Coloanei» şi al «Porţii sărutului».

Şoseaua e largă, aşezările cochete, luminoase, aşa încît Valea se arată mereu ca o deschidere. Trecem prin Teleşti, ajungem la Cîlnic şi Ciuperceni, urcăm Dealul Bujorăescu, lăsăm în stînga Mătăsarii şi coborîm în depresiunea Motrului. Oraşul se vede încă de sus — «o pădure de blocuri» — metafora se potriveşte cel mai bine, aici, între dealuri; şi, cum ninge, pădurea e albă, dar chiar de n-ar fi zăpada aceasta vremelnică de noiembrie, tînărul «codru» de jos ne-ar apărea tot alb din pricină că blocurile sînt ele însele albe. Mă sfătuiesc cu Sorin. E de acord să ne notăm impresiile astfel: la Motru, acum, tabloul se înfăţişează prin două culori fundamentale, albul şi negrul, fiindcă de jur-împrejur circulă aici, zi şi noapte, rîurile lignitului negru.

— Iţi cunoştri oraşul, Sorine?

Fruntea lui Sorin se încreţeşte. Nu încape nici o îndoială: s-a supărat. Întrebarea mea a fost absolut neavenită. Un băiat de miner să nu-şi cunoască oraşul devenit cel mai vestit între localităţile şi aşezările cărbunelui românesc? Cu atît mai mult cu cît între el şi oraşul său diferenţa de vîrstă nu e prea mare: doi-trei ani. Istoria este dintre cele mai simple, dar şi dintre cele mai captivante. În anii 1956—1958, în urma lucrărilor de prospecţiuni, geologii au conturat pe hărţile lor viitorul bazin carbonifer. În vara anului 1960 au început lucrările miniere în galeria Horăşti, care s-au extins apoi spre Leurda şi Ploştina. La 1 ianuarie 1964 a intrat în exploatare mina Horăşti, iar la 1 iunie — mina Leurda. Cinci moderne unităţi miniere au fost create şi dezvoltate puternic în perioada cincinalului 1966—1970, alcătuind industria carboniferă a Motrului.

— Şi oraşul? Spune-mi, Sorine, ştii cîţi ani are oraşul Motru?

— Bineînţeles. În acest an a împlinit cincisprezece.

Aşa este: din anul 1966 şi pînă azi s-a înălţat şi oraşul tînăr cu clădirile sale albe, cu şcolile şi grădiniţele sale, cu lăcaşurile sale de ştiinţă şi de cultură, oraşul cu 20 000 de locuitori — minerii Motrului — oraş ce impresionează printr-un farmec aparte fiindcă, pe cît îţi apare de odihnitor, pe atît este el împresurat de vuietul neîntreruptei curgeri a cărbunelui — afluent principal al marelui fluviu energetic al ţării.

— Şi ştii tu unde se duce acest rîu neîntrerupt, Sorine?

Sorin îmi propune să ne imaginăm o hartă sui-generis. Iată-l iradiind: mari benzi de transport alimentează termocentrala de la Rovinari, în vreme ce convoaie de autobasculante şi lungi şiruri de vagoane de cale ferată aleargă spre giganticul «siloz» de la Turceni; alte ramificaţii se duc spre Işalniţa şi valul scapără şi energia urcă în liniile de înaltă tensiune spre Slatina, unde declanşează electroliza aluminiului, spre Craiova, unde asigură funcţionarea uriaşelor retorte ale combinatului chimic şi a maşinilor ce prelucrează metalul la «Electroputere»; spre Rîmnicu Vîlcea şi Piteşti, spre Reşiţa şi Oţelul Roşu, spre toate colţurile ţării. Pentru că, dacă aproape trei sferturi din producţia de lignit a patriei o dă bazinul carbonifer al judeţului Gorj, Motru — importantă zonă minieră a acestui bazin — se înscrie în competiţie ca unul din furnizorii de seamă.

Oraşul Motru datează, aşadar, din anul 1966, înregistrat fiind pe lista aşezărilor urbane ale ţării prin cea dintîi vizită de lucru, în această zonă, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Au trecut de atunci 15 ani. Sorin e ceva mai mic. Are doisprezece ani şi jumătate. S-a hotărît să-şi ţină un jurnal cu întîmplările de fiecare zi ale oraşului său. Nu de mult, îmi povesteşte el, a avut loc aici o acţiune extraordinară. S-a numit «Acţiunea 7000». Despre ce este vorba? La chemarea secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de a se da ţării cît mai mult cărbune — pîinea de fiecare zi a industriei — au venit la Motru în luna iulie a acestui an aproape 7000 de muncitori şi o mulţime de maşini, o imensă coloană de autobasculante mari, garnituri de trenuri, trailere purtînd utilaje terasiere grele, excavînd şi decopertînd o rezervă de cărbune de peste un milion două sute de mii de tone!

— Ce înseamnă decopertare, Sorine?

— Ştiţi ce înseamnă? Să muţi dealuri din loc!

Sorin nu exagerează nicidecum: la Motru, între 15 iulie şi 15 octombrie 1980, cei 7000 de muncitori, specialişti şi militari veniţi în sprijinul minerilor gorjeni spre a mări producţia de cărbune au mutat, pur şi simplu, dealuri de steril pentru a fi lăsat liber lignitul. În locul dealului Găleşoaiei, de exemplu, a început să se întindă un tronson de benzi care va duce lignitul de la Tismana II direct spre gurile de foc ale termocentralei de la Rogojelu. Cei 7000 de muncitori veniţi aici din Suceava şi Maramureş, din Galaţi şi din Constanţa, din Harghita şi din Ilfov, din Alba şi Caraş-Severin din toate judeţele ţării, au ajutat, tot odată, la lucrări de montaj, de construcţii de drumuri şi poduri, la transportul şi depozitarea sterilului! Au mutat nu numai dealuri, ci şi ape. Rîul Motru, îmi dă Sorin încă un exemplu, a fost deviat pe o distanţă de 4 km! Astfel încît, îmi atrage el atenţia, frumoasa frază cu care începe cartea «De pe valea Motrului» «Motrul continuă să curgă prin valea lui de totdeauna, printre şirurile dealurilor verzi, în acelaşi ţinut zîmbitor şi romantic, udînd acelaşi pămînt», va trebui revăzută. Fiindcă, iată, numai într-o vară s-au petrecut transformări destul de mari în înfăţişarea acestui ţinut, într-adevăr, zîmbitor şi romantic. Ţinut al cărbunelui, al oamenilor plini de cutezanţă. Al acelor oameni — mineri ai Gorjului — care s-au angajat să dea încă din acest an ţării 100 000 de tone de cărbune în fiecare zi! Un angajament izvorît din romantismul revoluţionar al timpului nostru.

O duminică întreagă am colindat cu Sorin romantica vale a Motrului. Am privit încă o dată de sus oraşul, apoi ne-am despărţit. A doua zi el urma să se ducă la şcoală, iar eu să scriu despre acest miracol dintr-o călătorie greu de uitat.

36 DE ORE ÎMPREUNĂ LA PRAID

FOTOREPORTAJ

Pionierpres

O frumoasă tradiție reunește în fiecare an numeroase echipaje pionierești de pe meleaguri harghitene pentru a cunoaște împreună frumusețile și bogățiile județului, așezările și oamenii lor. Și anul acesta punctul de întîlnire a fost la Praid. Abia trecuse amiaza, că grupurile de fete și băieți din Vlahița, Ulieni, Ocna de Sus, Ocna de Jos, Cristuru Secuiesc, Corund și-au făcut apariția pe străzile localității.

La scurt timp, au sosit și invitații: un echipaj al pionierilor din Sovata și două echipaje din Miercurea Ciuc. Veselia, buna dispoziție și interesul pentru tot ceea ce îi înconjoară le-au ținut tovărășie tuturor, timp de o zi și jumătate. Cum au petrecut prietenii noștri cele 36 de ceasuri cît s-au aflat împreună? Privind imaginile, vă veți putea da seama că programul a fost pe cît de bogat, pe atît de plăcut.

În prima zi, pionierii au drumețit prin palatul de... sare, adică la salina din Praid, unde le-a ținut o plăcută și instructivă tovărășie inginerul șef Beteg János. Astfel, pionierii au aflat despre metodele moderne folosite astăzi în extracția sării, ca și despre proiectele de viitor ale muncitorilor care lucrează în imensul «palat» subteran. Tot cu acest prilej pionierii au aflat că în interiorul salinelor pot fi tratate și unele afecțiuni.

Și, pentru că extracția sării este o veche ocupație a locuitorilor de aici, oaspeții au fost invitați la Muzeul sării aflat la Căminul cultural, pentru a face o incursiune în istoricul meseriei de miner în salină privind machete și documente vechi, precum și unelte folosite de mineri odinioară.

Următorul popas al drumeților harghiteni a fost cabana Bogdan, unde au dormit... fără vise.

A doua zi, cele 14 echipaje au participat la un antrenament concurs de orientare turistică, spre ruinele unei vechi cetăți aflate la cîțiva kilometri. Pe drum, membrii fiecărui echipaj au trebuit să demonstreze cum și-au pregătit rucsacul pentru o drumeție și dacă știu să acorde primul ajutor la nevoie. Tot atunci au dat și un «examen» la geologie, recunoscînd rocile din zona parcursă. Cele mai amuzante momente le-au petrecut în timpul popasului din vecinătatea ruinelor cetății cînd pionierii, fete și băieți, s-au angajat la un vesel concurs de... gătit.

Startul a fost luat printr-o scurtă incursiune în pădurea învecinată, în căutarea de... combustibil. Apoi, focurile s-au aprins, și ceaunele au început să fiarbă, în timp ce membrii echipajelor cuprinși de febra întrecerii se străduiau să dea gustul cel mai plăcut tocăniței pe care o pregăteau. Cînd mîncarea a fost gata, misiunea juriului de a aprecia conținutul fiecăruia dintre cele 14 ceaune din care răzbăteau aburi ispititori a fost destul de grea. După atîtea «degustări», în ziua aceea nici unul dintre membrii juriului n-au mai avut nevoie de hrană!

Întîlnirea pionierilor harghiteni s-a încheiat la Căminul cultural printr-un pasionant concurs privind frumusețile locurilor vizitate și tot ce au văzut și au învățat despre bogăția din subsolul acestor meleaguri — sarea.

Seara, pionierii au pornit încîntați spre casele lor, promițîndu-și o nouă revedere în anul 1981.

Le urăm succes!

Bogdan Suzana

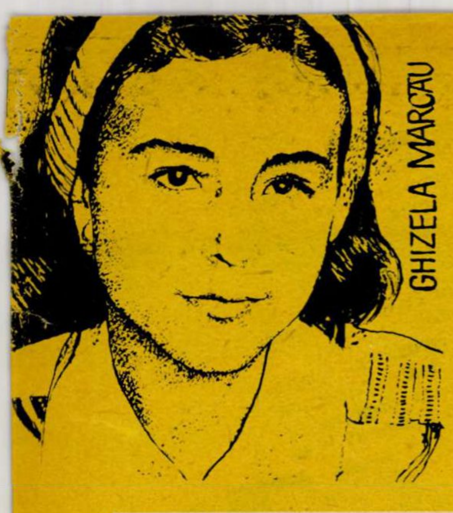

CENACLUL „CUTEZĂTORII"

În ultima ședință de lucru a Cenaclului revistei «Cutezătorii» am avut un oaspete deosebit: premianta întîi pentru proză a concursului «Cutezătorii printre noi — Pana de aur».

Pioniera Marcău Ghizela a venit tocmai din celălalt capăt al țării să ne povestească despre copiii din satul ei de peste munți. Un sat ca toate satele țării, cu copii la fel de isteți și de zburdalnici. Dar glasul care ne povestește, la început cu ușor tremur de sfială, are ceva aparte, ceva care-ți merge drept la inimă... Da, acolo, departe se află un loc de basm și minune, locul unde Ghizela Marcău a văzut lumina vieții, satul ei natal unde se bucură azi de vraja copilăriei. Acolo, anotimpurile vin și trec cu ceruri albastre ca floarea de in, cu ploi repezi roditoare, cu zăpezi de colinde; acolo, păsările cîntătoare și florile grădinilor sînt neasemuite, poamele viilor și livezilor îs mai dulci ca oriunde, holdele mai bogate și mai aurii ca niciunde. Așa este satul natal al Ghizelei Marcău. Și ea, cum este ea? Un copil aidoma acelor meleaguri, mlădiță și suflet din sufletul lor. Ghizela Marcău poartă pe bluza-i albă un întreg șirag de distincții și trofee pionierești. Fiecare dintre ele înseamnă o clipă de mulțumire și răsplată pentru hărnicie, un îndemn pentru viitor. Ghizela Marcău este elevă în clasa a VII-a a Școlii generale Dobrești, județul Bihor. Scrisul ei este sfios încă, dar proaspăt ca lumina albă din prima zi cu zăpadă.

Gica Iuteș

Fragmente din nuvela

CUTEZĂTORI PRIN VIAȚĂ

Într-o zi mă întorceam de la școală cu mai mulți băieți de seama mea.

La o cotitură de drum m-au lăsat mai în urmă.

Muream de necaz. Voiam să aflu cu orice preț ce puneau la cale.

Deodată, în fața casei cizmarului au luat-o la fugă, unul dintre ei apăsînd pe sonerie. Mie nici prin gînd nu-mi trecuse să fug. Mergeam liniștit mai departe.

Peste cîteva clipe se auziră pașii cizmarului. Ușa se deschise și în prag apăru o făptură mică, gîrbovită de anii ce i-au stropit cu făină pletele, cu ochi la fel de mici, dar care mă săgetau cu o privire veninoasă.

În mînă avea o curea cu care a făcut cunoștință și pielea mea.

— Ia vino încoa, neastîmpăratule!...

— Da'... dar... ă... ă... nene... bîlbîi eu.

— Ia mai taci, obrăznicătură, că vă știu eu! Hai, numai, hai, că nu ți-a fost rușine să suni la mine, să mă faci să cobor, că vezi bine că-s bătrîn!... Hai, atunci, să vezi cu ce te răsplătesc!...

— Dar... eu... n-am...

— Ce n-ai?... Obraz?... Asta cred și eu. Păi, lasă că te fac eu să ai și de ăla.

Și-mi croi două pe spinare cu cureaua.

— Au, nene!... Au!... Da' nu eu am sunat.

— No, da cine, dacă nu tu?

N-am mai spus nimic. Bătrînelul le întorcea și le răsucea pînă să-mi găsească vină. Așa că mi-am văzut de drum, renunțînd să-mi bat gura degeaba.

Acum nutream o aprigă dorință de răzbunare față de colegii care și-au bătut joc în așa fel de mine.

Mergînd pe drum, supărat cum eram, am întîlnit-o pe Lia, care mă invită la ea, spunînd că este ziua ei de naștere.

După ce-am tras-o de urechi, am pornit mai departe.

Spre seară, am bătut la ușa casei lor, care avea un aspect sărbătoresc.

Lia mi-a deschis, însă în loc s-o văd veselă, o vedeam cu ochii umflați de plîns. De ce?... Rămînea un secret. I-am înmînat micul meu cadou și-am intrat în casă.

Abia cînd s-a adus tortul, misterul s-a dezvăluit. Pe tort scria doar «ia!». Pisica dolofană a Liei se ospătase cu primele slove de urare: «La mulți ani...», o virgulă și litera **L**, de la Lia.

A doua zi, cînd m-am trezit, totul era îmbrăcat într-o mantie albă-argintie. Într-un răstimp atît de scurt satul parcă îmbătrînise.

Steluțe jucăușe coborau din văzduh sub răsuflarea crîncenă a viscolului.

Casele păreau îmbrăcate în straie albe și podoabe dantelate de gheață.

Copacii aveau bărbi și plete de nea, sub povara cărora îmbrățișau pămîntul.

Dealurile amorțiseră sub veșmîntul minunat ce le acoperea trupul, golaș în timpul toamnei.

Totul părea o minune, ca și cum în timpul nopții iarna ar fi coborît din înălțimi într-o căruță trasă de cai albi, lăsînd în urma ei îmbrăcămintea de nea, sub privirea blîndă și îngăduitoare a lunii.

Nori grei și posomorîți pribegeau pe bolta cerului. Cîteva vrăbiuțe zgribuleau de frigul neîndurător care-ți îngheța și sîngele în vine.

Bunicul mă chemă, spunîndu-mi:

— Hai cu mine, Ionele, să dăm fîn la vacă!...

— Bine, bine!...

Am ieșit.

Vîntul ne biciuia obrajii cu neaua ce zburda neastîmpărată prin văzduh.

— Bunicule, ai să răcești!...

— Da' de unde!... Ha, ha!... Mai demult să fi văzut. Umblam desculț, mai ca vara. Dacă n-am răcit atunci, n-am să răcesc nici acum.

Ghizela Marcău
cls. a VII-a, Școala generală
Dobrești, județul Bihor

ZÎNA TOAMNEI

Toamna se apropia de sfîrșit, cînd membrii cenaclului «Tricolorul» de la Casa pionierilor și șoimulor patriei din Tîrgu Mureș au avut o frumoasă **adunare de lucru, dedicată celui de-al treilea anotimp al anului. Prin rotație, după imboldul inimii, fiecare participant intra în circuitul lecturii cu propriile creații închinate toamnei. Rînd pe rînd, au citit poezii și schițe pionierii; Florin Ghenciu, Smaranda Moldovan, Sorin Luca, Cristian Ciucă, Adrian Vasilescu ș.a. Temele circumscrise subiectului au fost foarte variate: de la simple stări sufletești iscate de sosirea toamnei, pînă la schița cu subiecte din activitățile pionierilor sau întîmplări din viața de fiecare zi.** Lectura s-a împletit firesc cu acordurile chitarei colegei lor Laura, totul fiind condus de inspiratul lor profesor Ioan Nicolae Pop. Ca să sugereze mai pregnant tematica acelei adunări, în încheiere, o pionieră a primit denumirea de «Zîna toamnei». Pe melodia unui cîntec copilăresc, deasupra capului ei, au fost presărate lin, planînd parcă din copaci, frunze de stejar, de viță de vie, de castan.

O adunare frumoasă, care a stăruit multă vreme în amintirea membrilor cenaclului.

Lumina patriei

Cuvintele sînt lumina patriei
Focul sacru, nemuritor,
Zăpada sclipitoare pe munții Carpați.
Păsări albastre
în arborele limbii române.
Cuvintele sînt griul
Crescînd pe cîmpiile întinse.
Crescînd deasupra orașelor, ca o lumină.
Lumina eternă a patriei.
O, cuvintele vin din trecut spre noi
Încărcate de flori, munți,
ape albastre și rîsete.
Pămîntul patriei este etern
Și deasupra stau, ca o lumină,
Cuvintele.

Mara Nicoară

FLUVIILE, O CARTE DE REFERINȚĂ DESPRE TRECUTUL EROIC AL PATRIEI

Sub titlul **«Zăpezile de-acum un veac»**, Paul Anghel realizează o amplă evocare a societății românești din anii războiului pentru Independență (1877), a pregătirii și desfășurării luptelor pentru neatîrnarea poporului român. Pînă acum din acest ciclu au apărut volumele «Scrisoare de la Rahova» (1977), «Te Deum la Grivița» (1978), «Noaptea otomană» (1979), înfățișînd cele trei mari bătălii purtate de armata română împotriva oastei turcești: Rahova, Grivița, Plevna. Romanul **Fluviile** este cartea a doua a vastului ciclu «Zăpezile de-acum un veac». Acțiunea acestui roman este plasată în intervalul de timp mai-august 1877, începînd imediat după proclamarea Independenței și sfîrșindu-se în momentul cînd armata română trece Dunărea. Romanul **Fluviile** ne sugerează încă din titlu, marile revărsări de oameni care străbat țara în lung și-n lat, care se întîlnesc «într-o mare mulțime în curgere»: fluviul trupelor românești, a celor peste 100 000 de ostași puși pe picior de război în urma decretării mobilizării generale la 6 aprilie; fluviul trupelor ruse îndreptîndu-se spre Dunăre, unde vor ocupa poziții de luptă, dar și fluviul uriașelor convoaie de care țărănești — fiecare convoi avînd circa 5000 de care — cu muniții, furaje, alimente; nenumărate fluvii sugerînd parcă imaginea unei țări străbătută de ele în lung și în lat, imaginea unui pămînt răscolit în străfundurile lui de mișcări tectonice și aflat în preajma împlinirii unui destin istoric nou.

Cartea scriitorului Paul Anghel se constituie din episoade și secvențe care anunță și pregătesc încleștările armate de mai tîrziu. Apar personaje întîlnite și în volumele precedente (Prințul, Parva, miniștri, gazetari, diplomați, ostași și ofițeri etc.) dar scriitorul creionează și personaje noi, care vor avea în perspectiva întregului ciclu, evoluții autonome. Iată, de pildă, familia avocatului Rășcanu, măcinată de grijile plecării în război a copiilor. Héléne va deveni sanitară la ambulanța lui Carol Davila, iar Theo — student la medicină, înrolat în mișcarea socialistă — va pleca și el pe front, împreună cu tovarășii săi.

Un nou personaj care apare în romanul **Fluviile** este căpitanul de marină Nae Maican. Prin intermediul lui, Paul Anghel evocă viața mondenă și galantă a Bucureștiului de odinioară, moravurile ofițerimii, nostalgiile unui «marinar fără flotă», izbutind să surprindă și să sugereze cu mijloacele romancierului, atmosfera din lumini și umbre a acelui an de hotar în viața poporului nostru. În roman, sînt urmărite alternativ atît mișcările maselor populare, aflate în efervescență datorită forței unui ideal național și social (lupta pentru neatîrnare), cît și explorarea psihologiei contradictorii a unor personaje care au existat aievea, îmbogățind astfel tabloul uman al României din veacul trecut.

Instructivă, plăcută la lectură, această nouă carte a scriitorului Paul Anghel, incită la meditație asupra trecutului eroic al patriei. Ea se recomandă cu căldură cititorilor de toate vîrstele.

Cornel Popescu

ORE DE TEHNICĂ, FRUMUSEȚE ȘI POEZIE CU PIONIERII DIN MIZIL

Însemnări de Corneliu Șerban

Într-o tradițională «Săptămînă a manifestărilor politice și cultural-educative», programată anual în orașul Mizil, agenda ultimei ediții a inclus și o zi rezervată pionierilor din cele trei școli generale ale orașului. Activele pionierești din aceste școli au purtat pe rînd un rodnic dialog cu redacția revistei «Cutezătorii», reprezentată prin redactorul șef și ziarul județean «Flamura Prahovei». S-a discutat despre preocupările copiilor pe tărîmul învățăturii și vieții de organizație. Pionierii din Mizil s-au angajat ca reîntorși cu energii noi după vacanța de iarnă, să devină participanți dintre cei mai activi la acțiunea pe care redacția a lansat-o sub sugestivul generic «Banca de onoare» a autodepășirii.

Manifestarea a continuat, în după-amiaza aceleiași zile, la casa orășenească de cultură, în prezența a cîteva sute de inimoși pionieri și școlari, a numeroși părinți, în frunte cu primarul orașului, tovarășul Mielu Codescu. Îngemănate, poezia, cîntecul, jocul, buna dispoziție au creat o atmosferă de caldă însuflețire, de tulburătoare emoție.

Desigur, în amintirea celor ce s-au aflat pe scenă și în sală vor stărui mai ales «secvențele» derulate în timpul «Carnavalului științei și tehnicii», pregătit cu migală și inventivitate de Casa pionierilor și șoimilor patriei din oras.

Vorbind despre reusita de ansamblu a carnavalului, să nu-i uităm pe foarte simpaticii șoimi ai patriei, care, atît în «dansul roboțeilor», cît și pe parcursul întregului program, au fost mereu la înălțime alături de prietenii lor, pionierii.

Poate că cea mai grăitoare mărturie a ecoului pe care poate să-l aibă o manifestare de acest gen rămîne cea reținută din spusele unei tinere de la Filatura de lînă, Rodica Șarpe, harnică la locul de muncă, silitoare elevă la liceul seral, pasionată artistă amatoare în formațiile întreprinderii și ale casei de cultură. «Cele învățate la grădiniță, după aceea activitățile pionierești, m-au deprins pentru toată viața cu dragostea de muncă și cu dorința de a ști cît mai multe, de a iubi frumosul și de a mă autodepăși în ceea ce fac» — ne-a spus ea.

Pentru ca asemenea oameni să crească și din rîndul celei mai fragede generații a acestui oraș, depun aici nobile strădanii comandanții-instructori, cadrele didactice din școlile generale 1, 2 și 3, activiștii Consiliului orășenesc al Organizației Pionierilor. Transcriind cîteva nume de statornici îndrumători ai activității copiilor din Mizil: Sevasta Alexandrescu, Gheorghe Panait, Mariana Ene, Ioana Drăgan, Anelise Panait, Ica Alexandrescu și Cornelia Popescu elogiem, deopotrivă, meritele tuturor celorlalți.

VITRINA CĂRȚII

«JUCĂTORUL DE REZERVĂ»

O carte bună este totdeauna pentru cititor prilej de desfătare intelectuală, dar și o confruntare cu realitățile vieții, cu idealurile proprii copilăriei și adolescenței, cu gîndurile și preocupările care-l frămîntă pe cititor în clipe de meditație, cînd se întîlnește cu el însuși. O astfel de carte este volumul «Jucătorul de rezervă» apărut de curînd la Editura «Ion Creangă» sub semnătura prozatorului Ovidiu Zotta. Cunoscut copiilor din romanele apărute anterior: **Toți băieții sînt răi, toți băieții sînt buni. O șansă pentru fiecare. Operațiunea Hercule** și **Alexandru cel Argintiu**, Ovidiu Zotta este un scriitor care s-a aplecat totdeauna cu dăruire asupra realităților din viața copiilor de astăzi încercînd să dea noi contururi universului lăuntric al eroilor, să deslușească ipostaza prezentă, mai ales pe cea viitoare a profilului copilului. În volumul de proză «Jucătorul de rezervă», personajele principale ale unei povestiri devin personaje secundare în altele și invers, ceea ce creează o imagine complexă asupra vieții. Ovidiu Zotta se oprește asupra aspirațiilor firești ale adolescentului; de a se cunoaște, de a se descoperi pe sine, de a-și defini propria personalitate. Despre această carte se pot face numeroase observații meritorii privind atmosfera densă și personajele bine realizate, dar aș dori să subliniez o particularitate, și anume, capacitatea autorului de a surprinde aspecte și manifestări ale unor copii, care, datorită împrejurărilor și mai ales a firii lor, reușesc mai greu să se facă remarcați în clasă de către colegi și educatori, scriitorul reliefînd aptitudini și fermecătoare trăsături de caracter, valori etice și morale, datorită cărora aceștia sînt propulsați în frunte, spre uimirea tuturor. Astfel de personaje sînt: Grama, din schița Flautul, Livică Nestorescu, din povestirea Maraton, Aurică Grigoraș, din Nuferii și altele. Ritmul cărții este dinamic, dialogul sugestiv, subiectele alese pline de prospețime. Ovidiu Zotta are darul de a sublinia, de a afirma cu îndrăzneală momentul trecerii la noua stare sufletească, dar și pe acela de a șopti atunci cînd analiza psihologică o cere, știut fiind că ceea ce este șoptit poate fi uneori mai sugestiv, mai convingător, că viața reprezintă un tot armonios închegat.

Iată de ce în volumul de proză «Jucătorul de rezervă» veți găsi o lectură plăcută, adesea captivantă, și veți avea satisfacția de a fi citit o literatură de calitate, o literatură profund educativă.

Alexandru Georgescu

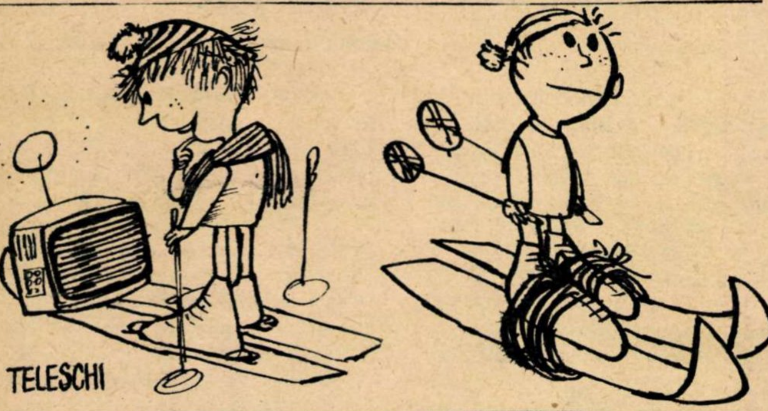

CLUBUL

LOGICIENILOR

**Prezintă prof. univ. dr.
Edmond Nicolau**

Cubul și melcul

— După ploaie ies mulți melci prin parc — observă Anca.

— Uite, unul e chiar lîngă piedestalul monumentului — adăugă Mișu.

— Dacă melcul se află la baza unui cub, într-unul din colțuri, iar eu pun o frunză care îi place în vîrful opus pe diagonala mare a cubului, pe ce drum va merge melcul ca să ajungă cît mai repede la frunza dorită?

Răspunsul în numărul viitor.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1			■		1981				1981	
2	1981	1981			■					
3	1981			■		1981	1981			■
4		1981				■				
5	■						■			
6			■						■	1981
7		■			1981		1981	■		
8				1981	■		■			1981
9	1981			■					1981	
10						1981	■			

GHICI CE ȚI-AM ADUS !?

LA MULȚI ANI

Acest joc vă oferă o surpriză: la dezlegare, în căsuțele în care vă întîlniți cu Anul Nou, veți introduce un cuvînt format din nouă litere. El intră în alcătuirea cuvintelor al căror spațiu din grilă cuprinde o asemenea căsuță.

ORIZONTAL: 1) Bețe! O fată din sud-vestul țării noastre. 2) Fruct din țările calde, cu gust dulce-acrișor și aromat. Veșmînt purtat sub haină. 3) Munții Cordilieri din America de Sud. Substanță care are proprietatea de a tăbăci pieile (pl.). 4) În plină iarnă. Pîrguit. 5) Năzuință. Dromader. 6) La fel. A împodobi o ie. 1981. 7) Sistem muntos în Asia Centrală pe teritoriul U.R.S.S. și al R.P. Chineze (2 cuv.). Busuioc Șerban. 8) Cultură materială neolitică, tipică pentru teritoriul patriei noastre (circa 4000—3400 î.e.n.). Piesă de ceramică. 9) A nara... amestecat. Jucător în ofensivă. 10) Popor antic, care a creat un stat puternic și o civilizație originală în Orientul Apropiat. Ciocîrlie.
VERTICAL: 1) Arbore tropical cu fructe aromate, zaharoase și făinoase (pl.). Casa turiștilor montani. 2) Republică situată în estul Africii. Munți vulcanici și zonă turistică deosebit de pitorească în nordul țării noastre. 3) Oraș situat în lunca Mureșului, județul Alba. Scrumbie mică de mare (pl.). 4) Barbu Sorin. Suspendat. 5) Cît mai mulți, conform urării (ing.). Personaj din «plugușor». Posezi. 6) Remarcabil. Locuitor al unei provincii romane din Peninsula Iberică. 7) Grămadă. Localitate în vestul Indiei. 8) Locuitoare din R.S.S. Estonia. Organizație comercială locală (abr.). 9) Biolog român (1867—1944), întemeietor al școlii românești de hidrobiologie și ihtiologie și unul dintre creatorii muzeologiei moderne. Haină pentru iarnă (pl.). 10) Asia. Hotărîte.
DICȚIONAR: NAR, ANAR, RAN.

Nicolae Axioti

CLE

NU RUPEȚI BRAZII!

„CADOURI"

CHIULANGIULUI

Dă-mi, băiete, poza ta,
Cît se poate de urgent.
Ca pe locul tău să stea,
Cînd din clasă ești absent.

LENEȘULUI

Avîndu-te trecut pe listă,
Prin nou îți dau colegii cinici
Un calendar cum nu există:
Pe toate filele-s duminici.

NESPORTIVULUI

Cronometrul o s-ajute
Tuturor fără efort
Să constate cît de iute
Fugi de orele de sport.

CELUI NEASCULTĂTOR

Colegii, judecînd cuminți,
Ți-ai luat un disc mai mititel,
Că dacă n-asculți de părinți,
Ascultă cel puțin la el.

CEL CU NASUL PE SUS

Cum singur vezi, venim c-o scară
Înaltă foarte, dar ușoară.
Ne vom urca pe ea spre hău,
S-ajungem pîn' la nasul tău.

V.D. Popa

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

CONSTATARE TARDIVĂ

Cine zilnic se silește
În vacanță se-odihnește;
Cine are o restanță —
Face școală și-n vacanță!

DEFINIȚIA NOTEI 4

Cine-l face scăunel
N-o să poată sta pe el;
Cine-n catalog îl are
Va avea doar zile-amare!

Gh. Zarafu

PSIDRA

Oameni de la care învățăm

ELOGIUL SIMPLITĂȚII

de Ștefan Dimitriu

Cu Ion Cotenescu, de trei ani la rînd campionul țării la probele de îndemînare automobilistică, unul dintre animatorii Școlii de șoferi amatori din București, autor a numeroase invenții, discuția se leagă firesc de la prima stringere de mînă, de la primul cuvînt. Și pentru a fi cît mai convingător, in timp ce povestește începe să mimeze, să retrăiască intens întîmplări legate de realizarea ideilor lui novatoare. Așa, de pildă, ar fi și realizarea mașinii cu pedale, concepută pentru învățarea, mai întîi «la rece», de către viitorii șoferi, a tuturor subtilităților mersului cu automobilul.

— De ce trebuie, neapărat, să ai grija unui motor de 55 de cai putere, cînd nu știi mai nimic despre el, cu atît mai puțin să-l ții în frîu, și de ce trebuie să consumi zeci de litri de benzină, pentru a învăța «A.B.C.»-ul automobilistic, pentru a deprinde orientarea în spațiu a mașinii, pentru a te familiariza cu tabloul de bord, cu succesiunea sau simultaneitatea comenzilor? Mașina mea cu pedale, spune Ion Cotenescu, înzestrată cu volan, cheie de contact, frînă de mînă, sistem de semnalizare, claxon etc., creează toate acele deprinderi fără de care nu poți conduce, în deplină siguranță, un automobil pe drumurile publice. Testele de pînă acum au arătat că ea o face chiar mai bine decît prin metodele devenite într-un fel clasice. Ca să nu mai vorbim despre diminuarea, aproape de zero, a cheltuielilor materiale, ca și despre eliminarea oricărui risc.

Dar invențiile lui Ion Cotenescu, privind didactica automobilistică, sînt mult mai multe. În cei aproape treizeci de ani de activitate, acest blond muscelean, dăruit cu trup și suflet automobilelor și automobiliștilor, a închipuit cele mai felurite metode și aparate pentru instruirea viitorilor șoferi. O propunere, aflată în studiu, avansează ideea înființării, deocamdată, a unei școli-pilot pentru învățarea conducerii auto, a unei școli care să folosească, în scară, toate acele dispozitive, toate acele metode. Ideea este cu atît mai tentantă, cu cît autorul ei garantează reușita la examenul pentru obținerea permisului de conducere auto a unui procent de 90 la sută dintre cursanți, față de numai 35—40 la sută, cîți reușesc acum.

— Multe dintre aparatele mele au fost bine primite și chiar premiate la salonul național de invenții și tot așa, mai devreme sau mai tîrziu — eu sper să fie cît mai devreme — ele își vor împlini menirea pentru care au fost concepute, aducînd și în acest domeniu, al instruirii conducătorilor auto, sporul de calitate cerut, așteptat.

— Nu numai mașina cu pedale — spun eu — dar și alte invenții ale dumneavoastră s-ar putea adresa și copiilor?

— Sigur, se luminează de zîmbet Ion Cotenescu. Aparatele mele ar putea fi și niște foarte instructive jocuri pentru copii. Cu ajutorul lor, ei ar putea căpăta deprinderi care să le folosească enorm de mult cînd, la majorat, vor dori să devină conducători auto. Iar confecționarea acestor «jucării mari» nici nu pune chiar atît de multe probleme. În ce mă privește, sînt gata să-i ajut, cu sfatul și cu schițele mele, pe toți cei care doresc să le aibă. Mă gîndesc, firește, la casele pionierilor și șoimilor patriei, la cluburile școlare etc. Uite, se pot imagina niște lucruri extrem de simple.

Și Ion Cotenescu începe să se miște din nou prin încăpere, să gesticuleze, închipuindu-se de data asta nu la concursul național de măiestrie automobilistică, ci într-un poligon simplu, în care copiii ar putea să învețe din timp multe din tainele conducerii automobilului.

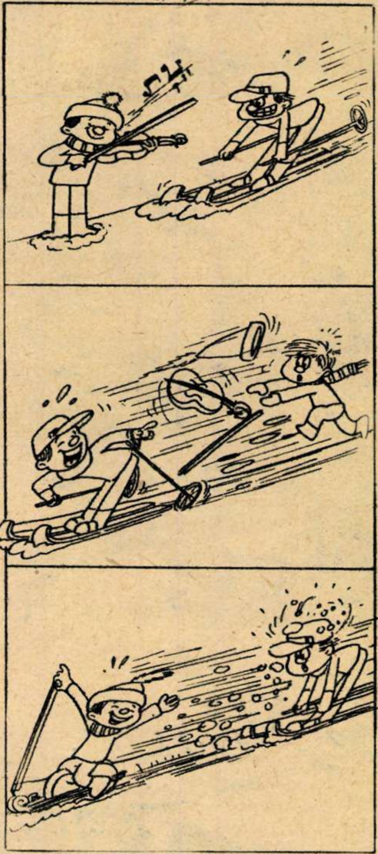

Desene
de Simion Alexandrescu

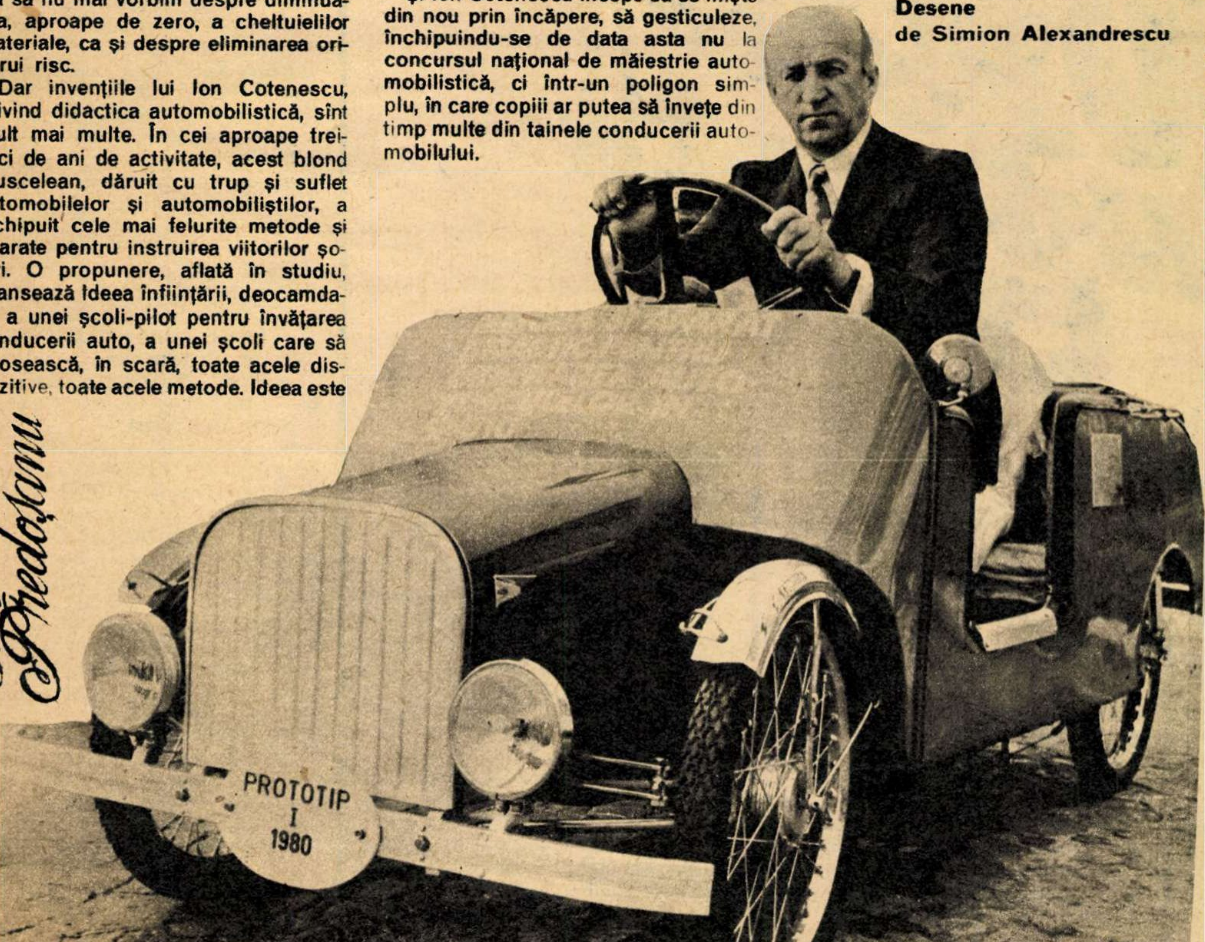

FOTO Ion Predoșanu

GALERIA CUTEZĂTORILOR

De trei ori medalia de argint

Deținătoarea acestui frumos palmares se numește Magdalena Petcu și este elevă în clasa a V-a D a Școlii generale nr. 197 din Capitală. A început să deseneze la vîrsta cuburilor colorate, cam în aceeași vreme cînd părăsind păpușile, se arăta fermecată de tainele jocului de șah.

La patru ani participă cu șase lucrări la prima sa expoziție națională de artă plastică al pionierilor și școlarilor și trăiește bucuria unui premiu I, urmat foarte curînd de un prestigios trofeu: medalia de argint la concursul internațional al copiilor — Shankar — organizat în India. Aceasta se întîmpla în 1974. Alături de aceste distincții, au fost așezate de-a lungul anilor alte douăzeci de diplome primite la diferite concursuri republicane de arte plastice organizate de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Ministerul Educației și Învățămîntului, Consiliul Culturii și Educației Socialiste și Consiliul Național de Cruce Roșie.

În anii 1978 și 1979, lucrările sale sînt din nou apreciate cu medalia de argint la același concurs internațional Shankar — India. Uneori, desenele sale pot fi întîlnite, în acest interval de timp, în paginile revistelor «Șoimii patriei» și «Cutezătorii».

De curînd, pioniera Magdalena Petcu a împlinit 11 ani. Despre ea, colegii, care au ales-o și comandant de grupă, pot spune oricînd numai lucruri frumoase. Pentru că Magdalena nu este numai o foarte tînără pictoriță talentată și cu multă imaginație, ci și o la fel de bună elevă. Acest lucru îl confirmă alte diplome — cele de premiantă la învățătură — primite în cei patru ani de școală de pînă acum. Dacă ar fi întrebată «Dar de jucat cînd te joci, Magdalena?» ea o să zîmbească și o să răspundă că destul de des. Fiindcă își gospodărește bine timpul, așa, ca să-i ajungă și pentru o alergare sau o întrecere pe patinele cu rotile, sau...

Pasiunea ei? Aici Magdalena ezită puțin. Desenul sau matematica? Amîndouă sînt la fel de frumoase, amîndouă îi pun la încercare imaginația aproape în egală măsură. Evident, cu pictura e mai familiarizată, este pasiunea ei mai veche, dar matematica o atrage mult, chiar ca o posibilă viitoare vocație.

Pînă atunci, Magdalena desenează cu aceeași plăcere din totdeauna, iar lucrările sale sînt prezentate în expoziții organizate în cadrul Festivalului național «Cîntarea României».

Maria Nicolae Dumitrescu

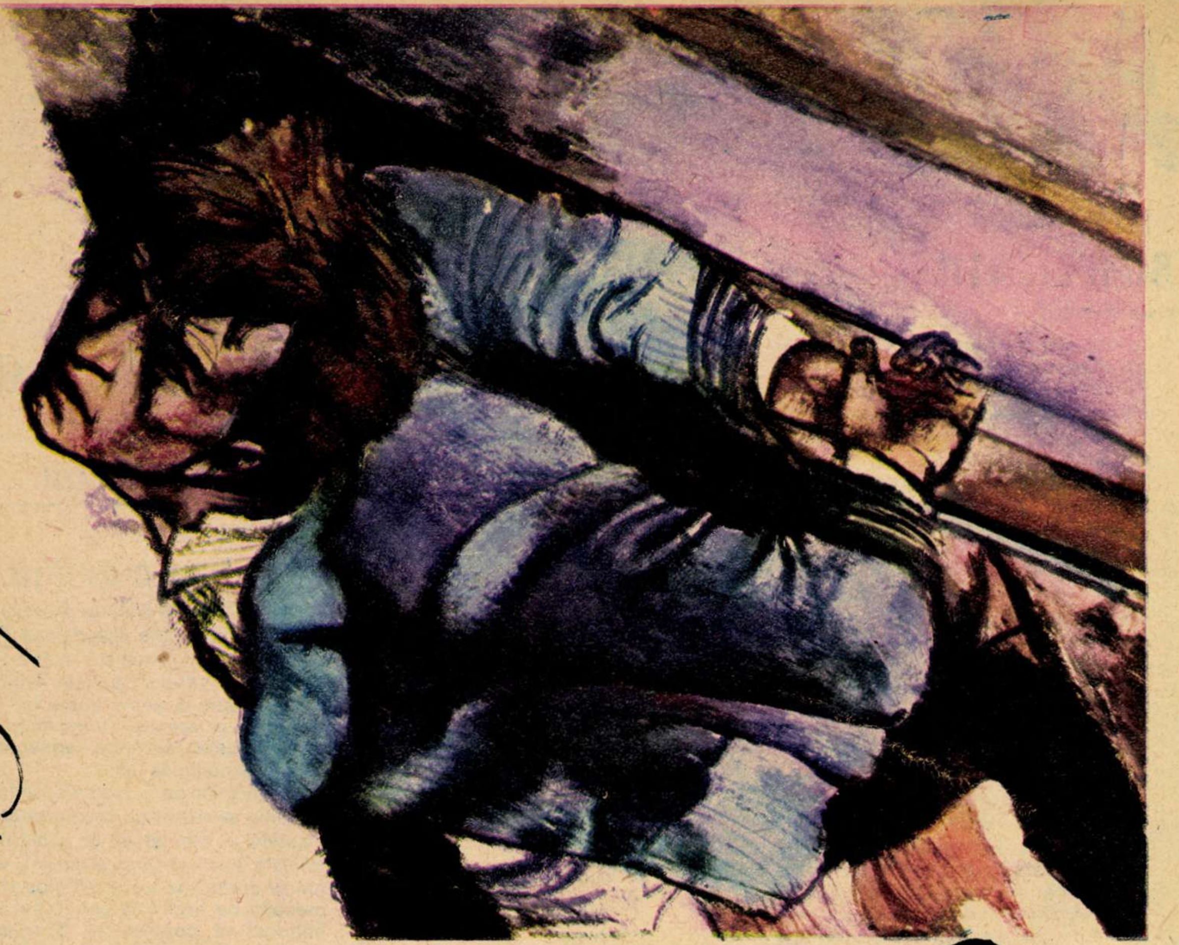

ILUSTRAȚIE DE Pompiliu

SCHIȚĂ DE Petre Luscalov

Muşcata însîngerată

Tînărul care zăcea însîngerat pe podea, cu capul căzut într-o parte, cu mîinile încătuşate, răsucite sub trupul său inert încerca să deschidă ochii. Pleoapele i se păreau grele, ca de plumb. Avea senzația că execută un salt cu paraşuta într-un gol imens, într-o beznă cosmică în care se prăbuşea rotindu-se în spirale într-un timp cu o scurgere lentă şi stranie.

Cu o sforțare supraomenească își răsturnă capul pe spate şi întredeschise ochii. Deasupra lui, undeva departe, departe, becul din tavan iradia o lumină albă, cețoasă, ca un soare polar.

Deodată becul din tavan pare să coboare spre el ca un păianjen alb şi scînteietor pe un fir nevăzut. Acum, tînărul care zăcea însîngerat pe podea zărea aplecate deasupra lui două chipuri prelungi, galbene-verzui, vîscoase, ce păreau că se preling pe pereții unui văzduh de sticlă căpătînd forme groteşti, ca în oglinzile de la bîlciuri.

— Poți să mulțumeşti cerului că nu l-ai dat gata, Stamatiad... îi bubui în ureche o voce în vreme ce, cuvintele păreau să se întretaie, să se ciocnească între ele reverberîndu-se apoi în ecouri din ce în ce mai îndepărtate... l-ai lovit cu patul revorverului în cap de credeam că o să-l despici în două... şi-ar fi fost păcat Stamatiad... mare păcat... băiatul ăsta este un sipet plin de nume de complotişti... de adrese... unul din curierii partidului comunist... Cît ai ceasul?

— Este ora opt fără zece minute.

— Perfect, continuă vocea. Dacă informatorul nostru nu ne-a mințit vom pune mîna pe unul dintre oamenii Comitetului Central care transmite instrucțiuni unor cadre din armată. Comuniştii pregătesc o insurecție...

— Credeți că or să vină, domnule Panaitescu?

— «Tovarăşii» marxişti sînt foarte punctuali. Din fericire şi noi sîntem, Stamatiade, nu-i aşa?

— Sîntem, domnule Panaitescu...

Acum tînărul care zăcea însîngerat pe podea îi vedea bine pe cei doi bărbați. Unul dintre ei era înalt şi oacheş, cu ochii mici şi vioi, îmbrăcat într-o haină de piele neagră. Celălalt, Stamatiad, într-o haină de piele asemănătoare, era scund şi îndesat.

Siguranța.

Amintirile îi reveneau. Iată poarta fabricii de avioane «SET» la care lucra. Biciuind sentinelele înarmate ce păzesc fabrica, viscolul mătură în rafale prelungi strada îngustă şi pustie. O porneşte spre casă înotînd prin dunele albe de zăpadă ce tălăzuiesc de-a lungul străzii. cînd deschizîndu-şi, cînd închizîndu-şi evantaiele albe de fulgi înghețați şi scînteietori. În colțul străzii îl aşteaptă tovarăşul Vanghele. Păşesc acum unul alături de celălalt.

— Ştefane, îi spune acesta, mîine seară va veni la tine acasă curierul Comitetului Central... Are asupra lui un important document de partid. După plecarea lui vei preda documentul într-un plic la aceiaşi oră şi aceluiaşi om care te va aştepta în Grădina Icoanei — fii cu ochii în patru... se pare că siguranța a mirosit ceva...

— La ce oră v-a sosi curierul?

— La ora opt fix.

— Şi semnalul că totul e în regulă?

— Acelaşi... un ghiveci cu muşcate în fereastră.

Se despărțiseră.

În seara aceasta părăsise grăbit fabrica. Viscolul acoperea oraşul. Coborînd din tramvai se îndreptase spre casă. Urcase aproape într-o suflare cele trei etaje spre cămăruța lui din mansardă, pe scara îngustă, cu trepte de lemn pe jumătate putrede. Descuiase uşa şi intrase în cameră. Un fulger, o explozie asurzitoare în creier şi apoi neantul.

— Se vede ceva, Stamatiad?

Cu revolverul în mînă, lipit cu spatele de perete, agentul privea pe fereastră de-a lungul străzii învolburată în troiene fumegînde de zăpadă.

— Nu se zăreşte nimeni, domnule Panaitescu...

— Nici o grijă, Stamatiad, o să vină. Cît ai ceasul?

— E opt fără trei minute.

Sprijinindu-se în coate, utecistul Ştefan se dezlipi cu greu de podea şi, cu un zvîcnet prelung se lipi cu spatele de perete. Privi cu groază spre ghiveciul cu muşcate ce se afla pe pervazul ferestrei.

Semnalul!

Panaitescu întoarse capul spre el.

— Ia te uită, ai înviat, iubitule? Te uiți la ghiveciul cu muşcate, ai? Cred şi eu că dacă ai putea l-ai înghiți... Cît ai ceasul, Stamatiad?

— E ora opt fără două minute...

— Ai auzit, iubitule? rîse Panaitescu... e ora opt fără două minute. Acum, omul dumitale vine spre noi... Nu are nici o scăpare. Toată casa este împînată de agenții noştri. Sînt peste tot, în curtea vecină, pe acoperişurile din jur...

— Este ora opt, domnule Panaitescu.

Panaitescu scoase un pistolet din buzunarul hainei de piele şi îl armă.

— Perfect, Stamatiad, perfect. Zăreşti ceva?

— Da, domnule Panaitescu, răsună strigătul şoptit al agentului... la capătul străzii a apărut o umbră, o siluetă.

— Ce face?

— Încearcă să-şi aprindă o țigară, priveşte în sus spre noi.

— El e!... Părăseşte fereastra Stamatiad şi treci în spatele uşii. Omul nostru a căzut în capcană.

În clipa aceea se petrecu un lucru neaşteptat. Cu fața însîngerată, cu mîinile încătuşate, răsucite la spate, utecistul se ridică în picioare. Ochii-i scînteiau. Părea o arătare înspăimîntătoare. Cei doi agenți încremeniseră. Apoi un fulger lung străbătu camera şi fereastra explodă într-un bubuit asurzitor de geamuri sparte. După o clipă de buimăceală, cei doi agenți alergară spre fereastră şi aplecîndu-se peste pervaz priviră în stradă. Undeva, jos, pe caldarîmul alb, sub lumina galben murdară a felinarului se desena în tuş negru silueta neînsuflețită a utecistului. Alături de el se zărea ghiveciul spart şi floarea de muşcată desrădăcinată azvîrlită în zăpadă. Fulgii înghețați se roteau deasupra lor în vîrtejuri largi şi apoi coborau acoperindu-i încet în cîntecul ciudat al vîntului.

La capătul străzii nu se mai zărea nimeni.

OLIMPICII DE MÎINE

Sorin MATEI

La 17 ani, recordman național

Cîștigător al insignei «Cercurile olimpice», cu un record personal la săritura in înălțime de 2,24 m (iulie 1980), elevul Sorin Matei de la Liceul de filologie — istorie nr. 2 din București, participă la numai 17 ani neîmpliniți, la Jocurile Olimpice de la Moscova. Recordul său, 2,24 m, îl situa, la acea vreme, pe locul 15 în clasamentul mondial, performanță nu la îndemîna oricui.

La Olimpiadă, Zeița Fortuna n-a fost favorabilă, în general, atleților români, deci nici lui Sorin Matei. Pe stadionul Lenin, din Complexul Lujniki, pe o vreme potrivnică tentativelor de doborîre a marilor recorduri, elevul Sorin Matei nu și-a putut realiza nici propriul record. A trecut peste ștacheta ridicată la 2,18 m, rezultat cu care a venit pe locul 13! Mai mult n-a putut. Emoțiile, lipsa de experiență, tracul provocat de prezența în concurs a marilor vedete ale probei și-au spus cuvîntul. Dealtfel, el a fost inclus în delegația sportivă cu un obiectiv foarte precis: să cîștige experiență. Experiență pentru viitoarea Olimpiadă.

Că a învățat multe în zilele fierbinți ale Olimpiadei moscovite, zile care i-au stîrnit și mai puternice ambiții, i-au clarificat drumul și țelurile — ne-a demonstrat în concursurile și încercările post-olimpice spre sfîrșitul verii. Juniorul Sorin Matei a reușit o strălucită performanță, trecînd peste ștacheta înălțată cel mai sus în istoria atletismului românesc: 2,27 m, devenind recordman național de seniori și intrînd în grupul săritorilor de elită ai lumii! Aceasta s-a întîmplat la Galați, într-o zi din august, la Campionatele naționale de juniori! Și cînd te gîndești că și-a început drumul spre înalta performanță la un concurs școlar... L-a descoperit profesoara-antrenoare de la școala lui, Elisabeta Stănescu, cea care-l pregătește, în continuare, în cadrul Clubului sportiv școlar nr. 2 din Capitală.

Acum, pe Sorin îl așteaptă un drum lung și greu, avînd la capătul celălalt o bornă kilometrică pe care stă scris: «J.O. Los Angeles '84!» Iar el e hotărît să-l străbată, să ajungă pînă acolo și să urce pe treptele rezervate marilor campioni olimpici. Îi dorim, din toată inima, succes deplin.

Vasile Căbulea

PIETON 2000

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CÎȘTIGĂ

ÎN ATENȚIA TUTUROR CITITORILOR

● Oricare dintre voi poate cîștiga fie o bicicletă de semicurse, fie un casetofon, fie un aparat de fotografiat, fie o geantă tip sport. Cum? Foarte simplu: participînd la cea de-a treia ediție, 1980—1981, a concursului nostru pe teme de circulație rutieră «Pieton 2000». Dar și mai importante decît aceste premii sînt cunoștințele de circulație pe care vi le puteți însuși, răspunzînd la cele 24 de întrebări, cunoștințe ce vă ajută să evitați accidentele rutiere. Așadar, două cîștiguri dintr-un singur... «foc».

● Vă reamintim că la concurs pot participa, individual, toți pionierii și școlarii din clasele V—VIII, care vor răspunde la întrebările celor 12 taloane. Taloanele pe care veți indica răspunsurile bune vor fi decupate și păstrate de către fiecare concurent pînă la apariția ultimului, cel de al 12-lea, apoi vor fi trimise la redacție, toate odată, într-un singur plic.

● Precizăm că participarea la concurs nu este obligatoriu condiționată de trimiterea talonului de înscriere, apărut odată cu regulamentul. Pot, deci, participa toți cititorii, indiferent dacă au trimis sau nu la redacție talonul de înscriere.

● Amănunte în plus puteți afla din regulamentul concursului, publicat în numărul 49 din 1980 al revistei noastre.

Vă dorim tuturor deplin succes!

PIETON 2000
(TALON 4)

Întrebarea nr. 1:

S-a lăsat repede seara. Bicicleta este echipată cu tot ce trebuie, iar casa se află în apropiere. Circulăm cu prudență, cît mai aproape de marginea drumului, aprindem lanterna din față. În spate, însă, «stopul» s-a ars. Cum vom proceda?

Răspunsuri:

1. Ne continuăm drumul mergînd pe bicicletă, dar cu mare prudență, fiind vorba de un caz de excepție.
2. Conducem bicicleta de ghidon, cît mai aproape de marginea drumului.
3. Conducem bicicleta de ghidon pe trotuar.

1 2 3

☐ ☐ ☐

Întrebarea nr. 2:

E duminică. Plecați cu părinții la iarbă verde. Tăticul are mașina în perfectă stare. Aveți voie să stați pe scaunul din față fără să purtați, ca și dînsul, centura de siguranță?

Răspunsuri:

1. Legea nu vă obligă să vă puneți centura, așa că puteți să n-o folosiți.
2. Centura se poartă numai de către persoanele mature, nu și de către copii, așa că aveți voie să n-o puneți.
3. Nu aveți voie să călătoriți stînd pe scaunul din față, ci numai pe bancheta din spate.

1 2 3

☐ ☐ ☐

La închiderea ediției

Ecouri la ancheta PIONIERPRES

„SPORTIV, DAR... CUM?“

Tocmai cînd numărul 52 al revistei «Cutezătorii» (în care a apărut ancheta cu titlul de mai sus) ieșea de sub tipar, la redacție a sosit o scrisoare de la prietenii noștri din Arad, de la Școala generală nr. 20. Pentru că aceasta ne aducea știri «proaspete» și... foarte îmbucurătoare, am hotărît să-i facem loc chiar în acest prim număr din noul an:

«În urma discuției avute în comandamentul unității noastre cu Mircea, toți pionierii, dar mai ales cei din detașamentul clasei a șaptea E, ajutați și de tovarășul diriginte, am hotărît să ne ocupăm serios de colegul nostru. Deci, am început munca. Grupe de doi-trei pionieri mergeam la internat, îl ajutam pe Mircea să-și recupereze materia, apoi veneam împreună la școală. Aceasta, în mai multe rînduri. Astfel, ne-am împrietenit mai mult cu el și l-am făcut să înțeleagă că prima îndatorire a noastră, a elevilor, este aceea de a învăța. După scurt timp, în catalog n-a mai apărut nici o absență. Simțindu-se tot mai bine pregătit, a început să răspundă la toate materiile, să dea lucrări bune.

Mircea înregistra progrese vizibile! Și, în final, colegul nostru promovează! Promovează la toate materiile! Sîntem mîndri și bucuroși că Mircea este acum în rînd cu noi.»

Pionier comandant de unitate,
Ioana Mihaela

BILANȚ ȘI PERSPECTIVĂ PENTRU EXPEDIȚIONARII JUDEȚULUI BACĂU

De curînd, la Bacău, în holul Teatrului dramatic «George Bacovia» a avut loc vernisajul unei interesante expoziții ce prezintă cîteva dintre cele mai recente succese ale expediționarilor de pe aceste meleaguri. Panourile cu imagini fotografice sugestive, realizate în timpul expedițiilor, jurnalele de bord, ierbarele, trofeele arheologice și alte asemenea exponate au stîrnit interesul și admirația numerosului public vizitator format din elevi, cadre didactice și părinți, față de această originală și eficientă formă de turism a pionierilor și școlarilor.

De ani de zile, județul Bacău se situează printre primele din țară atît în ceea ce privește numărul echipajelor, cît și calitatea deosebită a expedițiilor. Este un fapt ce se reflectă și în numeroasele trofee, premii speciale și mențiuni cucerite de către expediționarii băcăuani. În cadrul festiv al vernisajului acestei expoziții au fost înmînate ultimele distincții pe care juriul republican le-a acordat pionierilor din județul Bacău, participanți la cea de-a X-a ediție a Expedițiilor «Cutezătorii»: Premiul special al juriului, echipajelor «Independența 3 și 4» de la Școala generală nr. 1 din comuna Nicolae Bălcescu și două mențiuni pentru echipajele «Florile Carpaților» (Școala generală nr. 1, comuna N. Bălcescu) și «Albatros '74» (Școala generală nr. 1, Bacău). Cu acest prilej, cît și în timpul desfășurării Consfătuirii județene pe tema «Expediția pionierească — formă complexă de turism», s-a subliniat interesul deosebit de care se bucură această formă de turism în rîndul copiilor, precum și rolul pe care îl are în educația patriotică, etică și estetică a pionierilor.

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
MIHĂESCU IOAN

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, București.

Index 41033

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU

Scenariu: **HORIA ARAMĂ**
Desene: **V. și L. TĂNASE**

EPISODUL 5

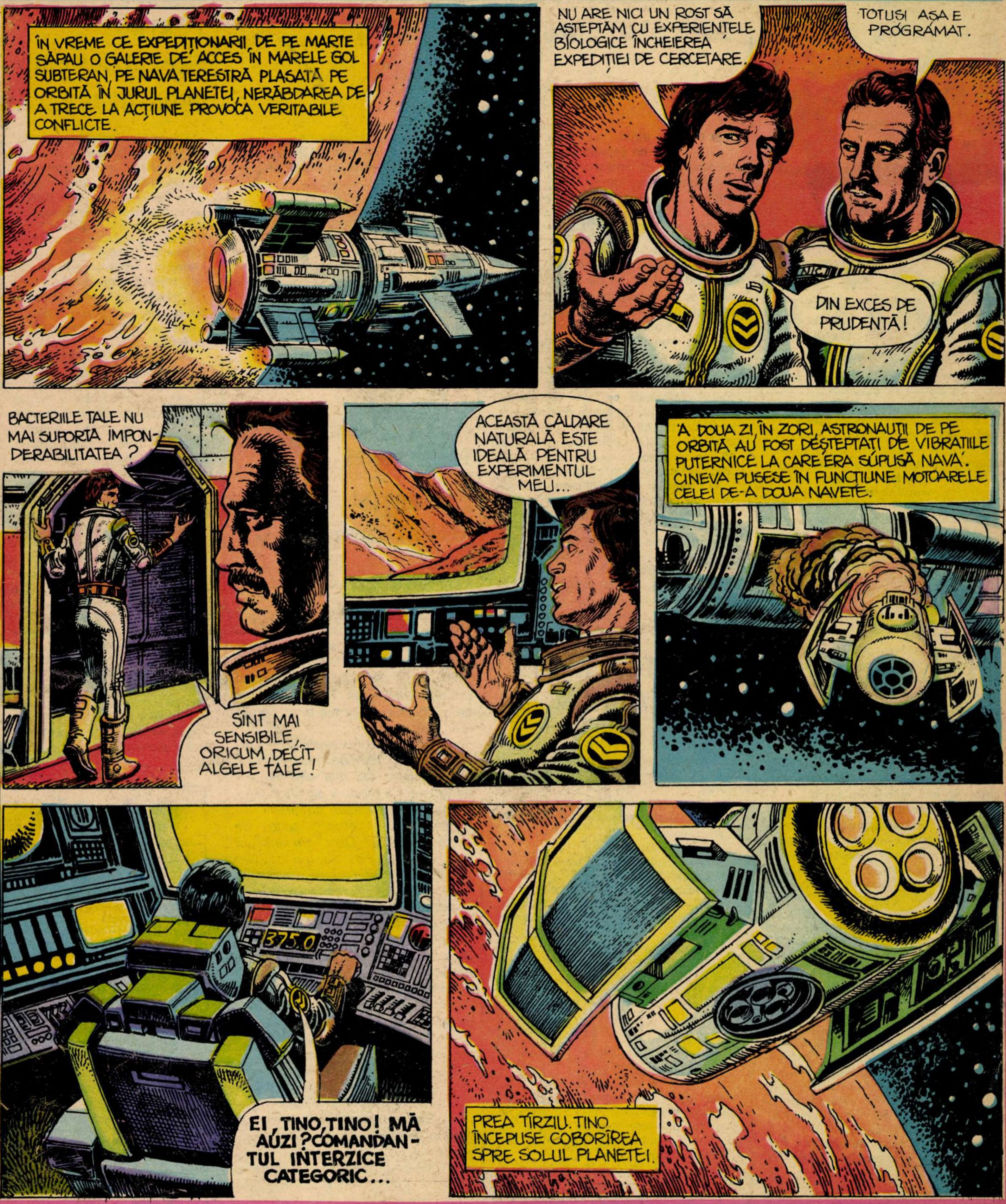
ÎN VREME CE EXPEDIȚIONARII DE PE MARTE SĂPAU O GALERIE DE ACCES ÎN MARELE GOL SUBTERAN, PE NAVA TERESTRĂ PLASATĂ PE ORBITĂ ÎN JURUL PLANETEI, NERĂBDAREA DE A TRECE LA ACȚIUNE PROVOCA VERITABILE CONFLICTE.
NU ARE NICI UN ROST SĂ AȘTEPTĂM CU EXPERIENȚELE BIOLOGICE ÎNCHEIEREA EXPEDIȚIEI DE CERCETARE.
TOTUȘI AȘA E PROGRAMAT.
DIN EXCES DE PRUDENȚĂ!
BACTERIILE TALE NU MAI SUPORTĂ IMPONDERABILITATEA?
SÎNT MAI SENSIBILE, ORICUM, DECÎT ALGELE TALE!
ACEASTĂ CĂLDARE NATURALĂ ESTE IDEALĂ PENTRU EXPERIMENTUL MEU...
A DOUA ZI, ÎN ZORI, ASTRONAUȚII DE PE ORBITĂ AU FOST DEȘTEPTAȚI DE VIBRAȚIILE PUTERNICE LA CARE ERA SUPUSĂ NAVA. CINEVA PUSESE ÎN FUNCȚIUNE MOTOARELE CELEI DE-A DOUA NAVETE.
375.0
EI, TINO, TINO! MĂ AUZI? COMANDANTUL INTERZICE CATEGORIC...
PREA TÎRZIU. TINO ÎNCEPUSE COBORÎREA SPRE SOLUL PLANETEI.

(VA URMA)

2

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NATIONAL AL ORGANIZATIEI PIONIERILOR

JOI, 8 IANUARIE 1981.
ANUL XV (NR. 693)

Foto: Constantin Popescu

Dragi tovarăși și prieteni,

Fie ca noul an — 1981 — să aducă patriei și poporului nostru noi și tot mai mari succese pe calea dezvoltării economico-sociale, a creșterii gradului de civilizație și bunăstare, a întăririi independenței și suveranității patriei!

Fie ca anul pe care-l începem să aducă tuturor popoarelor victorii tot mai mari în lupta pentru progres și independență, pentru pace și securitate, pentru o lume mai bună și mai dreaptă!

Vă urez, dragi compatrioți, realizări și satisfacții depline în muncă și în viață, împlinirea tuturor dorințelor de mai bine, multă sănătate și fericire!

Vă adresez tuturor, din toată inima, tradiționala urare: «LA MULȚI ANI!»

din **MESAJUL DE ANUL NOU**
adresat întregului nostru popor,
la posturile de radio și televiziune,
de către tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**

Tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, conducerii de partid și de stat, tradiționala și calda urare a tinerei generații:

«ANI MULȚI ȘI MULTĂ SĂNĂTATE, CU ȚARA SĂ 'NFLORIȚI ÎN LIBERTATE!»

Sute de copii și tineri — șoimi ai patriei, pionieri și utecişti, elevi, studenți, muncitori și militari — au venit, marți, 30 decembrie 1980, dimineața, în fața sediului Comitetului Central al partidului, pentru a transmite, în numele a milioane de copii și tineri, tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășei Elena Ceaușescu, celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat tradiționalul «La mulți ani!», urări de sănătate, fericire și viață lungă, de nesecată putere de muncă pentru binele întregului popor, pentru înflorirea patriei socialiste, pentru viitorul ei comunist. Această entuziastă manifestare, perpetuînd, în peisajul nou al civilizației socialiste, străbune datini inspirate de munca și traiul poporului nostru, de aspirațiile lui spre o viață mai bună, constituie, în același timp, o nouă și puternică expresie a dragostei fierbinți și a profundei recunoștințe pe care copiii, întreg tineretul țării le poartă partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru condițiile minunate de învățătură și muncă ce le sînt asigurate în fiecare etapă a formării lor ca destoinici constructori ai noii noastre orînduiri, ca oameni cu înalte trăsături morale, civice și umane.

Ora 10. Sunetul prelung și puternic al tulnicelor, ale cărui ultime ecouri sînt prelungite cu o melodie susținută de un grup de fluierași din Oltenia, și urările micilor colindători maramureșeni de pe Iza vestesc începutul «Plugușorului», străveche și frumoasă datină a uratului de Anul nou:

Am sosit odată cu zorii
Unde fierbinte bate inima țării
La Comitetul Central
Cu cel mai frumos alai tradițional
Cu tinerețe și bucurie
Cu însorită copilărie.

Și-am venit la dumneavoastră
Purtînd recunoștința noastră
Că sînteți ctitorul de istorie
Care-ați ridicat spre glorie
Epoca deschisă nouă
De măreţul Congres IX.

În timp ce copiii și tinerii care alcătuiesc pitorescul alai dezvăluie frumusețea portului popular din cele mai cunoscute zone folclorice ale țării, colindătorii își continuă uratul:

Venim de pe toate meleagurile,
Maramureșene, oltene, dobrogene,
Transilvănene și bănățene,
Moldovene și muntene,
Din a Capitalei strălucitoare cetate,
Din orașe și sate,
Aducem cu noi
Al tinereții șuvoi
Gîndul curat
Să urăm pentru conducerea de partid
și de stat
Prima urare de Plugușor
S-o adresăm iubitului nostru
conducător

Prin urările lor colindătorii cinstesc epocalele realizări dobîndite de poporul nostru în ultimii 15 ani, sub conducerea Partidului Comunist, a secretarului său general, precum și succesele înscrise în bilanțul cincinalului:

Venim cu a prezentului lumină
Ca o floare răsărită în grădină
Sub cîrma unui brav bărbat erou
Al împlinirilor înalt ecou
Stă încrustat în directive clare
În litera programelor cutezătoare
Căci drumul împlinirii s-a ales
În rosturi noi Congres după Congres
Astfel că-n 15 ani de glorie
Cei mai frumoși din întreaga istorie
Noi am zidit sub cîrmă neînfricată
O țară demnă, liberă, bogată.

Cincinalul s-a-ncheiat
Cu bilanț rodnic, bogat.

Ani noi, de viguroasă înnoire
De luptă, muncă, muncă și-mplinire
În care-am dobîndit
Ca bunul cel mai prețuit
Încrederea-n valoarea OM;
Și nimeni, dinăuntru sau de-afară
Nu va clinti credința temerară
Că drumul nostru, chiar dacă e greu
Chiar dacă nu-s numai izbînzi
mereu
Va crește biruind; e-n noi tăria —
Partidul, Ceaușescu, România.
În Frontul Democrației și Unității
Ne-am prins bucuroși cu toții
Că-i al întregului popor
Programul comuniștilor.

Cu glasuri cristaline, cu bucuria pornită din adîncul ființei lor, șoimii patriei exprimă apoi în versuri emoționante întreaga recunoștință partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru copilăria lipsită de griji, plină de farmec pe care o trăiesc:

Tovarășului Nicolae Ceaușescu
Mulțumindu-i azi, rostim
În alai de clopoței
Legămîntul să iubim
Patria cu tot al ei
Partidul, conducătorul,
Roșul steag și tricolorul,
Numai astfel fi-vom mîine
Noii făurari de pîine,
Pentru bunii noștri ani
Vă urăm azi «La mulți ani!».

In continuarea ceremoniei Plugușorului, vin să aducă omagiul lor de înaltă cinstire reprezentanții purtătorilor cravatelor roșii cu tricolor:

Mulțumim cu glas fierbinte
Iubitului președinte
Care-a dat pionieriei
Zbor spre culmile tăriei
Cutezanță, ne-nfricare
Sete de învățătură
Cercetare — pe măsură.

În succesiunea firească a vîrstei își face apariția un numeros grup de utecişti. Într-un amplu tablou alegoric, tinerii înfățișează scene din activitățile lor cotidiene: învățătura, munca, recrearea, sportul.

In alai s-au prins aici
Uteciști, cu toți voinici
Coborînd din 'nalt de schele
Venind de pe șantiere
Din modernele uzine
Și din adîncuri de mine;
Venind cu vigoare nouă
Dinspre holdele de rouă
Elevi și studenți
Au ținut să fie prezenți
Coloana tinereții noastre
Urcă azi spre zări albastre

Acum, în noul prag de an, doresc să încep cu urarea adresată copiilor patriei noastre, celor al căror viitor de aur îl făurim prin munca unită a întregului nostru popor, acelora care sînt chemați să învețe, să se pregătească pentru a duce mai departe făclia socialismului și comunismului, a independenței, bunăstării și libertății României socialiste.

Vouă, dragi copii ai României socialiste, vă urez o viață cît mai senină. Vă urez ca viața, copilăria și tinerețea voastră să fie pline numai de bucurii! Să învățați și iar să învățați, să vă însușiți cele mai minunate cuceriri ale științei și culturii, să faceți totul pentru a deveni demni cetățeni ai României socialiste, constructori ai socialismului și comunismului în patria noastră scumpă — România.

din Cuvîntarea tovarășului
NICOLAE CEAUȘESCU
adresată tinerilor,
pionierilor și șoimilor patriei,
participanți la tradiționalul
«Plugușor»

Urmînd drept exemplu viu
Munca celui mai bun fiu,
A secretarului general.

Deosebit de sugestiv este dansul tematic al tinerilor brigadieri, înfățișînd prin mișcări ritmice activitatea lor rodnică desfășurată pe șantierele naționale și locale.

În ritmul dansului susținut de constructori, recitatorii aduc un prinos de recunoștință clasei noastre muncitoare, țărănimii, intelectualității, activității lor neobosite puse în slujba înfloririi patriei socialiste, a înălțării ei pe noi trepte de civilizație și progres. În același timp, sînt evidențiate preocupările susținute ale întregului popor pentru înfăptuirea prevederilor noului cincinal.

În versuri dinamice, însuflețite, este marcat apoi momentul apropiatei aniversări a gloriosului nostru partid:

Avem, urcînd, o fermă garanție
Partidul — viu izvor de bărbăție.
Noi, tinerele generații
Români, maghiari, germani
și alte nații
In juru-i ne-am unit
Intr-o tărie de granit
Pe drumul aspru-adeseori,
Nu simplu, nu pavat cu flori.
Din consecvența luptei către țel,
Noi ne-am sudat încrederea în el;
Partidul Comunist Român
Se cheamă tot ce-avem în noi
mai bun.
Încrederea drept temelie are
60 de ani de luptă și viitoare.
Să-ntîmpinăm prin fapte temerare
Această glorioasă-aniversare!

Prin intermediul cunoscutului dans al Călușarilor, sînt evocate, în continuare, momente ale Festivalului muncii și creației «Cîntarea României» și ale impresionantei competiții sportive naționale «Daciada».

În acordurile atît de cunoscute ale «Rapsodiei române», inspirate din obiceiurile și noblețea simțămintelor poporului nostru, colindătorii elogiază în urările lor activitatea neobosită desfășurată de tovarășul Nicolae Ceaușescu pe toate meridianele pentru triumful cauzei păcii, pentru colaborare și bună înțelegere între popoare:

Aho, aho, ca niciodată
Patria ni-i respectată
Are un înalt renume
Prin al dumneavoastră nume.
Oriunde, pe orice meridian
Al păcii țel vă e solia
De treci un continent sau un ocean
Cînd Ceaușescu spui, spui România.

Fiul cel mai iubit al României
Intr-un deplin acord de gînd și faptă,
Luptă activ, cu armele soliei
Pentru o lume mai bună
și mai dreaptă.
E-n frontul unității solidare
Cu cei ce luptă pentr-un drept al lor,
Pentru mai bine, pentru dezarmare
Adeziunea-ntregului popor.

Moment deosebit. Pe imensul platou se pune în mișcare alaiul bradului. La fiecare pas, bucuria și entuziasmul colindătorilor sînt întregite de pocnetele biciului, de sunetul tălăngilor din Oaș și al clopoțeilor, de mugetul buhaiului.

În această amplă desfășurare a alaiului bradului are loc dialogul anului 1980 cu succesorul său.

Noi și noi colindători vin în continuare să adreseze urări sincere, din inimă, tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat:

Aho, aho. iubit conducător
Ani mulți și multă sănătate
Cu țara să-nfloriți în libertate,
Căci dragostea și omenia
dumneavoastră
Sînt soare peste copilăria noastră.
Aho, aho, dăm glas cinstirii,
Prețuirii
Cu care țara o-nconjoară
Pe tovarășa Elena Ceaușescu,
Conștiință exemplară,
Pentru căldura dragostei de mamă
Cu care ne-ocrotește și ne cheamă
Și pentru luptătoarea cu pasul ferm,
călit
Indeplinind mari sarcini de stat și de
partid
Tinerii și copiii de pe meleagurile
toate
Vă urează din inimă sănătate,
Putere de muncă,
Alături de cel ce ne conduce cu
înțelepciune adîncă.

Conducerii de partid și de stat
An în realizări bogat
Sănătate, omenie,
Țara zilnic să vă fie
Dragostea cea mai curată.

Finalul «Plugușorului» îl constituie, ca de obicei, cunoscuta urare a Sorcovei.

Sutele de colindători și toți cei prezenți în marea piață intonează apoi un vechi și îndrăgit cîntec, în versurile căruia sînt transmise tradiționalele urări strămosesti:

La mulți ani cu sănătate
Să vă dea viața tot ce doriți
Zile senine și fericire
La mulți ani să trăiți!
S-aveți în suflet numai lumină
Ca în lumină toți să trăim
Pentru lumină și libertate
Noi astăzi vă mulțumim.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși din conducerea de partid și de stat răspund, la rîndul lor, cu dragoste colindătorilor, întregului alai.

Tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** rostește un cald cuvînt, adresat copiilor, tinerilor, tuturor celor prezenți. Subliniat în repetate rînduri cu vii și însuflețite aplauze, cuvîntul secretarului general al partidului se încheie în uralele nesfîrșite ale celor prezenți. Șoimi ai patriei, pionieri și uteciști, elevi, studenți, muncitori și militari participanți la tradiționalul «Plugușor» scandează, fără întrerupere, «Ceaușescu—P.C.R.!», «Ceaușescu și poporul!», «Ceaușescu—pace!», «Ceaușescu—tinerii, din adîncul inimii!».

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu se fotografiază împreună cu colindătorii.

Toți copiii și tinerii sînt invitați apoi în sediul Comitetului Central, unde, după tradiție, li se oferă daruri de Anul nou.

Pionierpres transmite din vacanță

Iată-ne, dragi cititori, întîlnindu-ne din nou pe minunatele trasee ale raliului vacanței, iată-ne, de pildă, zburînd într-un spectaculos slalom de schi pe cărările munților sau lunecînd pe luciul gheții, pătrunzînd «incognito» (mascați adică) la carnavalul «Fulgilor de nea» ori concurînd pentru un loc de frunte în feluritele întreceri sportive din care nu lipsește, firește, «turnirul cavalerilor pe cai de lemn». Și tot acum avem răgazul să zăbovim mai mult în universul lecturilor, căci și ea, cartea, ne e un minunat prieten de vacanță. Dar să vedem, mai «concret», încotro duc drumurile vacanței și unde deci vom face și cuvenitele popasuri.

ZBURATORII PE GHEAȚĂ

...la ALBA IULIA. În ziua următoare startului vacanței, 22 decembrie, s-a desfășurat, pe patinoarul din Cetate, concursul așteptat cu nerăbdare de așii-zburători pe gheață — copii din municipiu și din localitățile învecinate. Sîntem în măsură să vă spunem că dincolo de mantinele, spectatorii-suporteri, încălziți de atîtea emoții au trăit alături de colegii lor fiecare fază spectaculoasă a piruetelor și salturilor pe care oglinda gheții — «miraculoasă» — le reflecta feeric într-o dublă imagine color! Sfîrșitul întrecerii a marcat debutul unei noi și antrenante curse pe arena patinoarului, în care, în fine, suporterii au avut prilejul să se angajeze și ei într-o dispută cu foștii concurenți.

CĂLĂTORIE... ÎN UNIVERS

...la BLAJ, unde poate nu știați că pasionații astronomiei și-au amenajat, la Casa pionierilor și șoimilor patriei, un... planetarium! Vă anunțăm pe această cale că aici călătoriile în lumea universului sînt programate săptămînal! Ziua de joi a devenit deja tradițională pentru aceste călătorii imaginare în spațiul cosmic. Și cum nici în timpul vacanței ziua de joi... nu lipsește din calendarul săptămînii, astronomii și astrofizicienii cu cravată de pionier s-au îmbarcat din nou pe imaginara navă a explorărilor spațiale. De altfel, prin rotație, fiecare detașament din Blaj își propune o temă de cercetare, însoțită de demonstrații care urmăresc să explice o serie de fenomene reale, fenomene care altădată făceau obiectul superstițiilor. O astfel de temă s-a înscris în cadrul unui ciclu de acțiuni privind educația materialist-științifică și care a suscitat recent una dintre cele mai interesante expuneri, — argumentată și... agrementată cu demonstrații practice sub cupola fascinantă a planetariului. De această dată, fiind vacanță, acțiunea s-a bucurat de o mult mai mare audiență, de o mai amplă dezbatere.

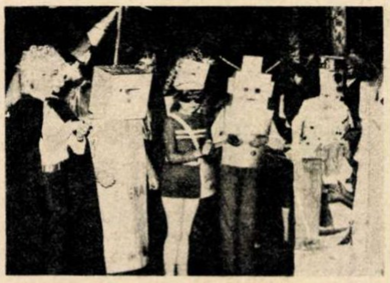

VĂ INVITĂM LA CARNAVAL

...la AIUD, unde ne-am oprit pentru a vă transmite în direct cîteva secvențe de la... CARNAVAL!

Căci — nu-i așa — s-ar putea concepe și petrece o vacanță de iarnă fără tradiționalul carnaval al «Fulgilor de nea»? Și, firește, în deplină consonanță cu anotimpul ninsorilor și aici... ninge!

Ninge însă cu confeti, dar și... plouă! Cu glume, cu veselie. Cu epigrame fără sau cu adresă precisă către participanții care, chiar dacă au pătruns aici în... «travesti», întruchipînd sumedenie de personaje din lumea basmelor sau a povestirilor științifico-fantastice — tot sînt identificați de Moș Gerilă cel generos. De fapt, aici totul e fabulos, totul e feeric, sărbătoresc. Iată, curg rîuri-rîuri de beteală argintie și panglici multicolore, iar bradul coborît din munți strălucește în curcubee de lumini.

— Ce număr aveți înscris pe «bilețelul-inimioară», stimată Ileană Cosînzeană? întreabă curtenitor și vesel Făt-Frumos. Pare-se, sînteți perechea mea la «dansul inimioarelor»?

Mai încolo, Motanul încălțat face o plecăciune prea-minunatei Alice, în vreme ce vestitului Ochilă nu i-a fost firește greu să identifice, sub masca deloc înspăimîntătoare a Mumei Pădurii, chiar pe... colega lui de bancă! Numai savantul astronom, rătăcitor prin stele, încurcă pergamentul cu... «inimioara-albastră», cînd o invită la cadril pe frumoasa și visătoarea Selenă. Nu lipsesc nici pitoreștile costume ale popoarelor și nici costumele-flori. Se află aici și cele patru anotimpuri, și sumedenie de personaje-meserii, și roboței simpatici, și pajul înveșmîntat sărbătorește — Anul 1981!

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI ȘI TOTODATĂ LA FINIȘUL RALIULUI VACANTEI VĂ PREZENTĂM UN... FOTOTELEX REALIZAT CU CONCURSUL CORESPONDENȚILOR NOȘTRI.

● Pionierii hunedoreni ne-au transmis această imagine surprinsă la carnaval. Personajele sînt, precum se vede, reprezentative pentru lumea științei și tehnicii.

● Vi-i prezentăm pe cei mai tineri dansatori din comuna Berca, județul Buzău — șoimii patriei de la Grădinița de copii.

● Două imagini surprinse pe scena Festivalului național «Cîntarea României»; grupul folk și formația de dans modern din Oțelul Roșu, județul Caraș-Severin. Ambele distinse cu locul I în recenta fază de masă a celei de-a II-a ediții.

VERNISAJ

...la TULCEA. În această vacanță, binecunoscutul cerc plastic «Alexandru Ciucurencu» al Școlii generale nr. 4 a vernisat o nouă expoziție (se știe cît de bogat e palmaresul lor artistic), sub genericul «Copiii sînt stăpînii lumii». Amintim doar cîteva titluri de lucrări, de natură să ilustreze generozitatea, frumusețea, candoarea, dar și îndrăzneala temei abordate de pionierii-pictori prin metafora desenului, a culorilor: «Zbor al copilăriei mele» (Rodica Platon), «Soarele prieteniei» (Daniela Iordache), «Planeta Pace», «România și mesajul ei pentru anul 2000» (Pele Bari), «Copacul vieții pe pămînt» (Lăcrămioara Iancu), «Planeta Floare nu se va ofili niciodată» (Teodora Tofan)...

POPAS

...la VASLUI, unde, potrivit acestei străvechi vetre folclorice de pe plaiul Moldovei s-a desfășurat pitorescul și devenit tradiționalul «Festival al obiceiurilor de iarnă». Nu puteau lipsi de la această prestigioasă manifestare — care-și propune revalorificarea și revitalizarea obiceiurilor populare de pe meleagurile vasluiene — și artiștii-pionieri, printre care reamintim ansamblul «Vălăretul» din comuna Voinești, grupul folcloric al Școlii generale Ferești (comuna Văleni) și alte formații pionierești, participante totodată la Festivalul național «Cîntarea României». Spectacolul-concurs a debutat cu obișnuita paradă a costumelor. Apoi, în fața Sălii sporturilor, înaintea evoluării pe scenă a dansului, cîntecului, măștilor și costumelor — într-un cuvînt tot repertoriul riturilor de iarnă vasluiene — pionierii au fost cei care au adresat tradiționalul «Plugușor». Firește, printre locurile de frunte ale concursului se află și cele cucerite de formațiile artistice pionierești. Îi felicităm pe toți și să ne întîlnim la fel de bogați, și frumoși, și destoinici în anul viitor — '82!

Ileana Pița

60 DE ANI DE LA FĂURIREA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

> **«Partidul Comunist Român — creat prin hotărîrea Congresului de la 8 mai 1921 de transformare a partidului socialist în partid comunist — a ridicat pe o treaptă superioară lupta proletariatului și a celorlalte mase muncitoare, a dat un puternic impuls dezvoltării conștiinței lor de clasă, exercitînd o puternică influență asupra evoluției ulterioare a României contemporane».**
>
> **NICOLAE CEAUȘESCU**

Odată cu dezvoltarea rîndurilor sale, clasa muncitoare și-a pus tot mai mult problema organizării politice în vederea înfrîngerii burgheziei și trecerii la construirea unei noi societăți.

Clasa muncitoare din țara noastră a reușit în 1893 să-și creeze un partid propriu — Partidul Social Democrat al Muncitorilor din România, care a înscris pe steagul său de luptă ideea construirii socialismului în România. În scurtă vreme, partidul clasei muncitoare a înregistrat succese pe planul întăririi organizatorice, al călirii ideologice, al creșterii influenței în masă, al afirmării în viața social-politică a României.

În anul 1918, ca urmare a voinței și luptei hotărîte a tuturor românilor se unesc cu țara străvechile teritorii românești, care cu veacuri în urmă fuseseră rupte din trupul țării. S-au creat astfel condiții pentru dezvoltarea țării, a crescut numărul muncitorilor. În aceste împrejurări s-a pus problema organizării într-un singur partid a muncitorilor din întreaga țară.

Creșterea avîntului mișcării revoluționare marcată prin organizarea a numeroase greve, mitinguri și manifestații în București, Iași, Cluj-Napoca, Timișoara, Ploiești, Constanța, Brașov, Oradea. Reșița, Valea Prahovei și Valea Jiului, a demonstrat voința clasei muncitoare de a cuceri pe cale revoluționară drepturi și libertăți democratice. Creșterea rîndurilor și combativității revoluționare ale clasei muncitoare au impus întărirea mișcării muncitorești, necesitatea unificării ei la scară națională. Deosebite au fost în acest sens congresele regionale ale partidelor socialiste, care în anii 1919—1920, s-au pronunțat hotărît pentru înfăptuirea unității organizatorice la nivelul întregii țări. Aceste hotărîri au fost desăvîrșite în cadrul măsurilor de pregătire a lucrărilor Congresului Partidului Socialist desfășurate în primăvara anului 1921. **Congresul s-a întrunit în București, în ziua de 8 Mai 1921, și la lucrările sale au participat delegați ai organizațiilor socialiste din întreaga Românie. În acea zi de mai, acum 60 de ani, Congresul a consfințit transformarea Partidului Socialist în Partidul Comunist Român.** *În prima zi a Congresului, după alegerea prezidiului și a organelor de lucru au fost adoptate o serie de moțiuni: «Pentru pace, contra războiului», «Pentru amnistie», «Pentru cei închiși», «Contra cenzurii și stării de asediu», «Pentru cei loviți de grevă», «Pentru proletariatul rus», moțiuni care exprimau poziția revoluționară, profund patriotică a întregului partid. În centrul lucrărilor congresului s-au aflat dezbaterile asupra tacticii și strategiei noului partid. Raportul și discuțiile au susținut programul revoluționar de luptă, în care a fost înscris ca scop fundamental înfăptuirea în România a societății fără clase, comunismul. Pentru transformarea Partidului Socialist în Partidul Comunist Român participanții au votat în unanimitate.*

Făurirea Partidului Comunist Român a marcat o etapă nouă, superioară, atît pe plan politic și ideologic, cît și organizatoric în mișcarea revoluționară din România, în dezvoltarea detașamentului de avangardă al clasei muncitoare. Acest succes repurtat de clasa muncitoare a dat un nou și puternic avînt luptelor sale politice desfășurate pentru obținerea de drepturi și libertăți democratice, pentru apărarea independenței și suveranității patriei.

Chiar de la începutul activității sale, Partidul Comunist Român și-a afirmat prezența activă în apărarea intereselor maselor muncitoare, dovedindu-se un promotor consecvent al acestora, aflîndu-se în cele mai grele momente în fruntea luptei maselor largi populare pentru libertate socială și națională. De-a lungul existenței sale Partidul Comunist a fost centrul vital al forțelor progresului în momentele decisive, care au jalonat istoria noastră.

În pofida scoaterii sale în 1924 în afara legii, a terorii pe care a fost silit să o înfrunte, Partidul Comunist Român a organizat și condus mari și importante bătălii de clasă, marcate de eroicele lupte ale muncitorilor petroliști și ceferiști din 1933. sau epopeea luptei antifasciste, a cărei conducere a fost asumată de comuniști cu toată fermitatea și patosul revoluționar. Între aceste memorabile acțiuni revoluționare se înscrie marea demonstrație antifascistă și antirăzboinică de la 1 Mai 1939 din București, în organizarea căreia un rol hotărîtor a revenit tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Luptele revoluționare organizate și conduse de Partidul Comunist au fost încununate cu victoria insurecției din august 1944, care a inaugurat revoluția de eliberare națională și socială. Noua etapă de dezvoltare a procesului revoluționar și a societății românești în ansamblu a ridicat — ca sarcină istorică majoră — trecerea la construirea societății socialiste. Fapta și gîndirea Partidului Comunist Român au dobîndit noi dimensiuni în ultimul deceniu și jumătate, perioadă în care au avut loc Congresele al IX-lea, al X-lea, al XI-lea și al XII-lea ale Partidului Comunist Român, care au jalonat drumul înaintării patriei pe calea societății socialiste multilateral dezvoltate.

În procesul contemporan al edificării socialismului, rodul forței creatoare a societății noastre, expresia geniului și sensibilității poporului român au fost întruchipate în mari realizări ce conturează epopeea națională. Astăzi poporul român este plenar angajat în lupta pentru traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului, pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României.

Prezentul luminos al patriei constituie o garanție că România, în perspectiva devenirii sale istorice, se va înălța pe noi trepte ale civilizației socialiste și comuniste, așa cum au visat cei care acum 60 de ani au pus temeliile gloriosului Partid Comunist Român.

Conf. univ. dr.
ION ARDELEANU

>>>>>>>>>>>>>>>>>>>>

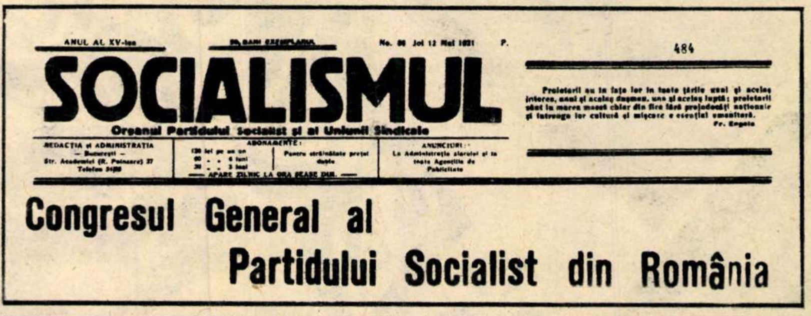
ANUL AL XV-lea

484

SOCIALISMUL

Organul Partidului Socialist și al Uniunii Sindicale

Fr. Engels

Congresul General al Partidului Socialist din România

8 MAI 1921
CREAREA PARTIDULUI COMUNIST ROMAN
SOCIALISMUL
SOCIALISMUL

▲

Panou care oglindește momentul făuririi Partidului Comunist Român, din Muzeul de istorie a Partidului Comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, unde pionieri din toate colțurile țării vin să cunoască mai îndeaproape momente semnificative ale luptei și muncii comuniștilor români.

Reportaj

BUCURIILE VACANȚEI

Foto: Grigore Prepeliță

Este aceasta o pagină deschisă spre bucuriile vacanței. Fiindcă, iată, secvențele de față ilustrează cît se poate de fidel și convingător imaginea multicoloră a orășelelor copiilor exact în ziua în care aceste cetăți de basm și-au primit sărbătorește oaspeții. Ce-i drept, mai lipsește din aceste vesele «tablouri de vacanță» elementul de decor specific anotimpului alb — «materia primă» care oferă tuturor copiilor prilejul să-și pună în valoare toată fantezia și priceperea în a «construi» năstrușnicul personaj al iernii — Omul de zăpadă! Absența omătului nu-i împiedică, precum se vede, pe proaspeții «locuitori» ai acestor citadele de poveste să-și găsească alte ispititoare preocupări — unele distractive, altele chiar... delicioase — dacă ne gîndim la chioșcurile cu dulciuri. Pentru că, odată ce ai pășit pe sub arcadele pe care strălucesc «blazoane» nostime și urările de «Bun sosit!», ești cuprins de nerăbdare, dar și de teama că nu-ți va ajunge timpul să iei cu asalt caruselul și toboganul, jocurile mecanice, «gărgărițele-automobil» sau spiralele de raliu «zburător», să dai și-o fugă la televizorul unde se transmite, în direct de pe scena amenajată aici, spectacolul colegilor-artiști. Pe urmă mai trebuie să-ți calculezi cu precizie minutele ca să ajungi la timp în cocheta gară, spre a-l întîmpina pe cel mai de seamă oaspete al orășelului: Moș Gerilă, care va împărți din sacul său fabulos daruri și surprize.

Daruri pentru toți copiii — bucurii și daruri pentru toți cei aproape patru milioane și jumătate de copii ai țării, pentru care statul nostru a investit în acest an aproape 170 milioane de lei. Adăugăm că tot aici, în preajma «Orășelului copiilor» din Parcul tineretului avansează lucrările celei mai importante și reprezentative construcții destinată vouă — «Centrul copilului». Așadar, alături de acest tărîm al jocului și al poveștilor se va înălța o altă nouă și minunată lume — aceea în care vor rodi priceperea, fantezia și creativitatea voastră, temerarele voastre visuri pentru azi și pentru mîine.

Ileana Dan

GHIRLANDA UNEI PRIETENII FRUMOASE

În zilele de vacanță, șoimii patriei de la Grădinița cu program prelungit nr. 2 «Constructorul», din municipiul Slatina, i-au avut ca oaspeți, în propria interpretare, pe Scufița Roșie, Capra cu trei iezi, Albă ca Zăpada și cei șapte pitici, pe Donald și pe Mickey Mouse, pe Furnică și pe Greiere... Cu multă veselie a fost salutat Omul de zăpadă: «Bucuria noastră ești Om de nea și de povești!» Aceste bucurii, copiii au știut să și le ofere singuri, cu priceperea lor de șoimi, pregătind spectacolul. Printre cei care au fost încîntați și mîndri de prietenii lor, au fost pionierii-instructori: o fetiță înaltă, brunetă, serioasă, care se numește Claudia Grigore și este elevă în clasa a V-a, la Școala generală nr. 5, Lavinia Ivănescu și Alina Ciobanu, din clasa a III-a, de la aceeași școală. Șoimii de la «Constructorul» (grădiniță dată în folosință cu prilejul Anului internațional al copilului; un local modern, spațios, strălucitor de curat, la care părinții, muncitori-constructori au lucrat cu multă dragoste) au fost impresionați de cele zece activități desfășurate la grădiniță și organizate de pionierii-instructori: un fotomontaj cu diafilme și cu program de versuri și cîntece, închinate realizărilor patriei socialiste, convorbirea ce-a avut loc despre însemnele pionierești și ale Organizației «Șoimii patriei» și participarea la clipele solemne de primire în cele două organizații (în imaginea-foto oferim cititorilor unul dintre aceste momente solemne).

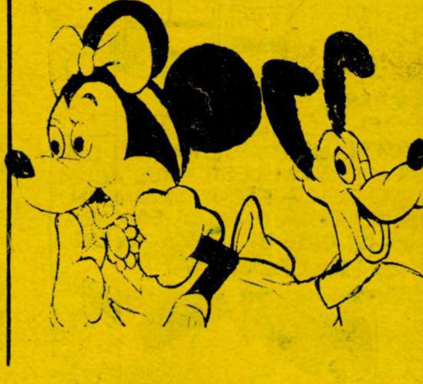

Învățăm să muncim de la părinții noștri

Prietenii lui Adrian, constructorii

Aflată la numai cîțiva kilometri de Focșani, comuna Garoafa este una dintre așezările vrîncene care, asemenea tuturor localităților țării și-a schimbat înfățișarea cu fiecare an. Adrian Lemnaru, deși locuiește în Focșani și este elev în clasa a VIII-a D, la Școala generală nr. 5, poate povesti multe despre înnoirile care au avut loc în ultimul timp în comuna Garoafa. Cum avea la dispoziție cîteva ceasuri libere, lua autobuzul și se repezea pînă acolo, la șantierul unde lucra tatăl său. Îi plăcea să vadă cum din cîmpul neted ca-n palmă răsăreau și creșteau, de la o zi la alta, construcțiile viitorului combinat zootehnic. La început, tatăl său s-a mirat văzîndu-și fiul pe șantier. «Ce-i cu tine, Adriane, s-a întîmplat ceva acasă?». «Nu, răspundea băiatul, nu s-a întîmplat nimic. Am venit să văd și eu cum se lucrează pe șantier».

Tatăl lui Adrian își vedea mai departe de treabă, iar băiatul îi privea cu interes pe constructori. În pauzele de masă, membrii echipelor se adunau și luau prînzul, iar Adrian se așeza lîngă tatăl său și-l asalta cu tot felul de întrebări legate de viața șantierului. Așa a aflat cum se fac armăturile, cum se toarnă betonul fundațiilor, cum se lucrează la zidărie, cum sînt așezate dulgheriile. Îl cunoșteau de-acum mulți constructori și nimeni nu se mira cînd Adrian își făcea apariția pe șantier. Aceștia obișnuiau să-l salute ca pe un vechi prieten.

Cînd combinatul a fost gata și a fost dat în folosință, venise toamna și Adrian a început școala. Constructorii au revenit în Focșani pentru a începe lucrul pe un nou șantier. Întreprinderea județeană de construcții-montaj le încredințase o nouă lucrare la construcția unui obiectiv industrial.

— La ce lucrați acum? l-a întrebat într-o seară pe tatăl său.

— La «Casa de apă» a laminorului.

Și aici, vechii lui prieteni — constructorii — l-au primit pe Adrian cu aceeași bucurie. Pentru nimeni n-a fost o surpriză cînd pionierul Adrian Lemnaru a cerut permisiunea unei vizite pe șantier împreună cu colegii lui din detașament.

Se naște o inițiativă

Așa a luat ființă în detașamentul clasei a VIII-a D de la Școala generală nr. 5 din Focșani frumoasa inițiativă ca pionierii să viziteze și să cunoască locul de muncă al părinților, contribuția pe care aceștia și-o aduc la dezvoltarea județului, la bunăstarea locuitorilor săi.

Mai zilele trecute, de pildă, au făcut o foarte interesantă vizită la Întreprinderea de confecții din municipiu. Aici, lucrează tatăl colegei lor, pioniera Gabriela Pavel. După ce au aflat despre preocupările muncitorilor de aici de a produce lucruri de calitate cît mai bună, copiii au fost invitați în halele de lucru pentru a cunoaște drumul pe care-l parcurg stofele, țesăturile de mătase și tricoturile pînă se transformă în costume și pardesie elegante, rochițe atrăgătoare pentru fetițe, în vindiacuri și costume sport pentru băieți etc.

La sfîrșitul vizitei, controloarele de calitate le-au mărturisit prietenilor lor că toate piesele pregătite în ziua aceea pentru a lua calea magazinelor erau lucrate, ca de obicei, cu cea mai mare grijă.

Ecaterina Roșca
Foto: C. Popescu

ENIGMELE LUI DOREL

DE SANDU ALEXANDRU
ȘI RADU VINTILESCU

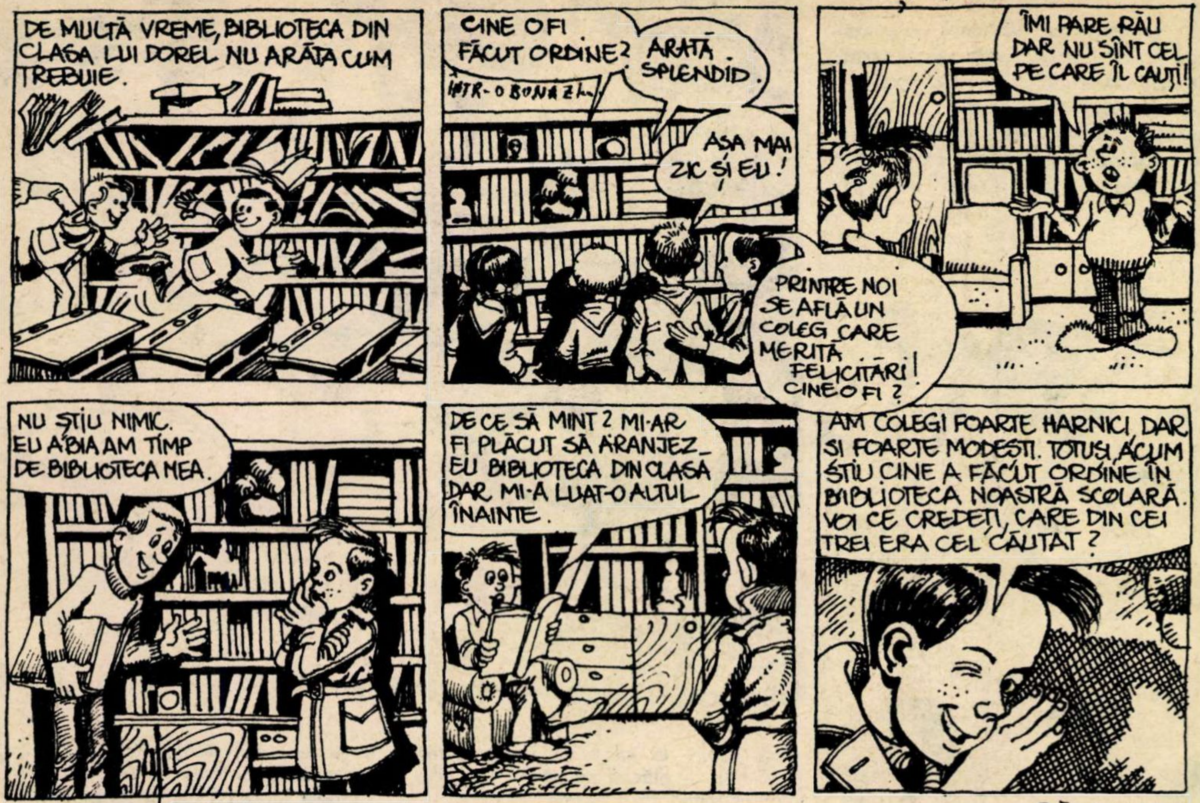
DE MULTĂ VREME, BIBLIOTECA DIN CLASA LUI DOREL NU ARĂTA CUM TREBUIE.
CINE O FI FĂCUT ORDINE?
ÎNTR-O BONAZI...
ARATĂ SPLENDID.
AȘA MAI ZIC ȘI EU!
PRINTRE NOI SE AFLĂ UN COLEG CARE MERITĂ FELICITĂRI! CINE O FI?
ÎMI PARE RĂU DAR NU SÎNT CEL PE CARE ÎL CAUȚI!
NU ȘTIU NIMIC. EU ABIA AM TIMP DE BIBLIOTECA MEA.
DE CE SĂ MINT? MI-AR FI PLĂCUT SĂ ARANJEZ EU BIBLIOTECA DIN CLASĂ DAR MI-A LUAT-O ALTUL ÎNAINTE.
AM COLEGI FOARTE HARNICI DAR ȘI FOARTE MODEȘTI. TOTUȘI, ACUM ȘTIU CINE A FĂCUT ORDINE ÎN BIBLIOTECA NOASTRĂ ȘCOLARĂ. VOI CE CREDEȚI, CARE DIN CEI TREI ERA CEL CĂUTAT?

RĂSPUNS: AȚI OBSERVAT, DESIGUR, CĂ ÎN BIBLIOTECA DIN CLASĂ A APĂRUT NU NUMAI ORDINEA, CI ȘI UN VAS CU FLORI. NUMAI UNUL DINTRE COLEGII VIZITAȚI DE DOREL ARE ȘI ÎN BIBLIOTECA DE ACASĂ ACELEAȘI FLORI ÎNTR-UN VAS IDENTIC.

CLUBUL LOGICIENILOR

Prezintă prof. univ. dr.
Edmond Nicolau

RĂSPUNS LA PROBLEMA DIN NUMĂRUL TRECUT

Desfășurăm cubul pe o foaie plană, adică desenăm fețele sale ca și cum ar fi desfășurate. Marcăm cu A și B cele două vîrfuri opuse ale cubului. Drumul cel mai scurt — drum pe care merge melcul — este linia dreaptă ce unește pe A cu B și care are lungimea $\sqrt{5}a$, unde a este latura cubului.

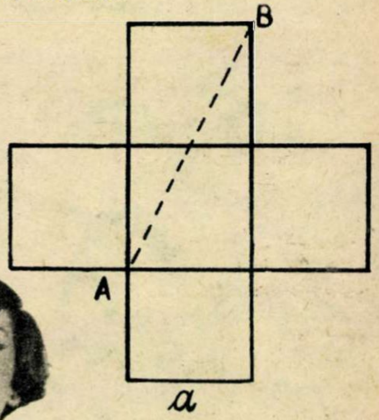

PE ATUNCI PURTAM CRAVATA DE PIONIER

— Îmi place să vorbesc despre profesiunea mea pe care întotdeauna m-am străduit s-o fac bine. Fie că este vorba de teatru sau film, de compoziție sau interpretare muzicală, orice realizare artistică am obținut-o prin muncă, o muncă perseverentă de ceas cu ceas, urmărind mereu să mă autodepășesc, să nu înșel așteptările publicului.

— Un public numeros, care vă înconjoară cu dragoste la fiecare apariție și care știți că vă numește simplu: Margareta.

Ați înțeles, cred, că dialogul îl purtăm cu Margareta Pâslaru, cunoscuta interpretă de muzică ușoară.

— Știu, ne spune ea, în continuare, și mă bucur. Pentru mine, muzica ușoară nu-i ușoară. Cu atît mai mult cu cît cunosc interesul, plăcerea cu care o întîmpină marele public. Fiecare melodie o pregătesc îndelung, mă preocupă ca prin interpretare să transmit idei, sentimente. Îmi plac acele cîntece care vorbesc despre frumusețile țării, despre oamenii ei minunați, despre dragoste și prietenie. Interpretez cu plăcere cîntecele pentru copii si mă bucur că melodiile din filmul «Veronica» sau binecunoscutul «Harap Alb» au o largă audiență în rîndul celor tineri.

— După cîte știu, ați debutat în muzica ușoară încă din pionierie.

— Purtam cravata de pionier, cînd am cîntat prima oară pe scenă. De altfel, eram organizatoarea tuturor serbărilor din detașamentul meu. Am o fire prietenoasă și eram mereu împreună cu colegele mele. Într-o zi, am fost chemată să cînt la casa de cultură din cartier. Aveam 15 ani și jumătate și eram utecistă. Am fost foarte mîndră, dar și emoționată că la acest debut, pe o scenă publică, sala a fost arhiplină. Peste puțin timp am fost chemată la Televiziune. Țin minte și acum că m-au pus să cînt ceva și apoi încă ceva și așa mereu. Pe urmă am aflat că m-au ținut atît de mult tocmai pentru că le plăcuse. Așa a fost începutul, urmat de anii de muncă, de studiu, de strădanie continuă de a fi cu mesajul cîntecului meu mereu la înălțimea timpului pe care-l trăiește azi țara întreagă.

— În ultima vreme v-am văzut interpretînd un frumos și interesant program de muzică populară. Este o preocupare de dată mai recentă?

— Întotdeauna m-am apropiat cu mult interes de creația noastră populară, dar în ultimul timp am studiat mai ales folclorul maramureșean, de unde mi-am și ales cîntecele la care v-ați referit, căutînd să nu mă îndepărtez de izvorul originar. Știu că printre pionierii prezenți în marele nostru Festival «Cîntarea României» sînt mulți interpreți de muzică populară și aș fi bucuroasă ca din repertoriul meu să poată învăța cîte ceva.

B. Vlad

Tuturor copiilor
urările și gîndurile bune
ale Margaretei Pâslaru

AGENDA CENACLULUI „CUTEZĂTORII"

Tinerii creatori literari din Capitală au participat joi, 18 decembrie, la ultima întîlnire de lucru din anul 1980 a cenaclului revistei noastre. Cu acest prilej ei s-au întîlnit cu scriitorii Călin Gruia, Vasile Mănuceanu, Costache Anton, Viniciu Gafița, Ion Crînguleanu și Mihail Ecovoiu-Doreanu.

În prezența oaspeților, a colegilor și profesorilor lor, și-au citit creațiile pionierii: Raluca Sălișteanu, cl. a VIII-a, Petruța Bolintin, cl. a VIII-a, Paula Melinte, cl. a VIII-a, și Luiza Luca, cl. a VI-a, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, sector 3, profesor-îndrumător Ileana Sterescu; Livia Radu, cl. a VIII-a, Casa centrală a pionierilor și șoimilor patriei, profesor-îndrumător Dumitra Marinescu, Andreea Deciu, cl. a IV-a, și Petruț Tănase, cl. a VII-a, de la Casa pionierilor și șoimilor patriei, sector 6, profesor-îndrumător Ion Constantinescu.

Poeziile au relevat, la unii dintre foarte tinerii autori, talent, sensibilitate și multă prospețime în perceperea lumii înconjurătoare, descrisă cu mijloace artistice uneori neașteptat de mature.

Intermezzo-ul muzical a fost prezentat, de această dată, de o poetă, Daniela Ionescu și colega sa, Luminița Roman, cl. a VI-a, amîndouă membre ale cenaclului Casei centrale a pionierilor și șoimilor patriei.

Ședința cenaclului a fost condusă de scriitorul Ovidiu Zotta, redactor șef adjunct al revistei «Cutezătorii».

Următoarea întîlnire de lucru a fost stabilită pentru data de 29 ianuarie 1981.

Maria Nicolae-Dumitrescu

●●●●●●●●●●●

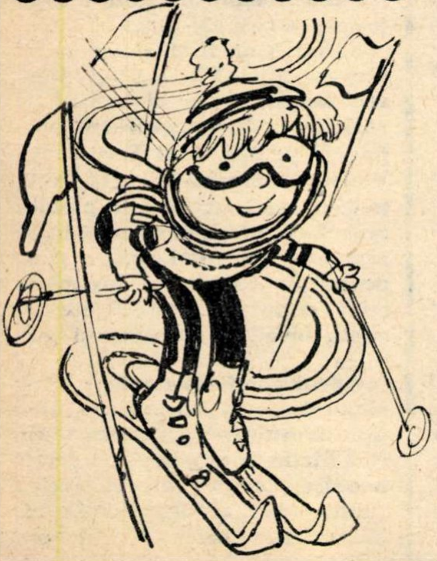

FAPTE DE CUTEZĂTORI

TEXT: EC. ROSCA
DESENE: ION MIHAESCU

După o corespondență de la Marioara Cișmaș, Școala generală nr. 4, Sibiu

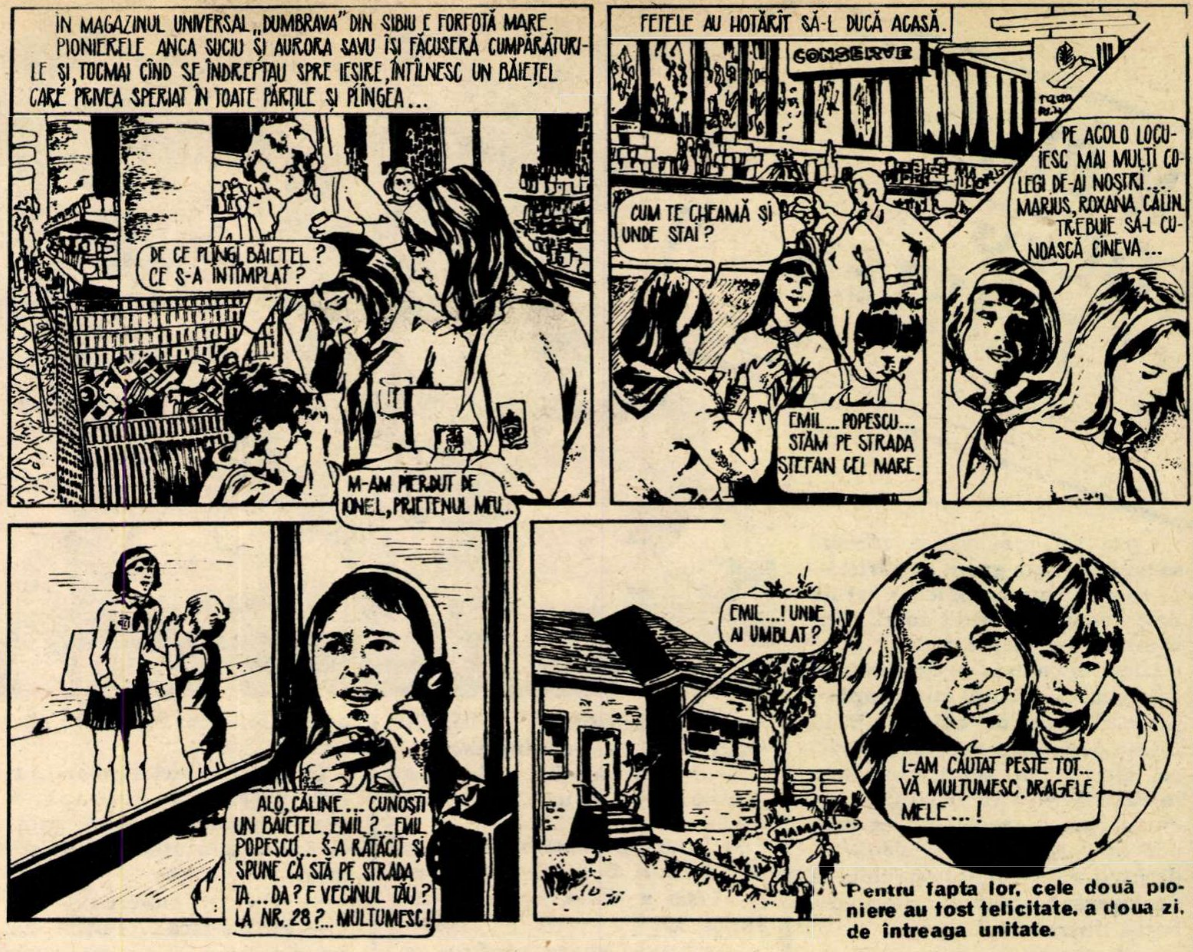
ÎN MAGAZINUL UNIVERSAL „DUMBRAVA" DIN SIBIU E FORFOTĂ MARE. PIONIERELE ANCA SUCIU ȘI AURORA SAVU ÎȘI FĂCUSERĂ CUMPĂRĂTURILE ȘI, TOCMAI CÎND SE ÎNDREPTAU SPRE IEȘIRE, ÎNTÎLNESC UN BĂIEȚEL CARE PRIVEA SPERIAT ÎN TOATE PĂRȚILE ȘI PLÎNGEA...
DE CE PLÎNGI, BĂIEȚEL ? CE S-A ÎNTÎMPLAT ?
M-AM PIERDUT DE IONEL, PRIETENUL MEU...
FETELE AU HOTĂRÎT SĂ-L DUCĂ ACASĂ.
CONSERVE
CUM TE CHEAMĂ ȘI UNDE STAI ?
EMIL... POPESCU... STĂM PE STRADA ȘTEFAN CEL MARE.
PE ACOLO LOCUIESC MAI MULȚI COLEGI DE-AI NOȘTRI... MARIUS, ROXANA, CĂLIN. TREBUIE SĂ-L CUNOASCĂ CINEVA...
ALO, CĂLINE... CUNOȘTI UN BĂIEȚEL, EMIL ?... EMIL POPESCU... S-A RĂTĂCIT ȘI SPUNE CĂ STĂ PE STRADA TA... DA ? E VECINUL TĂU ? LA NR. 28 ?... MULȚUMESC !
EMIL...! UNDE AI UMBLAT ?
MAMAA !...
L-AM CĂUTAT PESTE TOT... VĂ MULȚUMESC, DRAGELE MELE...!

Pentru fapta lor, cele două pioniere au fost felicitate, a doua zi, de întreaga unitate.

BALONUL ALB

Un copil
Avea în mînă un balon
Alb, ca un pumn de zăpadă.
Un copil
Avea în mînă un balon
Iar în balon un întreg paradis
Al visurilor lui de copil.

Un copil
Avea în mînă un balon
Plin de pace și de bucurie
Iar cînd balonul se va sparge
Bucuria se va revărsa pe Pămînt.

Un copil
Avea în mînă un balon
Alb, ca o scoică de ceață...

VARĂ

Mă plimb desculță,
singură,
prin iarbă,
miroase iar a vară
și nu-mi vine să cred.
Nu îndrăznesc
să mă uit la soare,
dacă se supără pe mine
și dispare?

Miroase iar a vară
și-ai să mă vezi scriind
cu cretă pe trotuar:
«MIROASE IAR A VARĂ!»
mă plimb desculță,
singură,
prin iarbă...

Raluca Sălișteanu, cl. a VIII-a,
Școala generală nr. 72

Acum 100 de ani:

- **Se înființează la București Școala națională de poduri și șosele.**
- **Apare în revista «Convorbiri literare» prima parte a Amintirilor din copilărie de Ion Creangă.**
- **Marele pictor român, Ion Andreescu, expune la Paris celebrul său tablou «Iarna la Barbizon».**
- **Apare la Iași «Contemporanul» revistă cu caracter politic, cultural-științific de orientare democratică, jucînd un rol important în răspîndirea marxismului în țara noastră. Revista a apărut sub conducerea lui Ioan Nădejde.**
- **S-a inaugurat linia ferată Buzău–Mărășești, prima lucrare de acest fel construită de ingineri români.**
- **A fost întemeiată Societatea politehnică din România.**

Cei treizeci și patru de pionieri pe care vi-i prezentăm învață la Școala generală nr. 98 din Capitală. Ei se numără printre numeroșii prieteni statornici ai revistei noastre.

Fotografia pe care ne-au trimis-o recent este însoțită de tradiționala urare «La mulți ani!» pe care prietenii noștri o adresează revistei «Cutezătorii», precum și tuturor cadrelor didactice din școala lor.

Le mulțumim și le urăm la rîndul nostru «Succes în noul trimestru școlar!»

UN BUN COLEG ȘI PRIETEN

Schiță de ȘTEFAN ZAIDES

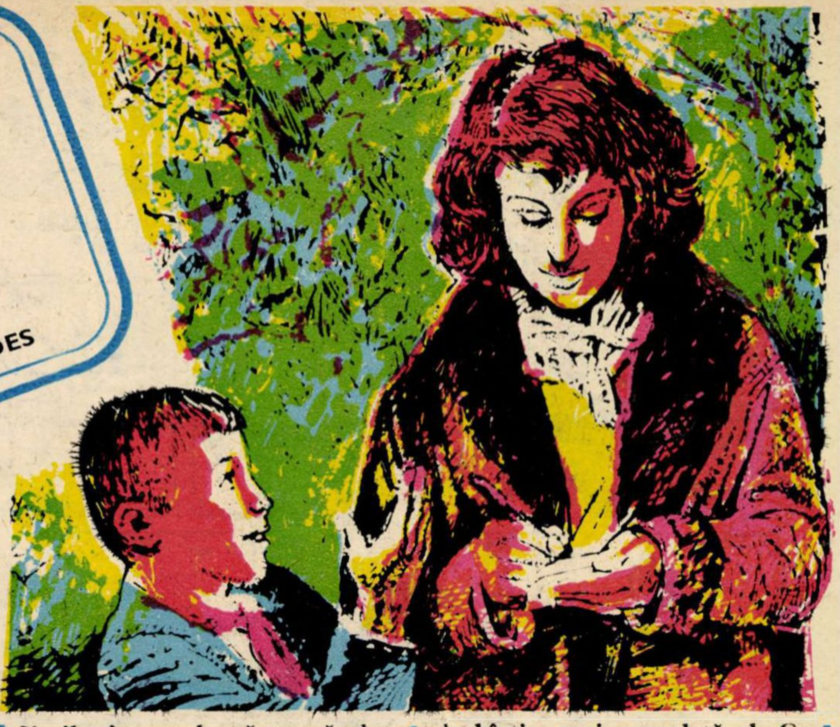

Cum nu mai venea nimeni să aducă vreun gram de hîrtie — în fond, poate că băieții nici nu mai aveau; căraseră toată săptămîna! — Vasile începu să-și strîngă carnetele, pregătindu-se de plecare. Tocmai atunci apăru și profesoara de chimie. Bătu în ușa de lemn a magaziei, privi cu atenție în semiîntunericul în care bănuia că trebuie să fie cineva, apoi, înțelegînd că prin ochelarii ei, cu o sumedenie de dioptrii nu va fi, totuși, chip să deslușească precis cu cine vorbește, întrebă:

— E cineva aici?

Vasile tuși ca să-și dreagă glasul și răspunse:

— Sînt eu, tovarășă profesoară! Tomoioagă, dintr-a VII-a C.

Profesoara zîmbi parcă la amintirea unui lucru, care o amuzase cîndva.

— Care Tomoioagă? Că într-a VII-a C, sînt doi Tomoioagă. Nu cumva cel căruia nu i-a reușit experiența cu turnesolul?

— Ba da... mormăi Vasile. Și în cugetul său: «Ia te uită! E-aproape anul și nu vrea să uite». Necăjit, adăugă, mai mult să schimbe vorba:

— Vă pot fi de folos cu ceva?...

Dinspre curtea largă, străjuită de castani înalți, stufoși, în care ardeau, albe, candelabrele de flori, se-auzi, ca un zvon, foșnetul zefirului.

— Mai întîi, spuse profesoara, nu fi supărat că te tot necăjesc cu experiența aceea. Deși, rîse ea ușor, dacă ai fi avut grijă și ai fi așezat hîrtia nu deasupra eprubetei, ci...

Vasile se înarmă cu răbdare să asculte — cum se întîmpla de fiecare dată — întreaga poveste a nereușitei. Așa ajunsese de pomină nu numai în școală, ci și în sat. Acum, unii nu-l mai strigau «măi, ăla al lu’ Tomoioagă, ci «măi, ăla al lu’ Turnesol!...»

Dar profesoara, care le era și comandant-instructor, schimbă vorba, întrebă:

— Ei, cît s-a adunat?

— Vreo patru sute!... spuse Vasile, într-o doară parcă, dar sigur că avea s-o uimească.

— Patru sute?!... de kilograme?! vru să mai știe profesoara.

— Exact, preciză băiatul. Detașamentul 6, adică al nostru, al clasei a VII-a C, e primul: 83,600 kg.

— Bravo! spuse profesoara. Și din detașamentul vostru?

— Adică... cine a adus mai mult?!

— Da.

— Păi, eu... 14,850!

— Bravo, repetă iar profesoara.

Între timp, Vasile termină de aranjat carnetele pe masă, ieși în prag și, cum profesoara îi dădu de înțeles că poate închide, așeză lacătul la ușa magaziei, apăsă pe clapeta lui și zise:

— Gata!

Profesoara îl privi țintă și băiatul, intuind exact ce ar fi dorit să-i spună, își privi și el mîinile aproape negre de cîtă hîrtie stivuise. Zîmbi jenat, arătînd către cișmea:

— Parcă m-aș spăla oleacă pe mîini. Mă scuzați...

Cînd se întoarse, profesoara îl aștepta, calmă. Spuse:

— De la județ ne cer un pionier dezghețat, fruntaș la învățătură și în activitatea pionierească...

Vasile o privi cu sfială, apoi întrebă:

— Pentru ce... Adică ce ar trebui să facă?

— Să meargă într-o tabără, undeva la munte...

Acum pășeau încet pe sub acoperișul tot mai închis, aproape negru al castanilor și zgomotul, și mișcarea satului se apropiau repejor de ei.

— Poate pe Victoria Goleș?! spuse băiatul. Învață bine, desenează frumos, știe să și danseze. Ieri a venit și cu patru kile de hîrtie, mai completă el. Ce ziceți?

Profesoara privi pe cer o stea, care nu-și găsea astîmpărul și clipea jucăuș, se uită apoi la vîrfurile pantofilor și abia într-un tîrziu, zise:

— Altă propunere?!

— Pe Costică... Flitan, de la noi din clasă. E un băiat destul de bun, e și centru înaintaș în echipa de fotbal a clasei, acum doi ani a luat și o mențiune la olimpiada de chimie, deși noi, pe atunci, nu făceam încă obiectul acesta...

N-o spuse cu voce tare, dar acum era sigur că nimerise exact ce și-ar fi dorit și profesoara. De aceea, poate, răspunsul îl contrarie:

— Nu merge! Dacă ți-amintești, Flitan a aruncat vina pe voi, toți, că i-ați luat pixul, cînd de fapt, îl uitase într-o carte. I l-a înapoiat bibliotecara... Nu, nu, mai zi și alte nume!

Vasile se simți ușor stînjenit și simți cum îl încearcă, treptat, o ciudă împotriva profesoarei: ce voia de la el?! Toți copiii, al căror nume îl rostise pînă acum, erau cei care făceau faima școlii. Atunci?... După o ușoară ezitare, spuse:

— Despre Pătrîniche, ce părere aveți?

— Pătrîniche?! Dintr-a VI-a D?!

— Nu, despre sora lui dintr-a V-a B. Cîntă și la vioară... Știți, astă-toamnă, cînd a fost sărbătorită ziua recoltei... A fost bisată de trei ori!

— Învață bine?

— De trei ani tot premiul întîi a luat...

Se aprinseseră brusc luminile și strălucirea becurilor care se înșirau în lungul uliței părea, într-adevăr, «o adevărată galaxie a nivelului de trai», cum le vorbise la oră profesorul de geografie.

— Pătrîniche e cam sfioasă și nici prea prietenoasă nu e. Colega ei de bancă — acum îmi aduc aminte — ia numai note slabe. Se vede că nu o ajută...

— Poate Florica Mitran, dintr-a VI-a D, «matematiciană»... Ea e și comandanta detașamentului și...

— Da, da, o cunosc, spuse repede profesoara, cuprinsă parcă subit de o bucurie. Dar altcineva? schimbă ea brusc tonul. De Filorea, ce părere ai?

Vasile realiză, dintr-o dată, că profesoara își rîdea, pur și simplu, de el. «Păi Filorea ar fi trebuit să fie întrebat cine merită să meargă în tabără și cine nu, că doar e comandantul unității! Și nu numai Filorea, întreg comandamentul unității ar fi trebuit convocat! Pe cîtă vreme el, Vasile Tomoioagă, ce mare ispravnic era?! Ia, unul, acolo, căruia i s-a încredințat sarcina să se ocupe de acțiunea de colectare a hîrtiei, sarcină la care nu se înghesuia nimeni. Dar Filorea!... Ehei!...

— Nu mai poți vorbi? întreabă profesoara, uimită de brusca și destul de lunga lui tăcere.

— Mă gîndeam și eu...

— La Filorea?

— La el! Pe el — cred eu — ar fi trebuit să-l întrebați. Pe el și pe toți ceilalți din comandamentul unității. Filorea e premiant de nu știu cîți ani în șir, sportiv, cîntă și la chitară... Muzică folk!...

Profesoara rîse liniștită.

— Bine, Tomoioagă, spuse ea, și se opri. Mi se pare că aici stai, nu-i așa?

— Da.

— Ei, noapte bună și... nu fi supărat. Cu Filorea am mai vorbit eu, părerea ta mă interesa. La revedere.

Vasile o privi cum dispărea în noapte și păși în curtea casei părintești obosit și neînțelegînd deloc ce tot voise de la el.

...A doua zi, singură în cancelarie, profesoara de chimie scotea din mașina de scris o notă proaspăt bătută:

«Către Consiliul județean al Organizației Pionierilor. Pentru tabăra de la Homorod, la solicitarea dumneavoastră, propunem pe pionierul Tomoioagă Vasile, din clasa a VII-a C. Învață bine, iar în activitatea pionierească răspunde prezent la toate acțiunile. Primind sarcina să se ocupe de colectarea hîrtiei, a știut cum să-i mobilizeze pe copii, dovedind stăruință și hărnicie».

Admiră îndelung nota pe care, singură, o dactilografiase, apoi ușor nemulțumită, introduse din nou hîrtia în mașină și degetele neobișnuite cu clapele acelea multe, adăugară literă cu literă: «E un bun coleg și prieten».

Și semnă.

AȘA ÎNCEPE DRUMUL SPRE MAREA PERFORMANȚĂ. ASPECT DE LA UN OBIȘNUIT ANTRENAMENT AL UNOR TINERI MUNCITORI DE LA UZINELE «23 AUGUST» DIN BUCUREȘTI, PASIONAȚI DE BOX.

OLIMPICII DE MÎINE:

CRISTIAN GHEORGHIȘOR

La Campionatele naționale de box, desfășurate pe ringul instalat în Palatul sporturilor și culturii din București, în septembrie 1978, un tînăr din Slatina, pe nume Cristian Gheorghișor, de la Asociația sportivă «Pistonul», produce mare senzație: învingîndu-și adversarii la categoria sa (muscă) de-o manieră categorică — printre aceștia aflîndu-se sportivi consacrați în careul magic, precum Teofil Ghinea (prin descalificare, în semifinală) și N. Șeitan (în finală) — cucerește titlul de campion național și «centura cu însemnele tricolorului».

Așadar, un pugilist tînăr, necunoscut, pregătit de antrenorul Leonida Ionescu, produce marea surpriză a «naționalelor» anului '80. Cu un bagaj mai redus de cunoștințe tehnice, dar temeinic însușite, cu o mare viteză de execuție și cu o bună orientare în ring, cu o pregătire fizică excelentă și cu voință, dîrzenie și dorință de victorie exemplare, încă de la prima sa apariție, într-o competiție de anvergură, cum sînt campionatele țării, Cristian Gheorghișor s-a dovedit imbatabil.

Apariția acestui talent autentic după eșecul pugiliștilor noștri la J.O. de la Moscova ne face să privim cu mai multe speranțe viitoarele competiții internaționale și, mai ales, viitoarea Olimpiadă. Dacă lucrurile vor decurge normal, cariera sportivă a lui Cristian Gheorghișor va avea punctul său culminant la J.O., de la Los Angeles. Pentru că victoria și titlul cucerite la «națională» n-au fost deloc întîmplătoare. La mai puțin de două luni, Gheorghișor avea să facă parte din echipa națională, care ne-a reprezentat cu cinste la Balcaniada de box, unde sportivii români au cucerit 4 titluri balcanice! Slătineanul a reușit să se comporte la nivelul celor mai valoroși dintre reprezentanții noștri, debutul său internațional fiind promițător. Numai incorectitudinea și reaua voință a unor arbitri au făcut ca proaspătul campion al țării noastre să nu se numere și el printre performerii balcanici. Are satisfacția că publicul a fost cu el și împotriva deciziei. Medalia lui de argint în prima competiție internațională strălucește, însă, ca aurul, făcînd din acest tînăr o mare speranță a boxului nostru.

Vasile Căbulea

STOP IMPRUDENȚEI

Agendă rutieră

5 DECEMBRIE 1980. Pe strada Castanelor din Turda, stradă în pantă. zbura la vale o săniuță al cărui «pilot» era Severian Zoltan, elev în clasa I. Intrînd în viteză în prima intersecție, a fost prins sub roțile autocisternei 31-CJ-7225. Accident cu consecințe ireparabile...

6 DECEMBRIE 1980, pe strada Minerilor din Moldova Nouă, județul Caraș-Severin, circula autotrenul 2-CS-1877. Într-o intersecție, autotrenul a izbit pe neașteptate o săniuță care cobora în viteză pe o stradă laterală, împrejurare în care elevul Constantin Chisăliță, aflat pe sanie, și-a pierdut viața...

Atenție, dragi cititori! Printre automobile, joaca nu-i de... joacă, mai ales acum, pe timp de iarnă, cînd drumurile, acoperite de zăpadă sau polei, sînt lunecoase și conducătorii auto întîmpină mari greutăți în oprirea la timp a autovehiculelor. Trebuie să vă feriți ca de... foc de carosabilul drumurilor publice, să nu folosiți nici străzile, nici locurile din imediata lor vecinătate pentru săniuș, pentru patinaj, pentru schi, sau pentru obișnuita hîrjoană și bătaie cu bulgări de zăpadă. Dacă vreți să vă întoarceți de la cotidiana joacă la fel de frumoși și de sănătoși cum ați plecat de acasă — și nici vorbă că doriți așa ceva —, alegeți-vă locurile pentru desfășurarea acesteia la cel puțin 100 de metri distanță de cea mai apropiată stradă.

Col. Gheorghe Ene

PIETON 2000

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CÎȘTIGĂ!

TALON 5

ÎNTREBAREA nr. 1: Azi e luni și mergem cu mașina după cumpărături prin oraș. E aglomerație și se merge încet. Părinții nu și-au mai pus centurile de siguranță ca ieri, cînd am fost la bunici. Ce ziceți, să le atragem atenția că trebuie să și le pună sau în orașe, unde nu se circulă cu viteză, portul centurilor nu este necesar?

ÎNTREBAREA nr. 2: Costel, elev în clasa a VIII-a, se poate întoarce de la școală cu bicicleta pe două trasee. Unul este ceva mai lung și trece pe străzi largi, asfaltate, cu multe autovehicule și benzi de circulație; celălalt este mai scurt, dar pe niște străduțe mai înguste și nu în întregime asfaltate. Ce traseu va folosi?

RĂSPUNSURI:

☐ 1. În orașe nu trebuie să se poarte centura, deoarece se circulă cu viteză redusă.

☐ 2. În orașe ne deplasăm pe distanțe scurte și în asemenea situații nu se recomandă purtarea centurii de siguranță.

☐ 3. Să le reamintim că portul centurii este necesar în toate situațiile, cînd ne deplasăm cu autoturismul.

☐ 1. Primul, pentru că circulația este reglementată prin marcaje, iar drumul este mai larg, cu condiția să circule cît mai aproape de marginea străzii.

☐ 2. Al doilea, deoarece copiii nu au voie să meargă cu bicicleta pe străzi intens circulate.

☐ 3. Al doilea, care, deși nu este în întregime asfaltat, este mai scurt, iar circulația autovehiculelor este mai redusă.

MERIDIANELE COPILĂRIEI

PE SCHIURI, PRIN TUNDRĂ

Igarca este o localitate situată în nord-estul Uniunii Sovietice. Iarna, termometrele înregistrează aici pînă la cincizeci de grade sub zero. Din cauza gerului și a ceții dense ce învăluie localitatea Igarca, școala își întrerupe pentru un timp cursurile. Abia cînd termometrele «urcă» din nou pînă la minus treizeci și opt de grade, copiii revin în clase.

Pentru că zăpada este prezentă aici multe luni din an, sportul preferat al copiilor este schiul. În zilele senine, cînd zăpada scîrțîie sub picioare, copiii aleargă ca într-un maraton pe distanțe de zeci de kilometri. Dintre ei, mulți devin campioni de la vîrste mici.

Cum arată un astfel de campion? Iată, vi-l prezentăm pe unul dintre ei. Se numește Denis Voznicov și este elev în clasa a III-a. A devenit nu de mult pionier. S-a urcat pe schiuri de la patru ani. La șase ani, Denis alerga la grădiniță schiind. Apoi, au început exercițiile pe un traseu de fond de 7 kilometri, care duce din oraș direct spre tundră. Este un traseu dificil, destinat în general celor mari sau elevilor care doresc să devină membri ai Clubului «1500». Fiecare membru al acestui club are obligația să parcurgă în fiecare iarnă, pe schiuri, distanța de 1500 de kilometri.

La început, Denis a început recunoașterea traseului împreună cu tatăl său. Îi place să-și petreacă multe ceasuri libere pe întinderea strălucitoare de zăpadă. Vînătorii care pleacă pe schiuri în tundră, către locuri știute, se întîlnesc adesea cu Denis. Ei l-au numit pe băiat «deschizător de pîrtie». La vîrsta lui, acest «deschizător de pîrtie», se poate mîndri cu numeroase diplome și medalii sportive. Una dintre ele i-a fost acordată pentru rezistență și dîrzenie, la maratonul pe schiuri, pe o distanță de 185 de kilometri, între Igarca și Snejnogorsk.

În vacanța de primăvară Denis va participa alături de mulți alți tineri sportivi din localitatea lui la un nou maraton pe traseul Igarca — Dudinca — Igarca pe o distanță de 300 kilometri.

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
LUCIA SICOMAȘ

Redacția: Piața Scinteii nr. 1. București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scinteia» TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 telex: 11226, București.

12 PAGINI, 1 LEU

Index 41633

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU

Scenariu: Horia Aramă
Desene:
Valentin și Liana Tănase

EPISODUL **6**

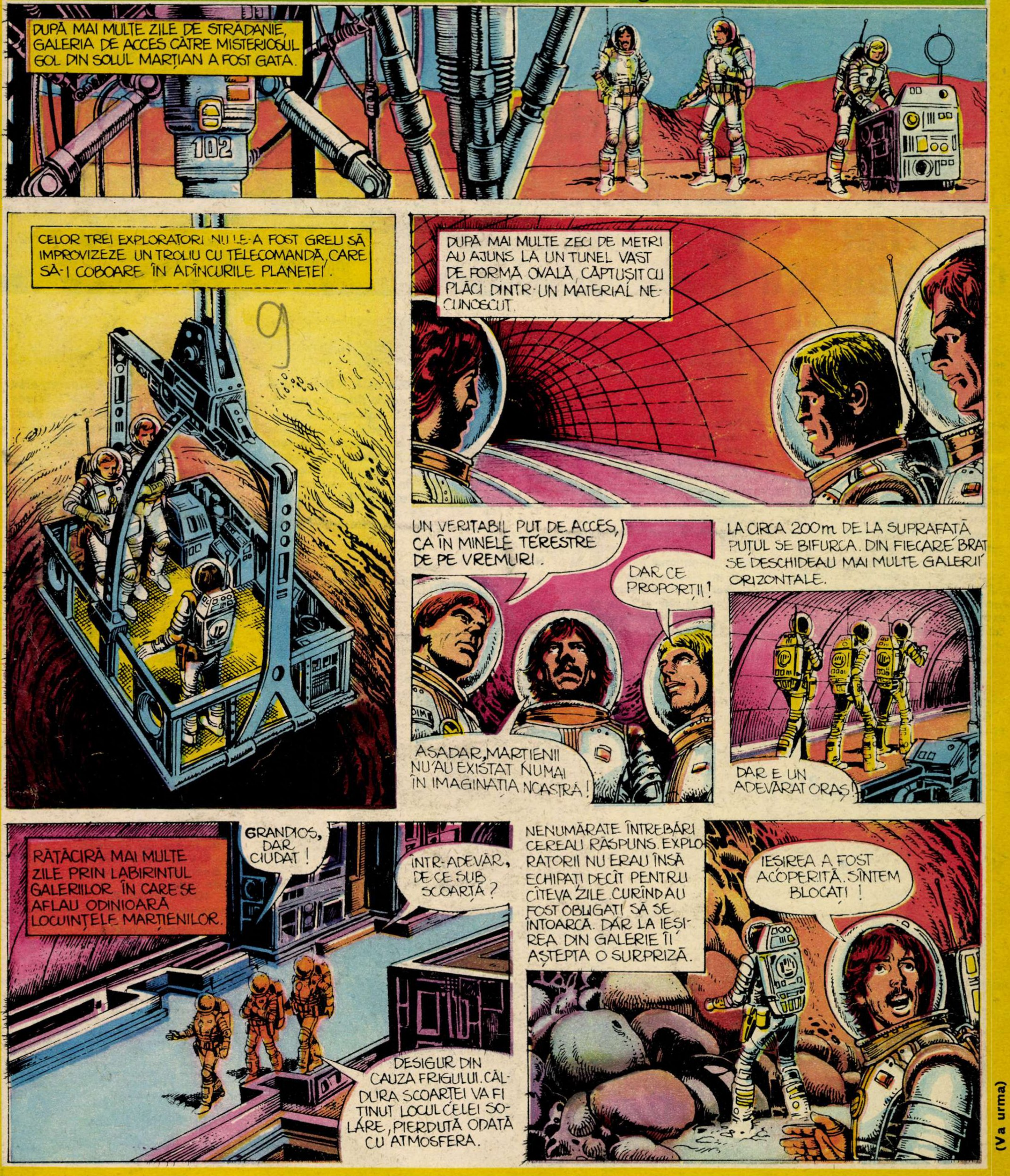
DUPĂ MAI MULTE ZILE DE STRĂDANIE, GALERIA DE ACCES CĂTRE MISTERIOSUL GOL DIN SOLUL MARȚIAN A FOST GATA.
102
CELOR TREI EXPLORATORI NU LE-A FOST GREU SĂ IMPROVIZEZE UN TROLIU CU TELECOMANDĂ, CARE SĂ-I COBOARE ÎN ADÎNCURILE PLANETEI.
DUPĂ MAI MULTE ZECI DE METRI AU AJUNS LA UN TUNEL VAST DE FORMĂ OVALĂ, CĂPTUȘIT CU PLĂCI DINTR-UN MATERIAL NECUNOSCUT.
UN VERITABIL PUȚ DE ACCES, CA ÎN MINELE TERESTRE DE PE VREMURI.
DAR CE PROPORȚII!
AȘADAR, MARȚIENII NU AU EXISTAT NUMAI ÎN IMAGINAȚIA NOASTRĂ!
LA CIRCA 200 m DE LA SUPRAFAȚĂ PUȚUL SE BIFURCA. DIN FIECARE BRAȚ SE DESCHIDEAU MAI MULTE GALERII ORIZONTALE.
DAR E UN ADEVĂRAT ORAȘ!
RĂTĂCIRĂ MAI MULTE ZILE PRIN LABIRINTUL GALERIILOR ÎN CARE SE AFLAU ODINIOARĂ LOCUINȚELE MARȚIENILOR.
GRANDIOS, DAR CIUDAT!
ÎNTR-ADEVĂR, DE CE SUB SCOARȚĂ?
DESIGUR DIN CAUZA FRIGULUI. CĂLDURA SCOARȚEI VA FI ȚINUT LOCUL CELEI SOLARE, PIERDUTĂ ODATĂ CU ATMOSFERA.
NENUMĂRATE ÎNTREBĂRI CEREAU RĂSPUNS. EXPLORATORII NU ERAU ÎNSĂ ECHIPAȚI DECÎT PENTRU CÎTEVA ZILE. CURÎND AU FOST OBLIGAȚI SĂ SE ÎNTOARCĂ. DAR LA IEȘIREA DIN GALERIE ÎI AȘTEPTA O SURPRIZĂ.
IEȘIREA A FOST ACOPERITĂ. SÎNTEM BLOCAȚI!

(Va urma)

FOTO: GRIGORE PREPELIȚĂ

JUDEȚEANĂ
TÎRGU-MUREȘ
SECȚIA PENTRU COPII

3

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 15 IANUARIE 1981,
ANUL XV (NR. 694)

12 pagini, 1 LEU

«Judoka» în acțiune (pag. 10—11)

COPIII UZINEI

Într-o zi, cu cîteva luni în urmă, pionierii Școlii generale nr. 2 din municipiul Slatina, aflați în recreație, au auzit la stația de radioficare glasul Cameliei Andronache, comandanta unității, care transmitea o știre importantă: «Dragi pionieri, unitatea noastră se poate mîndri că și-a mărit numărul de cercuri tehnico-aplicative cu două noi cercuri uzinale, care-și desfășoară activitatea la Întreprinderea industrială «Precizia». Colectivele celor două cercuri sînt formate din pionierii claselor a VII-a C și a VIII-a A. Îi felicităm pe colegii noștri pentru inițiativă și le urăm mult succes!»

Vestea a fost înregistrată imediat, iar interesul stîrnit a făcut ca mulți copii să renunțe la joacă pentru a se aduna curioși în jurul proaspeților eroi. Firește, unii dintre ei s-au întrebat de ce oare, pentru înființarea acestor cercuri au fost preferate cele două detașamente. Tovarășa comandant-instructor de unitate însăși, Lucia Chițoiu, intervievată de reporterii «Semaforului», a oferit lămuriri suplimentare. În mare parte, argumentul era știut, dacă nu dedus logic. În școală funcționează cercuri științifice și tehnice, dar la înființarea acestor două cercuri noi, complexe, comandamentul unității a decis ca primii membri să fie pionierii din detașamentele foarte bune, ei să fie primii care să poarte, pe această cale, ștafeta admirației, prieteniei și colaborării de aproape cu muncitorii comuniști din întreprinderile industriale. Acești copii sînt pionieri cu care se pot mîndri și părinții lor, muncitori fruntași.

*

Slatina se dezvăluie mereu privirilor reporterești cît se poate de sugestiv pentru a inspira un subiect de-o certă actualitate: cum iau cunoștință pionierii cu universul temerar al uzinei, cum învață ei să crească, să gîndească, să muncească de la oamenii acestei uzine. Aici, în Slatina, a înflorit o industrie puternică, a fost ridicată, în anul 1965, Uzina de aluminiu, cetate industrială de nivel republican. Înfățișarea orașului a trecut printr-o metamorfoză extraordinară. Din localitatea modestă, ce «persevera» încă în a avea un chip specific provincial în anii '50, astăzi, municipiul a devenit de nerecunoscut, deschizîndu-și continuu evantaiul construcțiilor noi, pulsînd din ce în ce mai mult de-o viață plină de energie, de mișcare. Era firesc ca foarte tinerii cetățeni ai acestei cutezătoare reședințe de pe valea Oltului să dorească a fi «copiii uzinei», atrași puternic de tainele Cetăților de foc, împărtășind o afecțiune puternică pentru oamenii ce stăpînesc aici asemenea minunaților eroi din basme.

— Muncitorul este un om deosebit — ne mărturisește Georgeta Cismărescu, comandantă de detașament. (Aflăm că modelul de muncitor, pentru Geta, este tovarășul maistru, care i-a întîmpinat și i-a condus pe pionieri într-o vizită făcută la Uzina de aluminiu).

— Ne descrii, în cuvintele tale, chipul muncitorului?

— Fața lui blajină, rostește Geta impresionată, mîinile lui puternice, dragostea lui pentru copii, caldă, ca soarele.

— Cînd ne aflăm printre muncitori, sînt mereu cu zîmbetul pe buze, spune pionierul Geo Argeșanu.

— Ei sînt oameni mari, cu suflet sincer, plin de omenie, spune pionierul Barbu Sandu. Ne întîmpină cu brațele deschise, cu vorba blîndă, ne explică atent, cu multă răbdare, cum funcționează agregatele și care este rostul lor.

— Cînd ne pun la încercare agerimea și priceperea îi simțim aproape de noi; dar nu ne lasă, în voia noastră, să greșim, observă circumspect Sanda Nicolae.

— La școala lor, avîndu-i ca profesori de conduită și de muncă, în uzină, observă Iuliu Gal, ne lărgim cultura generală. Ne-am îmbogățit vocabularul cu termeni tehnici, fără să mai apelăm la dicționare.

— Mă încîntă să merg, în cadrul cercului, la întreprindere, ne spune Vasile Păștină. Muncitorii lucrează cu plăcere. Se înțeleg foarte bine, se ajută reciproc, muncesc foarte rodnic. Îmi place mult să văd și condițiile moderne de lucru. Totul este mecanizat. Cînd gazdele ne spun: «Poate peste cîțiva ani vom deveni tovarăși de muncă», ne simțim măguliți. Sînt locuri de muncă impresionante, sigure și demne. Iar cercul nostru uzinal ne-a ajutat și mai mult să înțelegem și să știm acest lucru.

*

În ziua cînd i-am cunoscut pe acești copii ai uzinei, a intrat în acțiune și cercul foto din școală.

Astfel, spre satisfacția noastră, putem însoți reportajul nostru cu imagini realizate în colaborare cu înșiși eroii acestor rînduri, pionieri din Slatina. Primul moment, respectiv imaginea 1, clasa a VII-a C. Sînt pionierii care frecventează, în cadrul cercului uzinal, secția de tîmplărie, de la «Precizia». Al doilea moment (imaginea 2), a fost înregistrat la Camera pionierilor, în vreme ce se discuta despre activitatea și planurile de viitor al celor două cercuri uzinale.

Cu acest prilej, am aflat că, în curînd, se va înființa și cel de-al treilea cerc uzinal (format numai din fete), care va ființa pe lîngă secția de curățătorie chimică. De asemenea, membrii acestor cercuri intenționează să modernizeze una din sălile de clasă (datorită cunoștințelor și experienței căpătate) dîndu-i forma unei săli de amfiteatru. În vara acestui an, în școală va avea loc și vernisajul unei expoziții cu piese lucrate la cercurile uzinale.

Am ajuns la Întreprinderea «Precizia», unde în acea zi, pionierii erau așteptați. Marin Vișoiu, muncitor strungar, tînăr comunist, este îndrăgit de «ucenicii» săi, copiii (foto 3). La plecare, în curtea întreprinderii, aparatul de fotografiat a surprins o imagine, în grup (foto 4), în care unii membri ai cercului țineau în mînă mici obiecte, executate la strung. La sugestia prietenilor noștri am făcut o vizită acasă, în familie, la maistrul comunist Constantin Beldiman, tatăl unei colege de cerc. Deci (imaginea 5), acasă, la familia Beldiman, cu Adela, fiica lor, și avîndu-i ca oaspeți (în dreapta imaginii) pe tovarășa comandant-instructor de unitate și pe pionierul Constantin Bădican.

Sînt doar cîteva din impresiile plăcute pe care le păstrăm despre vrednicii pionieri din Slatina.

Marga Micu

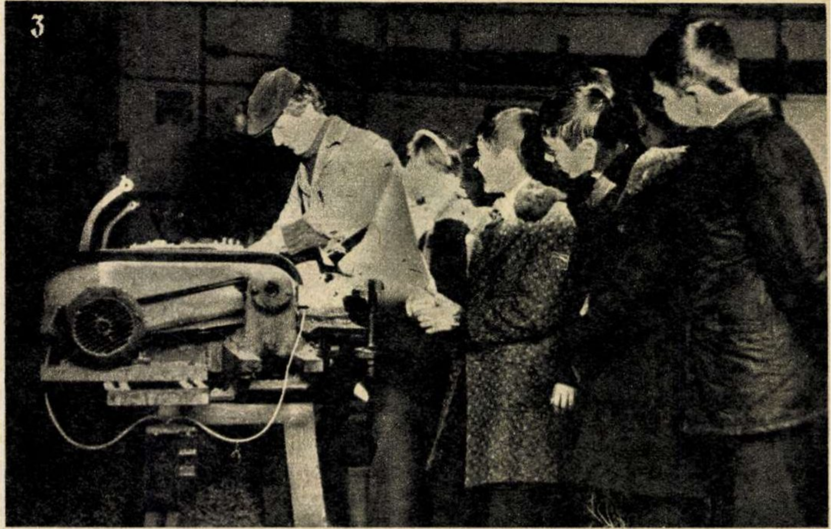

UN DECENIU AL ȘTIINȚEI, TEHNOLOGIEI, CALITĂȚII ȘI EFICIENȚEI

Am intrat în aceste zile într-un nou deceniu cu bogate și deosebite semnificații pentru poporul nostru, un deceniu al științei, tehnologiei, calității și eficienței, așa cum a fost definit la Congresul al XII-lea al P.C.R. Pentru a putea realiza mărețele obiective care stau înaintea țării noastre este necesar să ne însușim cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane, să învățăm să le aplicăm cu tot curajul în activitatea noastră de zi cu zi, să asigurăm în tot ceea ce facem o calitate superioară, o eficiență sporită, indiferent de domeniile de activitate în care lucrăm. Sînt sarcini revoluționare care vor permite țării noastre să se ridice spre noi culmi de civilizație, să se afirme în rîndul celorlalte națiuni ale lumii cu o deosebită vigoare. Iar nouă, să ne aducă satisfacții ale datoriei împlinite din toată inima. Desigur, în realizarea acestor sarcini vor fi implicați toți oamenii țării noastre, indiferent de vîrstă.

S-au gîndit oare cititorii revistei «Cutezătorii» că pînă la sfîrșitul acestui deceniu ei vor parcurge toate treptele pregătirii lor profesionale pentru a deveni constructori ai socialismului și comunismului? Că este perioada în care se va realiza prevederea de mare importanță pentru cei de vîrsta cutezătorilor privitoare la generalizarea celei de a doua trepte a învățămîntului liceal? Înseamnă că toți copiii care au astăzi 8 și 9 ani vor fi, spre finalul deceniului, absolvenți și bacalaureați, pregătiți temeinic de a intra cu succes în cîmpul muncii. În același timp, ei vor avea largi posibilități de a urma cursurile învățămîntului superior la zi sau seral, rămînînd în producție. România se va situa astfel printre primele țări din lume care generalizează învățămîntul de 12—13 ani. Tînăra generație va beneficia în acest deceniu în școli de o bună pregătire, avînd posibilitatea să-și însușească cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, împletind asimilarea noilor cunoștințe cu activitatea practică productivă, capabilă să ofere posibilitatea verificării directe prin experiment a cunoștințelor teoretice. Tinerii vor fi pregătiți să-și aducă o contribuție eficientă la realizarea de bunuri materiale care să sporească avuția poporului nostru. În decursul acestui deceniu, școlii i se vor deschide, de asemenea, posibilități sporite prin participarea unui număr tot mai mare de tineri la creația științifică și tehnică, rezultat al pătrunderii tot mai largi a tehnologiilor înaintate în toate ramurile economiei naționale. Deci, tinerii vor fi chemați să facă față atît în școală, cît și direct în producție, unor înnoiri de tehnologii ale utilajelor, ale sistemelor de organizare din ce în ce mai perfecționată, ale unei dinamici deosebite a societății noastre.

Oamenii de specialitate care se ocupă, în tot mai mare măsură de determinarea caracteristicilor societății noastre în perioada următoare, au ajuns la concluzia că cele mai importante mutații vor avea loc, în primul rînd, în activitățile legate de industrie și agricultură, de transporturi. Economia noastră națională va fi dotată cu un însemnat număr de mașini și utilaje moderne. Aceasta este o realitate din care se desprinde necesitatea găsirii unor metode de lucru, de organizare și perfecționare a producției care să permită o și mai înaltă eficiență. Iar eficiență înseamnă o cantitate sporită de produse, de calitate superioară și ieftine, de care să beneficieze întreaga populație a țării. Iată cum numai munca de bună calitate, eficientă, ne va permite sporirea avuției țării și, implicit, va contribui la creșterea nivelului de trai al fiecărui locuitor.

Știința și tehnologia în dezvoltarea lor, în acest deceniu, ne vor permite să depășim fenomenele dificile cu care se confruntă întreaga omenire: lipsa petrolului, a energiei în general, lipsa de materii prime. Noile tehnologii care se vor introduce în fabricație sînt astfel concepute încît să aibă un consum minim de energie și materii prime, să permită recuperarea și refolosirea unor cît mai mari cantități de materiale și energie, care în trecut se risipeau. Iată de ce se impune ca voi, pionierii, încă de pe băncile școlii să acordați o mare atenție învățăturii, să sporiți continuu calitatea învățăturii, să vă dezvoltați gîndirea creatoare.

În acest deceniu, în țara noastră se va folosi pe scară tot mai largă energia solară și energia vînturilor. Mă bucur că de pe acum mulți pionieri care au participat în cadrul Concursului «Start spre viitor» au realizat frumoase machete și chiar instalații funcționale legate de folosirea energiei solare și eoliene. Merită laude, de asemenea, preocuparea pionierilor de a valorifica materialele din resurse locale pentru construcția de școli și laboratoare și, de asemenea, activitatea pionierească de autodotare a laboratoarelor, strădania de a amenaja grădini și sere, solarii, crescătorii de animale mici. Iată cum pionieria se dovedește de pe acum capabilă să participe la efortul întregii națiuni pentru obținerea unei eficiente superioare economice, unul din țelurile mărețe ale acestui minunat deceniu.

Dar acest deceniu, care poartă însemnele dezvoltării științei și tehnologiei, se va caracteriza și prin sporirea masivă a mecanizării și automatizării tuturor proceselor de producție. În următorii ani se va introduce și se va folosi pe linie tot mai largă roboții industriali capabili să realizeze acele activități dificile din industrie, minerit și agricultură. Aș vrea să subliniez că dezvoltarea mecanizării și automatizării, folosirea largă a roboților industriali nu va transforma omul într-un simplu spectator chemat să apese cu un deget pe cîteva butoane. Viitorul nu este un rai al leneșilor. Toate aceste mijloace moderne vor crea condiții pentru dezvoltarea din plin a hărniciei omului, a inteligenței sale, a forței sale creative. Omul va fi din ce în ce mai mult chemat, în anii care vor veni, să conceapă, să experimenteze, să introducă pe scară largă noi tehnologii și utilaje. Dar toate acestea presupun muncă, perseverență, pregătire temeinică, o învățătură continuă pentru a fi la curent cu tot ceea ce este nou.

Spre fericirea noastră, a tuturor, prefigurarea viitorului are un trainic fundament științific prin întreaga politică a partidului nostru, poartă pecetea gîndirii creatoare a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Voi, copiii țării, voi, pionierii, aveți șansa deosebită de a crește, de a vă forma în acești ani de muncă efervescentă, de rodnică afirmare a spiritului creator, de a fi capabili să puteți prelua ștafeta muncii cu elan revoluționar, cu totală dăruire.

Prof. dr. doc. ing. IOSIF TRIPȘA
secretar de stat la Ministerul educației și învățămîntului

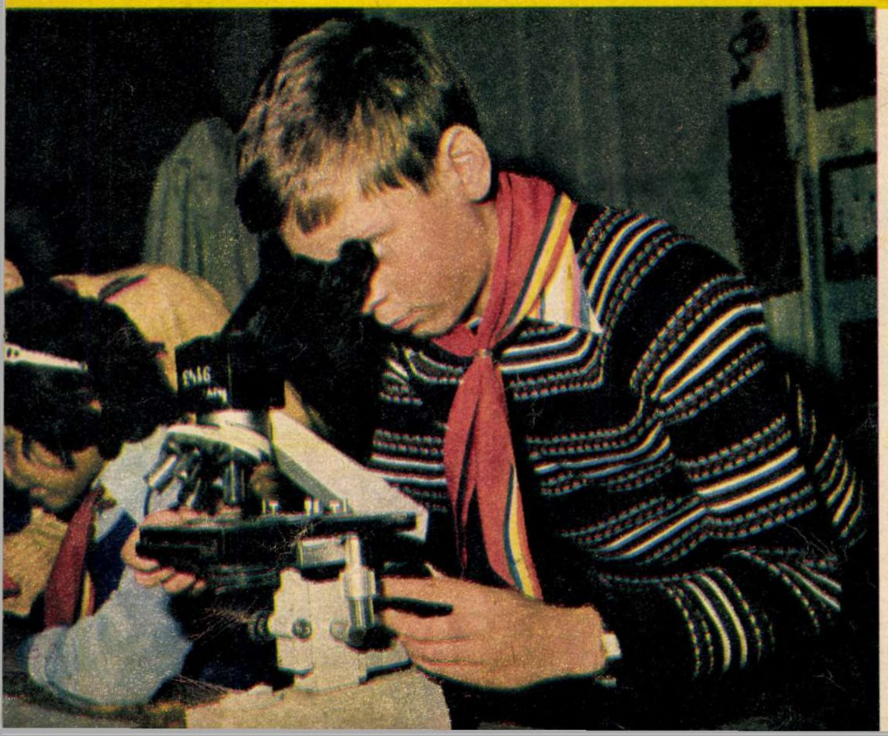

CONSILIILE JUDEȚENE TRANSMIT:

● COVASNA: Recent, pionierii din Baraolt au participat, în cadrul Casei pionierilor și șoimilor patriei, la dezbaterea cu tema: 60 DE ANI DE LA CREAREA P.C.R. — PAGINI DIN ISTORIA PARTIDULUI ● TIMIȘ: «ROMÂNIA PE MERIDIANELE LUMII» este tema care i-a reunit, în cadrul clubului de dezbateri politico-ideologice, pe pionierii de la Școala generală din comuna Gătaia ● PRAHOVA: Pionierii din Filipeștii de Pădure, pasionați de arta plastică, au vernisat, la mina din localitate, o expoziție de pictură: «AZI PIONIER, MÎINE MINER» ● SIBIU: «PRIETENII LUI TIRISTOR» și-au intitulat concursul de creație tehnică pionierii, membri ai atelierelor de electronică și creație radio de la Casa pionierilor și șoimilor patriei. ● IAȘI: 800 de pionieri și școlari au fost prezenți la concertul de fanfară «TROMPETELE RĂSUNĂ», care a avut loc la Casa pionierilor și șoimilor patriei ● ILFOV: «PIONIERII LA PORȚILE ISTORIEI» a fost genericul sub care s-a desfășurat recenta vizită a pionierilor de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Giurgiu la Muzeul luptei pentru independență națională din localitate ● BRAȘOV: La cabana «Floarea de colț» a pionierilor din orașul Victoria s-a organizat tabăra științifică «ECOLOGIA IERNII», la care au participat pionierii din localitate, membri ai cercului de ocrotire a mediului. ● CONSTANȚA: sub genericul «ZILELE HĂRNICIEI PIONIEREȘTI», pionierii Școlii generale nr. 1 din Cernavodă și-au propus să organizeze acțiuni de recondiționare a unor materiale didactice, de curățire și întreținere a curții și a bazei sportive de la școală ● MUREȘ: Un amplu spectacol de varietăți pionierești «DO-RE-MI» al formațiilor artistice ale Casei pionierilor și șoimilor patriei din Reghin a fost organizat pentru pionieri, șoimi, cadre didactice și părinți ● DOLJ: O sută de pionieri au participat la medalionul științific «EMIL RACOVIȚĂ», organizat de Școala generală nr. 7 din Craiova ● HARGHITA: În municipiul Odorheiul Secuiesc, patrulele școlare de circulație și-au disputat șansa participării lor la faza județeană.

CABINET METODIC „PIONIERPRES"

EFECTUL „BANCA DE ONOARE"

În prima zi de școală, sute de pionieri se vor așeza în băncile onorate de binecunoscuta distincție. Dar bilanțul adînc al acestei acțiuni se află acolo, în plusurile interioare: în gîndirea proprie, în convingeri, în comportare.

Ce învățăminte ne poate furniza în acest sens etapa de curînd încheiată a «BĂNCII DE ONOARE»?

Cine o acordă:

La această întrebare se răspunde invariabil (și corect): detașamentul. Dar dacă întrebi, în continuare: cum, cînd? (o adunare anumită, o consfătuire rapidă într-o recreație etc.), constați că uneori răspunsul întîrzie.

Faptul că aproape în exclusivitate scrisorile sosite la redacție și conținînd astfel de știri sînt semnate de pionieri comandanți poate să însemne, desigur, că aceștia și-au asumat și rolul de corespondenți. Hotărît însă, trebuie să vegheați, în continuare, ca acordarea distincției să fie rezultatul hotărîrii **întregului detașament.**

Cui se acordă:

Desigur, în multe cazuri laureații sînt aceiași vechi premianți ai clasei. Situația însă este întrucîtva firească: «BANCA DE ONOARE» constituie un drept al tuturor celor harnici, o bucurie a tuturor. Era de așteptat deci, ca obișnuința de-a asocia expresia «BANCA DE ONOARE» cu tradiționala «Banca întîi» (a premianților dintotdeauna) să ducă la graba de a include printre laureați mulți școlari de 9 și 10. De aceea e cu atît mai îmbucurător faptul că în foarte multe situații pionierii au înțeles corect adevăratul criteriu al acțiunii noastre — AUTODEPĂȘIREA — și au conferit distincția corespunzător acestui criteriu. La Moinești, Bacău, detașamentul a încununat astfel eforturile unui cuplu de colegi care au făcut progrese, de la 5–6, la 7–8; la Școala generală din Cîmpulung Muscel, de asemenea.

E foarte bine așa, prieteni!

● Ofelia Nițescu, de la Școala generală nr. 2 Călărași face o observație interesantă: uneori pionierii se grăbesc să confere această distincție oricui a primit o notă mai mare ca de obicei — fără a lua în considerare faptul dacă nota respectivă constituie indiciul unei **schimbări de atitudine** (în raport cu obiectul respectiv, cu învățătura în general) sau a fost un simplu accident fericit. Ofelia are foarte multă dreptate: **mai multă analiză și mai puțină grabă, deci.**

● În contrast cu practica de mai sus, în unele locuri, existînd temerea că laureații «Băncii de onoare» care au urcat de la 5 la 7 s-ar putea să dea înapoi în perioada de după primirea distincției (și să pună astfel sub semnul întrebării temeinicia opțiunii detașamentului), pentru mai multă siguranță distincția s-a oferit cu prioritate fruntașilor consacrați. Această tendință pune în discuție un aspect fundamental al «lucrului cu distincția «Banca de onoare»: important este nu doar momentul de dinaintea conferirii distincției, ci și cel de după conferirea acesteia.

După conferirea distincției

Adevăratul, temeinicul EFECT «BANCA DE ONOARE», are loc, desigur, după conferirea distincției, abia atunci cînd cel care a izbutit poate demonstra că **saltul** este temeinic și că în ființa lui s-a produs acea schimbare radicală pe care o presupune AUTODEPĂȘIREA: **creșterea încrederii în propriile puteri.**

Acest aspect a stat în mai mică măsură în atenția detașamentelor pînă acum, dar nu trebuie să ne facem din această constatare o sursă de reproșuri. Este firesc ca acțiunea să evidențieze pe parcurs aspecte neașteptate: semn că ea trăiește efectiv, că adună experiență, că tinde să se perfecționeze. La Școala generală nr. 1, Costești-Argeș, s-a făcut (și cu ajutorul „Semaforului") o excelentă lansare acestei acțiuni. La sfîrșit de trimestru, distincțiile au împînzit școala. Foarte bine! Este deci cazul ca în trimestrul II să punem un accent în plus pe perioada de după conferirea distincției: ce se întîmplă cu cei distinși, ce se întîmplă cu colegii lor?

Iată cîteva direcții demne a sta în atenția voastră:

a) Pionierii și școlarii distinși trebuie urmăriți în continuare, și mai ales **încurajați** să păstreze poziția cucerită.

b) Este bine ca după o perioadă să facem discuții cu unii dintre laureații care au dovedit că acțiunea a avut asupra lor un efect pozitiv. Ne interesează pe toți **mecanismele intime** ale unei astfel de izbînzi: izbînda în lupta cu tine însuți. Și fiindcă veni vorba, ar fi cazul să primim la redacție nu doar știri ce cuprind numele laureaților, ci și astfel de autoanalize, de mărturisiri. Așteptăm!

c) Încă un amănunt care uneori scapă atenției: «BANCA DE ONOARE» nu este atît o victorie individuală, cît o **victorie a doi colegi de bancă.** În această caracteristică stă și frumusețea ideii sale: un test de colaborare cu celălalt (colegul de bancă), un test de colegialitate, de solidaritate, de prietenie. Iată alt domeniu de acțiune al distincției noastre care se cuvine a fi analizat în detașament, popularizat la gazete «Semafor», prin brigăzile artistice sau cu alte ocazii.

Nu uitați, prieteni: trimestrul II al anului școlar trebuie să fie în același timp și un **trimestru al calității «Băncii de onoare!»**

Toate fazele «lucrului» cu distincția respectivă — faze amintite în cuvîntul nostru, mai sus trebuie să capete îmbunătățiri: cine o acordă, cui se acordă, ce se întîmplă după și pentru că perfecționarea «funcționării» acțiunii este importantă nu numai pentru detașamentul nostru, ci pentru toți colegii din țară antrenați în această originală «luptă cu sine», am dori ca în trimestrul ce vine să cunoaștem mai în adîncime diferitele aspecte ale EFECTULUI «BANCA DE ONOARE».

Ilie Traian

Căutînd în «Cutezătorii» vești noi despre «Banca de onoare».

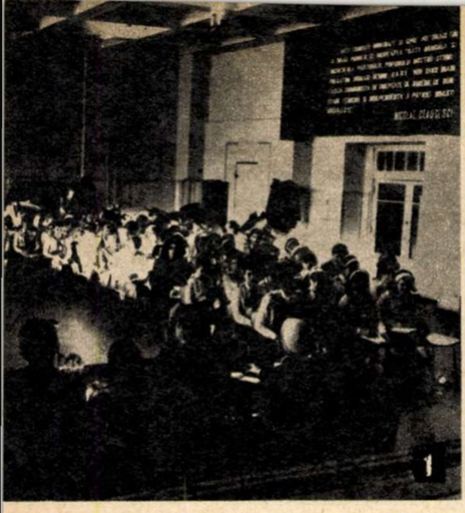
1

2

BUCURII DE VACANȚĂ LA BUȘTENI

Ca în orice altă tabără, programul a fost variat, bogat. Ca în orice tabără aflată la munte, iarna, nu puteau lipsi activitățile de sezon.

Firește, copiii acestei tabere (perioada 22—29 decembrie 1980), pionierii membri ai CNOP, veniți din toate județele țării, au dat o deosebită atenție activităților politico-educative: dezbateri, întîlniri, vizite în întreprinderi etc. Aflați aproape de Doftana, au făcut o vizită la binecunoscutul loc ce evocă lupta atîtor eroi ai clasei muncitoare; au vizitat, de asemenea, casa memorială «Nicolae Grigorescu» din Cîmpina, Întreprinderea de mecanică fină Sinaia, Fabrica de hîrtie Bușteni etc.

...Pentru că ei, în mai mare măsură decît alți pionieri, trebuie să știe și să învețe; pentru că și de modul cum ei își îndeplinesc răspunderile de membri ai C.N.O.P. depinde bogăția și adîncimea bucuriilor pionierești. Iată-i, deci, în sala de dezbateri (foto 1 și 2).

Dar condițiile tipice ale vacanței, ale unei tabere de munte, le-au prilejuit variate activități culturale, distractive, sportive (foto 3, 4, 5).

...Pentru că ei, asemeni tuturor pionierilor și copiilor țării, își măsoară creșterea după bogăția bucuriilor sănătoase, luminoase, care dau chip copilăriei zilelor noastre.

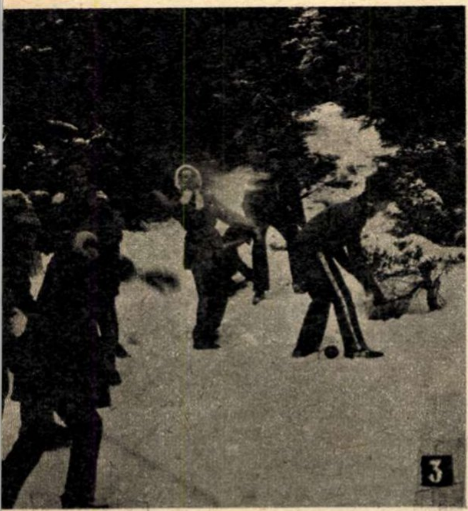
3

4

5

CULORILE CANDORII

CARTE DE VIZITĂ:

- **Atelierul de artă plastică şi decorativă al Casei pionierilor şi şoimilor patriei din Tîrgu Mureş, profesor, Rodica Pop.**
  Melinda Kertesz: Medalia de argint pe anul 1977 la SHANKAR'S INTERNATIONAL CHILDREN'S COMPETITION — INDIA.
- **Premiul de excepţie la Concursul de creaţie «AUTORI-COPII» pentru decorarea Policlinicii de stomatologie infantilă din Iaşi, mai 1980.**
- **Numeroase premii şi diplome în Festivalul naţional «Cîntarea României».**
- **Participări la concursuri internaţionale în India, Portugalia, Mongolia, Cehoslovacia, Belgia, Canada, Cuba, Japonia, Grecia, Ungaria, Polonia.**

O lume a bucuriei pe coala albă

Pe copiii-pictori din Tîrgu Mureş i-am întîlnit şi la ei acasă, şi la Iaşi, unde au participat la primul şantier naţional de artă plastică în vara anului 1979. Le-am privit colile albe ce se umpleau cu stele şi jocuri, păsări şi flori, cu cartiere fantastice din oraşele basmelor, cu soarele ca o imensă floare şi m-am trezit răsfoind paginile colorate din cartea copilăriei lor care aspiră spre frumuseţe. Am admirat frescele fascinante de pe edificiul ieşean, unde roboţii aleargă printre stele pe patine cu rotile şi am simţit cum fantezia mă învăluie pornind firesc din realitatea imediată, ca respiraţia noastră neîntreruptă.

De la casa cu linii strîmbe, la roboţi

«Totul începe de la dorinţa şi plăcerea de a te juca cu culorile — îmi spuneau gemenii Pogăceanu — Bebe şi Remus (10 ani). Dar în fiecare desen trebuie să pui ceva din fantezia ta şi să desprinzi ceva din realitate». Iată un desen care poartă semnătura lui Bebe şi a fost publicat, împreună cu altele, în ziarul judeţean «Steaua Roşie». Este intitulat «Bucuria copiilor» şi în el sînt o mulţime de brazi, de oameni de zăpadă şi jucării. Este simplu să desenezi toate acestea? Aparent da, este un joc, dar cîte ore de atelier, de perseverenţă pentru a ajunge să impresionezi prin ideea pe care vrei s-o transmiţi! Şi cît timp în compania acuarelelor pentru a stăpîni arta îmbinării culorilor! Nu, drumul de la casa cu linii strîmbe pînă la imaginarea unui univers plin de copii, de planete, de roboţi nu este uşor şi nici scurt! Dar într-o copilărie este timp să-l faci şi să te bucuri dacă un coleg din atelier a luat un premiu la o expoziţie internaţională sau dacă eşti chemat să pictezi o grădiniţă, o cofetărie sau o policlinică!

Da, viitorul va fi tot atît de frumos cum l-am visat în copilărie!

Sorana Ceuca Bogdana (din clasa a VII-a) pictează de mică şi mărturiseşte că timpul pentru ea înseamnă pictură. Într-o posibilă fişă de creaţie am putea nota participarea la decorarea Policlinicii din Iaşi, la numeroase concursuri naţionale şi internaţionale. În Tîrgu Mureş a avut în anul 1979 două expoziţii personale, la galeria «Apollo» şi la sediul revistei «Vatra». Desenele ei poartă amprenta unei personalităţi în formare, iar gîndurile ei mi-au rămas în minte ca o profesiune de credinţă a unui copil ce vine cu sufletul deschis spre lume, spre cunoaştere: «Am adunat toată copilăria pe foile albe de hîrtie. Talentul pentru desen mi-a dat posibilitatea să zbor şi sînt sigură că am zburat spre inimile celorlalţi copii. În lucrările mele există tot ce le place copiilor: jocurile — în care pun puţin roşu, albastru din cer, galben din soare; florile — care pot fi şi florile poveştilor, ale prieteniei, care pot însemna dorinţa de comunicare, de înţelegere; poveştile — compun poveşti folosind limbajul culorilor în care copiii sînt eroi. Ştiu că tuturor le place asta. Copiii sînt mesageri de frumuseţe în viitor şi cred că viitorul va fi tot atît de frumos cum l-am imaginat în copilărie».

Zăpezi pentru ecuator

Nu este ciudat să trimiţi cu gîndul zăpezi spre ecuator, pentru a dărui copiilor de acolo un vis ne-

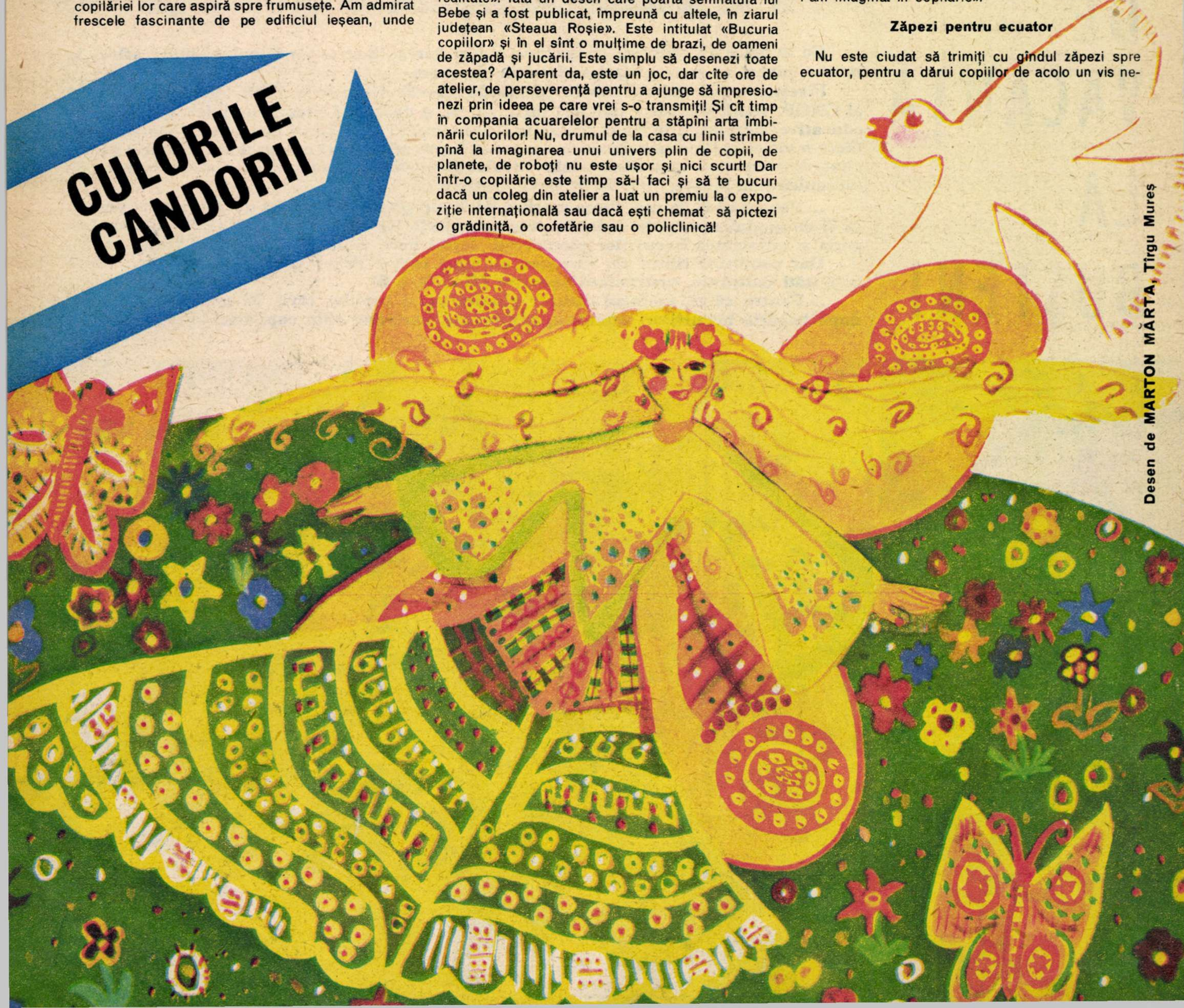

Desen de MARTON MĂRTA, Tîrgu Mureş

cunoscut? Zăpezile candorii ne ning pleoapele cînd privim desenele semnate de Lili Sfîriac, pictoriță și scriitoare pe care am cunoscut-o la Tîrgu Mureș. Din caietul de compunere citim o poveste de iarnă în care imaginația fantastică ne poartă pe planeta iernii unde se confecționează cojoace pentru statui și se trimit pachete de zăpadă spre ecuator. Și în blocul de desen văd ilustrațiile poveștii intitulate: «Fabrica de cojoace pentru statui». «Întîlnirea cu Fulgulețul», «Întîlnirea cu pictorul Ger» etc...

Un talent complex, un spirit receptiv la nou, care știe să găsească armonia dintre **cuvînt** și **culoare.** «Voi scrie o carte pe care o visez deja, o carte pe care să mi-o ilustrez eu». Alături de ea văd că dinspre copilărie ne vin mari efluvii de vis, simt aceste troiene invizibile ale candorii cum cresc, cresc, devin uriașe...

Minunile din retortele copilăriei

Cu cîțiva ani în urmă, în 1977, o fetiță de numai patru ani, Melinda Kertész, visînd pace pentru planeta Pămînt, a luat medalia de argint la concursul internațional din India. Pe pereții Policlinicii din Iași stau scrise, copilărește, alături de numele altor copii din 6 localități ale țării, și cele ale copiilor din Tîrgu Mureș. De aici, din orașul lor, pleacă mereu spre alte meridiane, desene spre Canada, Portugalia, Japonia, Polonia etc...

Cîteva grădinițe și o cofetărie din Tîrgu Mureș sînt decorate de acești pictori. Pentru că ei, copiii, continuă să crească și să deseneze, risipind imaginația lor peste colile albe, neobosiți...

Alături de ei, profesoara Rodica Pop, un om deosebit, dublat de un creator talentat, e animată de dorința de a face să crească numărul pictorilor, de a dărui lumii frumusețe. Dar minunile pot avea loc numai dacă știi să le aduci în retortele copilăriei. Aici totul este posibil.

Acești copii minunați ai zilelor noastre pot și trebuie să ne dea mai mult decît simpla, miraculoasa lor prezență. Ei sînt creatori de frumos.

Observ încordarea cu care se apleacă Melinda Kertész, Bako Szilard, Borda Sorin, Ceuca Sorana Bogdana, Marton Marta, Oaneș Claudiu, Oaneș Adela, Olaru Lucian, Sfîriac Elena, Lup Liliana, Lup Gheorghe, Bebe Pogăceanu și Remus Pogăceanu și privesc peste umerii lor ce lume ia ființă pe colile imaculate. Le citesc bucuria pe chipurile concentrate și încerc să le dezleg tainele: «Cu soarele meu începe universul». «În desenul meu am mai prins o stea» etc. Culorile candorii se înalță din tezaurul copilăriei și strălucesc pentru frumusețe, pentru viață.

Georgeta Adam

CUM DOVEDIM CĂ PĂPUȘILE AU ÎNVINS ÎN RĂZBOI

Din război
păpușile s-au întors fără noi,
n-aveau nici măcar o țară
unde să meargă să moară
și s-au așezat pe-o margine de pămînt
să le auzim plîngînd,
atît cît mai era de plîns
fiindcă-n ochi lumina li s-a stins,
atît cît mai aveau mîini
fiindcă trupul le era fîntîni
și-atît cît mai aveau dor
fiindcă formau totuși un popor.

Numai noi, copiii, le-am convins
că-n război ele-au învins!

Că dovada cea mai mare
e că pot naște-n continuare

alte păpuși, alte popoare!
Și deci le trebuie o țară
a păcii, universală!

Adrian Copacinschi

TIMIDUL

schiță de
VINICIU GAFIȚA

Nimeni n-a știut pînă ieri că Lăscăruș Cărăruie este un timid. Nici părinții, nici vecinii din bloc și cu atît mai puțin colegii lui de clasă. Nu și-au putut închipui că băiețelul mărunt, cu voce ascuțită și gesturi repezite, va deveni brusc un mare timid. Nici chiar după ce el i-a asigurat că aceasta e realitatea, n-au dat semne că-l cred.

— Un timid care răstoarnă casa pe dos și nu-i tace o clipă gura, a clătinat din cap mama.

— Adică ai de gînd să te cumințești, a înțeles în felul său, cu totul greșit, vecinul Matei, cînd a auzit noutatea chiar din gura lui Lăscăruș.

Dar cel mai neîncrezător s-a arătat profesorul de geografie, adică tocmai cel din pricina căruia Lăscăruș a devenit — sau, mai degrabă a descoperit că este — un timid. Lucrurile s-au petrecut așa:

Cu două zile în urmă, elevul Cărăruie Lascăr a fost ascultat în ora de geografie. Aveau lecție despre munții patriei — nici măcar despre toți munții, ci numai despre Carpații sudici. Dar el nu prea învățase. Adică nu învățase deloc. A început să turuie așa cum îi era obiceiul:

— Carpații sudici sînt așezați la sud, adică la miazăzi, de aceea se cheamă sudici...

— La sud față de cine sau de ce? a căutat să-l ajute profesorul.

— La sud de... nord, a răspuns el cu seninătate.

— Bine, treci peste acest amănunt, l-a ajutat din nou profesorul. La sud de Carpații orientali și de cei apuseni. Numește cîteva vîrfuri mai importante din aceste lanțuri și masive muntoase.

— Cîteva vîrfuri mai importante din aceste lanțuri și masive muntoase sînt... ăăă... ăăă...

Și de acest ăăă n-a putut trece.

— Ăăă nu este nici un vîrf, l-a corectat profesorul. Din Bucegi cunoști cîteva vîrfuri mai importante?

— Din Bucegi... da, din Bucegi sînt... ăăă...

— Tot ăăă? s-a mirat nu prea tare profesorul. Dar din Făgărași? Sau poate știi din Cibin, din Paring, din Retezat... în afară de ăăă.

După aceea a fost scos la lecție elevul Adrian Lăzăreanu. Și ăsta a pornit cu greutate la drum, s-a opintit și el cu cîțiva de ăăă, s-a roșit cum îi era obiceiul, la fiecare vorbă, a trebuit certat de profesorul examinator că vorbește prea încet, dar pînă la urmă a căpătat un nouă.

— Ai fi putut căpăta chiar un zece, dacă nu ai fi atît de timid, a comentat profesorul, în vreme ce-i trecea nota în carnet.

Nedreptatea i se păru lui Lăscăruș strigătoare. Dar cum nu era o fire răzbunătoare, ar fi uitat întîmplarea, dacă nu ar fi avut a doua zi din nou geografia și, mai ales, dacă nu i s-ar fi întîmplat la fel ca înaintea celeilalte ore. Altfel spus, iar nu învățase nimic. Numai că acum știa ce are de făcut. Cînd și-a dat seama că e prea obosit de joacă pentru a se mai apuca de învățat, și-a amintit brusc de Lăzăreanu. Adică de ce acela putea să ia nouă pentru că e timid, iar el doar pentru că nu e? Și a hotărît să fie. Știa cum procedează Adrian cînd era scos la lecție. Își frîngea mîinile, obrajii i se înroșeau pînă la urechi, înghițea de cîteva ori în sec, pe urmă mormăia cîteva vorbe șoptite, iar ochii i se umezeau. Lăscăruș a făcut cîteva exerciții în fața oglinzii și i s-a părut că reușește foarte bine. Numai înroșitul obrajilor nu-i reușea, dar acesta era un amănunt peste care se putea trece. În schimb, poticnelile cu ăăă, cu da... îi ieșeau magistral. Atunci i-a spus mamei că e timid. I-a și arătat. A ieșit pe scară și întîlnindu-l pe nenea Matei, l-a rugat, cu glas chinuit, să-i spună cît e ceasul. După aceea i-a explicat cît e de timid.

La școală, însă, a avut cel mai mare efect. Toată clasa se prăpădea de rîs. Și cînd profesorul l-a întrebat dacă e bolnav de se chinuie în asemenea hal, el a murmurat cu ochii plecați:

— Sînt timid, tovarășe profesor.

— Timid de neștiință, a completat profesorul și a mai scris un patru în catalog.

Acum, pentru mîine, Lăscăruș și-a amintit [illegible] are și matematica. Și precis îl ascultă. Și timp de învățat nu i-a mai rămas. Așa că nu mai are decît o șansă: să încerce iar să fie timid. Poate că de data asta se prinde. Se va strădui cît mai mult. Dar dacă el greșește ceva, n-a observat destul de bine cum îi spune Lăzăreanu pe a, pe i, sau cine știe ce alt amănunt. Ar fi bine să se ducă pînă la el să-l mai observe o dată. Chiar dacă e drum destul de lung pînă acolo. Se va descurca. Doar n-o să dea bani pentru bilet la tramvai sau la autobuz!....

L-a găsit pe Adrian la masa de scris. În jurul lui numai caiete, cărți.

— Ce faci, bătrîne? l-a luat tare de la început, Lăscăruș.

— Învăț, a răspuns parcă rușinîndu-se, celălalt și s-a făcut mai mic pe scaunul înalt pe care sta. Adică nu... fac exerciții...

— Ce exerciții? s-a mirat Lăscăruș, privind la caietul plin de formule, calcule, raționamente. Astea sînt pentru mîine? a căutat el să se convingă, deși înțelegea că atîtea exerciții nu pot fi făcute pentru o singură oră de curs.

— Nu... eu fac... exerciții pentru mine ca să știu... a șoptit parcă îngrozit Adrian, ca și cum ar fi fost prins asupra celei mai grozave nelegiuiri.

Lăscăruș l-a privit cu dispreț, ca pe o viețuitoare de pe treapta cea mai de jos a evoluției regnului animal și a conchis uluit:

— Păi, dacă înveți atîta, de ce mai ai nevoie să fii timid?

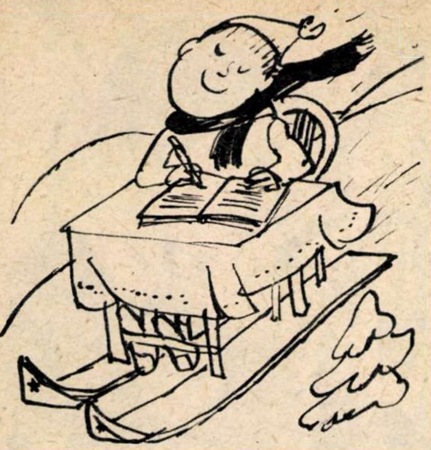

ENIGMELE LUI DOREL

DE SANDU ALEXANDRU
ȘI RADU VINTILESCU

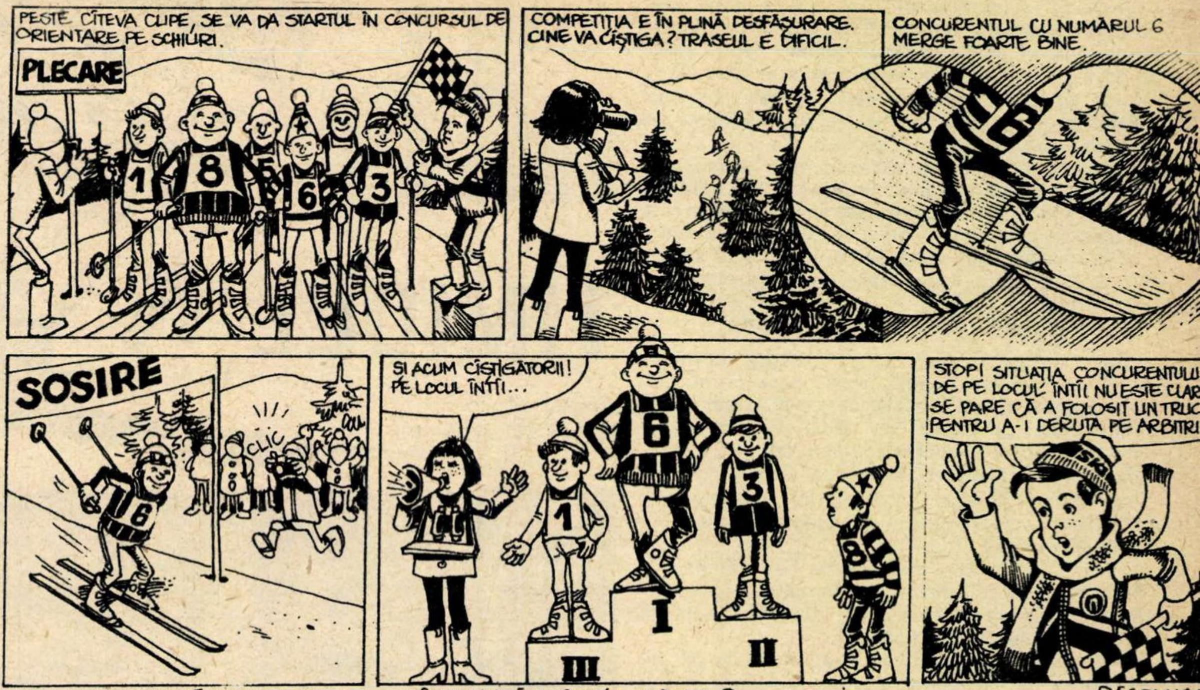
PESTE CÎTEVA CLIPE, SE VA DA STARTUL ÎN CONCURSUL DE ORIENTARE PE SCHIURI.
PLECARE
1
8
5
6
3
COMPETIȚIA E ÎN PLINĂ DESFĂȘURARE. CINE VA CÎȘTIGA? TRASEUL E DIFICIL.
CONCURENTUL CU NUMĂRUL 6 MERGE FOARTE BINE.
6
SOSIRE
CLIC
6
ȘI ACUM CÎȘTIGĂTORII! PE LOCUL ÎNTÎI...
1
6
3
8
III
I
II
STOP! SITUAȚIA CONCURENTULU DE PE LOCUL ÎNTÎI NU ESTE CLAR SE PARE CĂ A FOLOSIT UN TRUC PENTRU A-I DERUTA PE ARBITRI

DRAGI CITITORI, AȚI BĂGAT DE SEAMĂ PE CE SE ÎNTEMEIAZĂ AFIRMAȚIA LUI DOREL?

RĂSPUNS:

PE TRASEU, AȘA-ZISUL „CÎȘTIGĂTOR" ȘI-A SCHIMBAT NUMĂRUL DE CONCURS CU UNUL DIN COLEGI. LA PLECARE AVEA 8, ACUM ARE 6.

MARTIN!!
MARTINEL!!!

PEISAJ DE IARNĂ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2					■					
3	■					■				
4				■				■		
5		■					■			
6						■				
7		■					■			
8			■						■	
9					■					
10				■						

Orizontal

1) A scris poezia «Noapte de ianuarie». 2) La peisajul de iarnă adaugă pe pînza sa scene de patinaj — Suit pe derdeluș. 3) Vara atașat, iarna detașat de la motocicletă — O oaie mai mică. 4) Verb școlar — La cumpăna dintre ei e iarnă — Cu o singură iarnă. 5) Un nume de fată — Pete! 6) Autorul volumului «Vremea zăpezilor» — Un verb cu tăiș. 7) Fiecare are obiceiurile sale de iarnă — Tevatură la început. 8) În culme! — Ca niște urme de sănii. 9) Iarna fără frunze (pl.) — «Prietenul» din serile lungi de iarnă. 10) Se face gheață — Derdeluș cu nea.

Vertical

1) Săniuță, dar la urmă — Nelipsită la săniuș. 2) Zăpadă — Iarna se mai apropie de sat. 3) Alunecat pe gheață — Prima faclă. 4) De la Irina — «Paralelele» lăsate de sanie. 5) Iarna de gît (pl.). 6) Prima «vorbă» a cucului — Uite — Ana răsfățata. 7) În cartea «Baba Iarna intră-n sat» — Ianuarie (abr.). 8) Aici — A suferi. 9) Vara afară, iarna la bazin — În săniuș! 10) Autorul poeziei «Pădurea iarna» — Așa mai poate fi iarna față de calendar.

C. Vasile

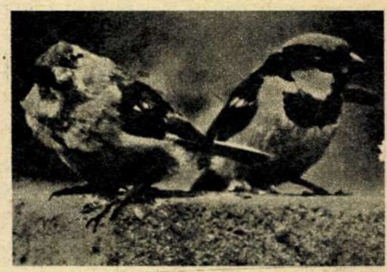

AUZI, HAI SĂ TRECEM PE LA ACTORUL MĂLAI MARE ...

ANDO

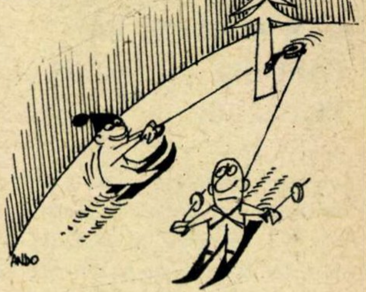

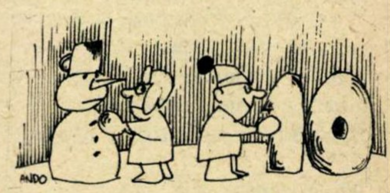

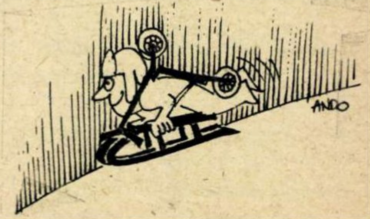

FAPTE DE CUTEZĂTORI

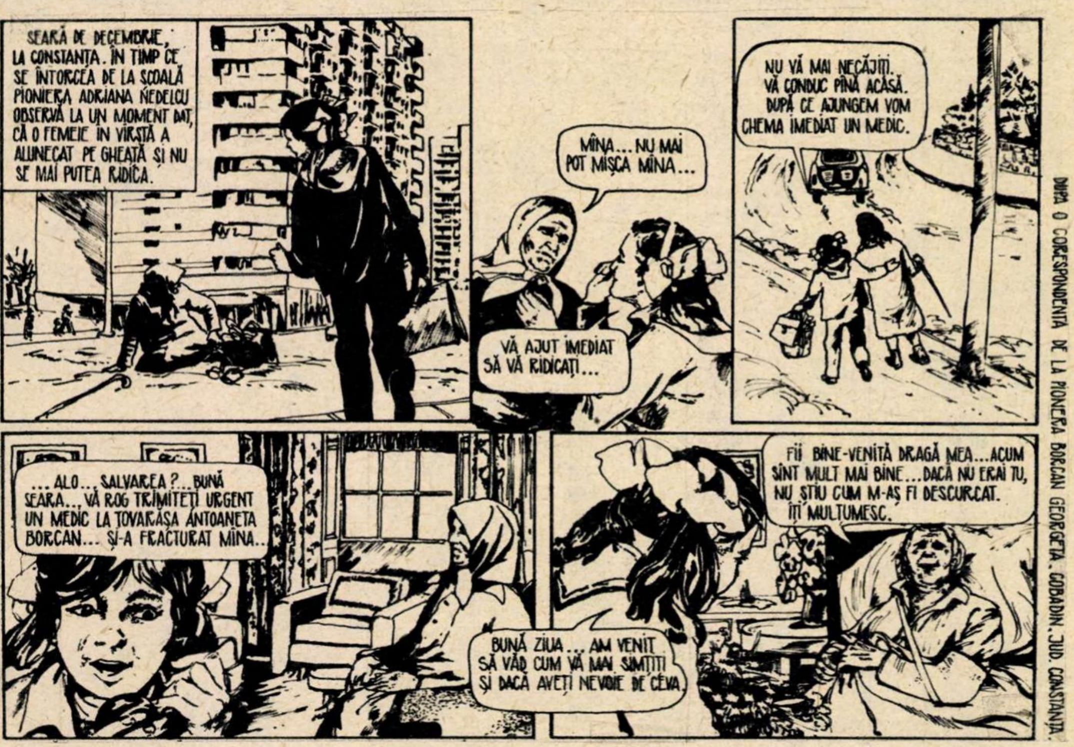
SEARĂ DE DECEMBRIE, LA CONSTANȚA. ÎN TIMP CE SE ÎNTORCEA DE LA ȘCOALĂ PIONIERA ADRIANA NEDELCU OBSERVĂ LA UN MOMENT DAT, CĂ O FEMEIE ÎN VÎRSTĂ A ALUNECAT PE GHEAȚĂ ȘI NU SE MAI PUTEA RIDICA.
MÎNA... NU MAI POT MIȘCA MÎNA...
VĂ AJUT IMEDIAT SĂ VĂ RIDICAȚI...
NU VĂ MAI NECĂJIȚI. VĂ CONDUC PÎNĂ ACASĂ. DUPĂ CE AJUNGEM VOM CHEMA IMEDIAT UN MEDIC.
... ALO... SALVAREA?... BUNĂ SEARA..., VĂ ROG TRIMITEȚI URGENT UN MEDIC LA TOVARĂȘA ANTOANETA BORCAN... ȘI-A FRACTURAT MÎNA...
BUNĂ ZIUA... AM VENIT SĂ VĂD CUM VĂ MAI SIMȚIȚI ȘI DACĂ AVEȚI NEVOIE DE CEVA.
FII BINE-VENITĂ DRAGĂ MEA... ACUM SÎNT MULT MAI BINE... DACĂ NU ERAI TU, NU ȘTIU CUM M-AȘ FI DESCURCAT. ÎȚI MULȚUMESC.

DUPĂ O CORESPONDENȚĂ DE LA PIONIERA BORCAN GEORGETA, COBADIN, JUD. CONSTANȚA.

Text: E. Roșca.
Desene:
I. Mihăescu

«LA NOI, LA COSTEȘTI, A SOSIT IARNA» SAU «BUCURIILE ZĂPEZII» FOTO: RICHARD ȚUȘCĂ, ȘCOALA GENERALĂ COSTEȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ.

CLUBUL LOGICIENILOR

Prezintă prof. univ. dr. Edmond Nicolau

OLIMPIADA DE MATEMATICĂ

— Din clasa noastră au participat cinci fete la Olimpiada de matematică:

— Cine?

— Anca, Brîndușa, Camelia, Dana și Elena. Lor li se mai spune și Capabila, Destoinica, Eminenta, Formidabila și Gingașa.

— Li s-a dat porecla în ordinea alfabetică a numelor?

— Nicidecum. Dar vei putea stabili singură corespondența între fete și porecle, dară ești atent la ce îți spun: în clasamentul final, Brîndușa era cu atîtea locuri înaintea Eminentei, cu cîte era în urma Capabilei; Formidabila era cu trei locuri înaintea Cameliei; Anca se afla pe un loc par, iar Gingașa pe unul fără soț; Destoinica era cu trei locuri în urma Elenei.

— Și acum ce vrei să știi?

— În ce ordine s-au clasat elevele și care erau poreclele lor.

JOC SILABIC

1			
2			
3			
4			

Plasați în casete silabele de mai jos în așa fel încît cele din a doua coloană, citite de sus în jos, să vă dea un afluent al Dunării, care izvorăște din masivul Bucegi și are o lungime de 414 km.

Silabele sînt următoarele, așezate în ordine alfabetică: CA, IA, LA, LO, LOG, MI, NA, NOR, PO, TA, VAT, VO.

Utilizați definițiile:

1) Loc într-o pădure acoperit cu iarbă și cu flori.

2) Rîu în nordul Moldovei, afluent pe dreapta al Prutului.

3) Instalație compusă din mai mulți cilindri metalici, care se rotesc invers și prin care trece metalul prelucrat.

4) Arhivă școlară anuală, caracteristică fiecărei clase.

Venera Popes u

MERIDIANELE COPILĂRIEI

PRIETENIA NU CUNOAȘTE DISTANȚE

de Ovidiu Zotta

Popas după o etapă «tare»

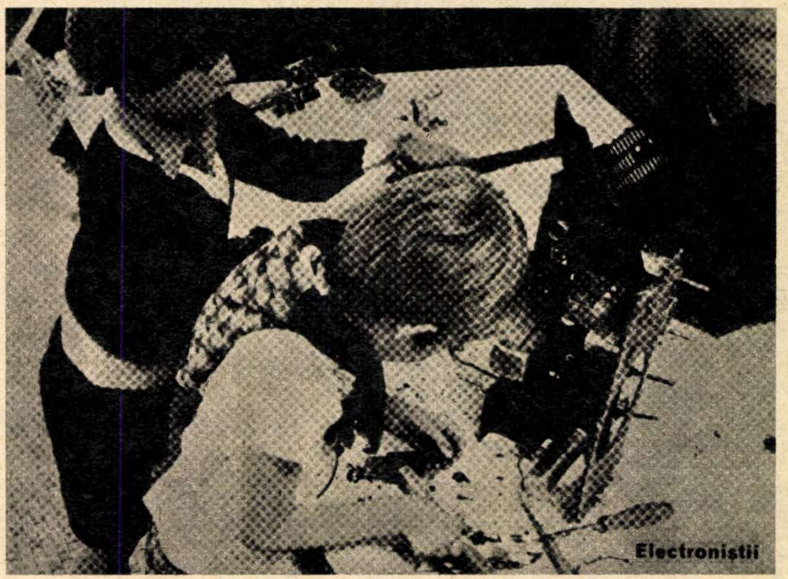

Jean-François zîmbește discret și pune în funcțiune aparatul de filmat. E poate a suta oară cînd face asta pe ziua de azi, dar nu pare obosit și nici nu e. Dimpotrivă, se amuză. Actorul din cadru, Claude, a intrat instantaneu în rol. Dar Claude nu e numai actor! El e și scenaristul secvenței pe care o interpretează, și regizorul, ba chiar și autorul costumului! Claude are 12 ani, dar nu numai el, ci toți copiii care joacă în acest scurt film procedează întocmai. Animatorul cineclubului, Jean-François, are vreo 25 de ani, dar îi înțelege foarte bine. Vor să facă de toate? Le dă mînă liberă. El doar a indicat în linii mari subiectul — o fantezie cu foarte hazlii roboți — și mînuiește camera de filmat. În rest, fiecare copil e actorul, regizorul și costumierul personajului pe care și l-a imaginat. Ce-o să iasă pe peliculă? Om trăi și-om vedea, deocamdată studioul e plin de veselie, ceea ce e un prim și foarte însemnat cîștig.

Ne aflăm la Casa de copii din Louveciennes, în apropierea Parisului. Clădire mai degrabă modestă, cu încăperi nu prea multe, ceea ce face însă ca fiecare loc și obiect să fie cu admirabilă chibzuință folosite. În timp ce copiii «mari» s-au încumetat la o experiență de artă a filmului, nici cei «mici», cam de la șapte la zece ani, nu se lasă mai prejos; sînt ocupați pînă peste cap cu... arhitectura și «decorațiunile interioare». La cercul respectiv, fiecare a primit o cutie cam de mărimea uneia de pantofi (și chiar asta sînt, cutii de ambalaj). Natalie — ca s-o luăm cu cea mai gospodărească parte — pune la punct bucătăria. A utilat-o și cu aragaz, și cu chiuvetă, și cu dulap, și cu masă... Ei, uite, o neliniștește amplasarea mesei: vrea o masă mare-mare, dar asta ocupă prea mult loc. S-ar contura niște soluții, de pildă, niște măsuțe uite-atît, răspîndite ici-colo, pe care la prînz le aduni într-una mare. Sau o tăblie rabatabilă; se poate lăsa ca o aripă din perete. Sau... Uite-așa vin ideile: stai, te gîndești, și ele te împresoară, rămîne s-o alegi pe cea mai bună. În vremea asta, Fabienne dichisește un dormitor după gustul ei, Pauline — un birou, Alice — o cameră de copii... La urmă, toate aceste cutii devin camere elegante pe care tinerii proiectanți le asamblează în apartamente, iar apartamentele, într-un bloc modern. Rămîne de văzut cum va fi amplasat într-așa fel încît să fie liniște, arbori, loc de joacă, mult loc de joacă.

Părinții au și ei un merit; prin discuțiile lor cu animatorii Casei de copii, ajută mult la eficiența acestui lăcaș, unde fiii și fiicele lor se duc, după orele de școală, să se distreze și să învețe lucruri noi. Se face și artă decorativă, penelul pictorului simțindu-se foarte bine în tovărășia andrelelor de împletit, se organizează și concursuri de zmeie, se citesc multe cărți și se discută despre ele, se «operează» în interiorul cîte unui aparat electronic...

Sîntem bucuroși, eu și colegul meu de redacție, Costache Anton, să răspundem numeroaselor întrebări despre cititorii revistei «Cutezătorii». Unele din acțiunile voastre, cum ar fi Expedițiile «Cutezătorii» și mai ales complexul concurs «Start spre viitor» sînt bine cunoscute și în universul copiilor de peste hotare, fiind prin amploarea, sistemul de organizare și eficiența lor, unice în lume.

Charles, un băiat isteț, de 12 ani, se concentrează asupra unui articol din «Cutezătorii» și mărturisește încîntat că înțelege neașteptat de multe cuvinte. Atrași de această izbîndă filologică, colegii îl înconjoară, silabisind împreună textul. S-a format astfel spontan o echipă care vrea neapărat să traducă o frază întreagă. Cine posedă oarecare cunoștințe de latină, de italiană sau de spaniolă e și mai avantajat.

Da, copiii români au pretutindeni prieteni, care se gîndesc cu drag la voi.

„Celebritate."

Compozitorul Arnold Schönberg primește vizita unui vechi prieten și-l plimbă prin oraș. Impresionat de salutările respectuoase adresate de numeroși copii, vizitatorul spuse:

— Văd că ești un om celebru. Pînă și copiii te cunosc și te salută.

— Hm!... Să vezi... Fiul meu e centru înaintaș în echipa locală de fotbal.

Primul festival pionieresc de judo

Foto: Grigore Prepeliță

JUDO — UN SPORT AL GÎNDIRII...

ÎN FELUL ACESTA ESTE EL PREZENTAT ÎN ORICE MANUAL MODERN DE ÎNVĂTARE. DINCOLO DE PREGĂTIREA FIZICĂ, DE FORȚĂ, DE REZISTENȚĂ, EL PRESUPUNE O EXTREMĂ AGERIME ȘI VITEZĂ ÎN EXECUTAREA PROCEDEELOR TEHNICO-TACTICE,CARE SE DEPRIND PRIN REPETAREA LOR PÎNĂ LA O EXECUȚIE AUTOMATĂ. ORICE JUDOKA, ODATĂ CU ÎNVĂȚAREA DE NOI PROCEDEE DE LUPTĂ, POATE SUSȚINE UN EXAMEN PENTRU OBȚINEREA CENTURILOR: GALBENĂ, PORTOCALIE, VERDE, ALBASTRĂ ȘI CAFENIE. ELE REPREZINTĂ TREPTE DE CUNOAȘTERE ȘI STĂPÎNIRE A PROCEDEELOR DE LUPTĂ, PRECUM ȘI A UNUI DICȚIONAR DE TERMENI CORESPUNZĂTORI ACESTOR PROCEDEE ÎN LIMBA JAPONEZĂ. IATĂ CÎTEVA DINTRE ELE NECESARE PENTRU DOBÎNDIREA CENTURII GALBENE:

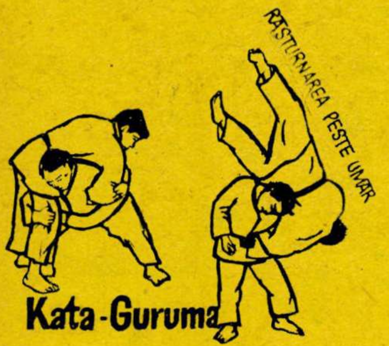

Kata-Guruma

(RĂSTURNAREA PESTE UMĂR) — SPECIFIC LUPTĂTORILOR CU TALIE MICĂ — SE BAZEAZĂ MAI ALES PE ACȚIUNEA BRAȚELOR.

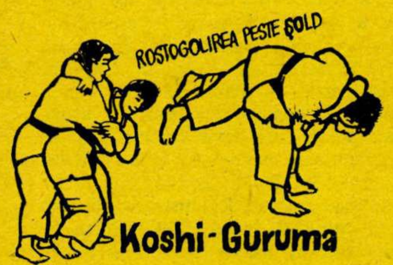

Koshi-Guruma

(ROSTOGOLIREA PESTE ȘOLD) FOLOSIT MAI ALES ÎN ATACURI SUCCESIVE.

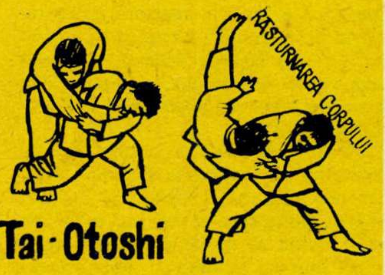

Tai-Otoshi

(RĂSTURNAREA CORPULUI) — SE BAZEAZĂ TOT PE ACȚIUNEA BRAȚELOR ȘI ESTE FOARTE GREU DE CONTRAATACAT.

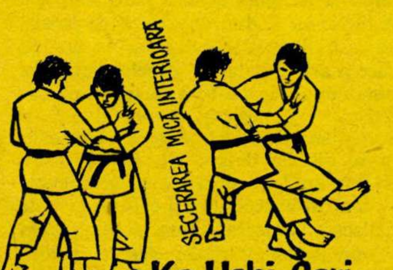

Ko-Uchi-Gari

(SECERAREA MICĂ INTERIOARĂ) — EFICACITATEA ACESTUI PROCEDEU ESTE, ÎN COMPETIȚII, DIRECT PROPORȚIONALĂ CU VITEZA EXECUȚIEI.

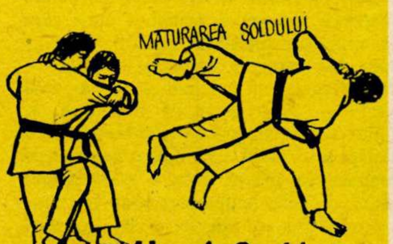

Harai-Goshi

(MĂTURAREA ȘOLDULUI) — ATACANTUL DEZECHILIBREAZĂ OPONENTUL ÎNAINTE ȘI SPRE DREAPTA.

Sala Floreasca din Capitală a găzduit, în zilele acestei vacanţe de iarnă, întrecerile primului Festival pionieresc de judo — manifestare organizată sub genericul «Daciadei» de către Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor şi Federaţia română de judo. La startul întrecerii, în chimonouri, s-au prezentat 174 de judoka din 17 judeţe ale ţării şi din municipiul Bucureşti — membri ai activităţilor de judo precum şi ai cluburilor sportive «Pionierul» de la Casele pionierilor şi şoimilor patriei. Încă de la primele meciuri, pe cele două tatami (saltele — în limba de origine a jocului), arbitrate conform regulamentului de trei arbitri federali, judoka aparţinînd celor două categorii de vîrstă (10—11 ani şi 12—14 ani) şi celor şapte categorii de greutate, şi-au demonstrat curajul, dîrzenia, sportivitatea, precum şi calităţi tehnico-tactice dobîndite în timpul orelor de antrenament. Nivelul ridicat al pregătirii sportive a participanţilor i-au îndreptăţit pe spectatori — adulţi sau copii, prezenţi în tribune, să afirme că asistă la un spectacol de-o mare frumuseţe şi-un înalt grad de cunoaştere a specificului acestui sport. Să ne reamintim că însăşi Federaţia română de judo e în «vîrstă» de numai 12 ani, adică tot atîţia cîţi ani au marea majoritate a celor ce se întrec astăzi în cadrul Festivalului — pentru a ne face o imagine asupra rapidităţii cu care s-a progresat în acest sport. Competiţia din sala Floreasca s-a desfăşurat pe durata a două zile, în sistem de ture eliminatorii, încheindu-se cu cele mai disputate întîlniri — ale semifinaliştilor şi finaliştilor.

Lupta pentru cîştigarea trofeului cel mare

Reporterul a trăit, alături de cei aflaţi direct în focurile emoţiilor, inerente oricărei întreceri la nivel naţional, atît bucuria victoriei, cît şi gustul amar al înfrîngerii. Toată echipa orădenilor (Clubul sportiv «Pionierul», condus de profesorul Hălmăgean) îl susţinea pe **Vasile Doroczi** (categoria 40 kg — copii I) care se întîlnea cu gălăţeanul **Cristian Lovrin** (Clubul sportiv «Pionierul», condus de profesorul Dumitraşcu) în disputa pentru medalia de aur. Timp de luptă — cinci minute pentru salteaua «A» (adică a celor mari) — ceea ce în judo înseamnă destul de mult. Şi minutele încep să treacă din ce în ce mai greu centru cel care este avertizat sau depunctat de către arbitru. De pe margine se aud indicaţiile profesorilor: «Fixează-l şi ţine-l acolo, nu-l lăsa să-ţi scape! Nu-ţi fie frică, du-te, măi, la el!» Curînd după aceasta — bătaia de gong care marchează sfîrşitul de partidă şi, iată, mîna întinsă a arbitrului îl indică drept cîştigător pe Cristian! Bucurie nestăvilită în echipa celor 14 judoka gălăţeni. De partea cealaltă, Vasile părăseşte salteaua de luptă cu ochii în lacrimi. Fusese la un pas de victorie şi nu-şi iartă greşeala de a o fi scăpat. Coechipierii lui, însă, sînt imediat alături, solidari şi prietenoşi, gata să împartă cu el necazul, gata să împrăştie norii trecători ai amărăciunii înfrîngerii. De fapt, finala la toate categoriile de vîrstă şi greutate, după cum avea să arate şi rezultatul pe echipe al Festivalului, s-a desfăşurat în principal între aceste două cluburi sportive de performanţă «Pionierul» — cel de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Galaţi şi cel de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Oradea.

Trofeul cel mare, rîvnitul trofeu acordat celei mai bune echipe de judo de către Federaţia română de specialitate — o frumoasă statuetă din bronz reprezentînd doi luptători în chimonouri — **a revenit echipei din judeţul Galaţi.** Dintre cei 14 membri ai săi — o performanţă greu de egalat — zece au urcat pe podiumul cîştigătorilor şi aceasta în condiţiile în care clubul pionieresc de performanţă gălăţean lua fiinţă numai în urmă cu un an.

Emilia Teodoru

OLIMPICII DE MÎINE:

CRISTINA ELENA GRIGORAŞ

La 14 ani, Cristina Elena Grigoraş are un palmares impresionant. Produs valoros al centrului de gimnastică din Oneşti-Bacău, ca şi Nadia Comăneci. Descoperită şi pregătită de soţii Agoşton, Cristina Grigoraş a avut o ascensiune surprinzătoare. A urmat exact filiera Nadiei: campioană naţională la categoriile a patra, a treia, a doua şi întîia, ea forţează porţile lotului naţional. Talent înnăscut, cu calităţi fizice deosebite, cu o detentă şi o deschidere de excepţie, susceptibilă să execute elemente de mare dificultate, Cristina Grigoraş a asimilat uimitor de repede repertoriul gimnasticii mondiale şi, în momentul de faţă, se dovedeşte capabilă de progrese care s-o propulseze în lumea marilor vedete ale disciplinei. Plecată de-acasă ca rezervă a echipei lui Martha şi Bela Karoly la J.O. de la Moscova, în urma antrenamentelor cu execuţii surprinzător de bune, antrenorii se decid, doar cu o zi înainte de concursul olimpic, s-o promoveze în echipă, în locul unei sportive consacrate, Marilena Vlădărău. Ochiul şi încrederea lor n-au fost înşelate. Cristina a evoluat excepţional, avînd în vedere faptul că era primul mare concurs la care participau valori de super-clasă internaţională. Ziua de 23 iulie 1980 rămîne memorabilă în biografia ei sportivă. În Palatul Sporturilor din Complexul Lujniki, o nouă stea a gimnasticii româneşti îşi face apariţia: Cristina Elena Grigoraş. Ea execută, cu dezinvoltură, exerciţiile liber alese, obţinînd medii aproape la fel de mari ca pretendentele la titlurile olimpice: 9,75 la bîrnă, 9,80 la paralele şi la sol şi 9,95 la sărituri — totalizînd o medie excelentă: 39,30!

Cei care cred în talentul şi în viitorul Cristinei Grigoraş au avut o nouă şi recentă confirmare: la întrecerile «Cupei Mondiale», desfăşurate la Toronto, în compania unora dintre cele mai bune gimnaste ale lumii, ea a avut, din nou, evoluţii aplaudate la toate aparatele, cu clasări mai mult decît meritorii: locul patru la individual compus, iar în finalele pe aparate a urcat pe podium, obţinînd medalia de bronz la sărituri. Nu încape îndoială că la viitoarea Olimpiadă, de peste patru ani, Cristina va duce în strălucire ştafeta gimnasticii româneşti, preluată de la Nadia Comăneci.

Vasile Căbulea

„PIETON 2000“

TALONUL NR. 6

Întrebarea nr. 1:
A procedat corect elevul din imagine virînd la stînga?

Răspunsuri:

1. Da, pentru că a semnalizat corect cu braţul intenţia şi execută virajul circulînd cît mai aproape de axul străzii.
2. Nu, pentru că nu circulă cît mai aproape de bordură.
3. Nu, pentru că nu a semnalizat corect intenţia de a vira.

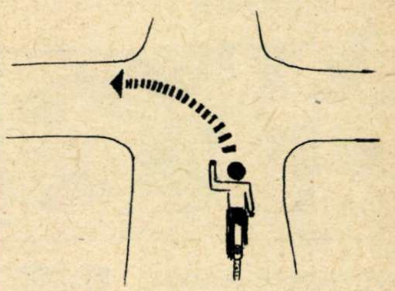

Întrebarea nr. 2:
Aveţi voie să depăşiţi cu bicicleta un autocamion rămas în pană în condiţiile în care pe strada respectivă este instalat indicatorul «Depăşirea interzisă»?

Răspunsuri:

1. Da, pentru că prin depăşirea camionului, nu este necesar să încălcaţi marcajul axial cu linie continuă.
2. Da, pentru că indicatorul se referă numai la interzicerea depăşirilor între autovehicule şi nu se adresează şi bicicliştilor.
3. Nu, pentru că în zona indicatorului de restricţie nu se permite acest lucru.

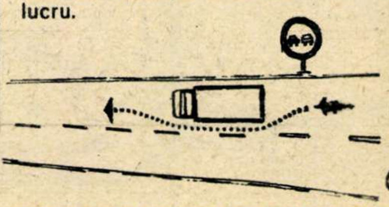

CINE ŞTIE CIRCULAŢIE, CÎŞTIGĂ

Cutezătorii

Redactor şef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor şef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacţie:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
IOAN MIHĂESCU

Redacţia: Piaţa Scinteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAŢIA: Editura «Scinteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, Bucureşti.

Index 41033

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU

Scenariul: **HORIA ARAMĂ**
Desene:
VALENTIN ȘI LIANA TĂNASE

EPISODUL 7

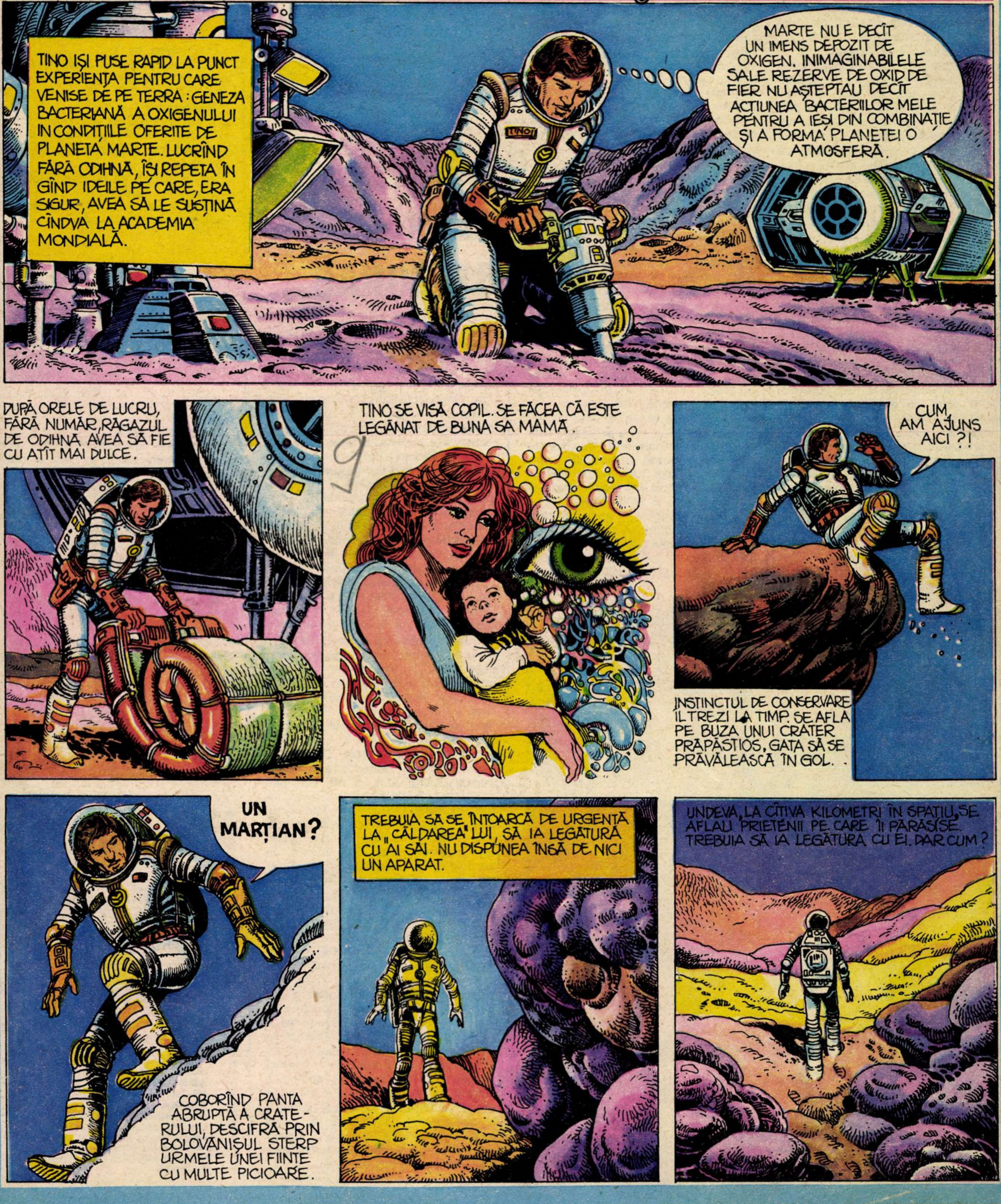
TINO ÎȘI PUSE RAPID LA PUNCT EXPERIENȚA PENTRU CARE VENISE DE PE TERRA: GENEZA BACTERIANĂ A OXIGENULUI ÎN CONDIȚIILE OFERITE DE PLANETA MARTE. LUCRÎND FĂRĂ ODIHNĂ, ÎȘI REPETA ÎN GÎND IDEILE PE CARE, ERA SIGUR, AVEA SĂ LE SUSȚINĂ CÎNDVA LA ACADEMIA MONDIALĂ.
MARTE NU E DECÎT UN IMENS DEPOZIT DE OXIGEN. INIMAGINABILELE SALE REZERVE DE OXID DE FIER NU AȘTEPTAU DECÎT ACȚIUNEA BACTERIILOR MELE PENTRU A IEȘI DIN COMBINAȚIE ȘI A FORMA PLANETEI O ATMOSFERĂ.
TINO
DUPĂ ORELE DE LUCRU, FĂRĂ NUMĂR, RĂGAZUL DE ODIHNĂ AVEA SĂ FIE CU ATÎT MAI DULCE.
TINO SE VISĂ COPIL. SE FĂCEA CĂ ESTE LEGĂNAT DE BUNA SA MAMĂ.
CUM AM AJUNS AICI ?!
INSTINCTUL DE CONSERVARE ÎL TREZI LA TIMP. SE AFLA PE BUZA UNUI CRATER PRĂPĂSTIOS, GATA SĂ SE PRĂVĂLEASCĂ ÎN GOL.
UN MARȚIAN?
COBORÎND PANTA ABRUPTĂ A CRATERULUI, DESCIFRĂ PRIN BOLOVĂNIȘUL STERP URMELE UNEI FIINȚE CU MULTE PICIOARE.
TREBUIA SĂ SE ÎNTOARCĂ DE URGENȚĂ LA „CĂLDAREA" LUI, SĂ IA LEGĂTURA CU AI SĂI. NU DISPUNEA ÎNSĂ DE NICI UN APARAT.
UNDEVA, LA CÎTEVA KILOMETRI ÎN SPAȚIU, SE AFLAU PRIETENII PE CARE ÎI PĂRĂSISE. TREBUIA SĂ IA LEGĂTURA CU EI. DAR CUM?

9

(VA URMA)

TIRGU-M
PENTRU

RITMURI ALE MUNCII, ÎNVĂȚĂTURII ȘI CREAȚIEI PIONIERILOR ÎN FESTIVALUL NAȚIONAL «CÎNTAREA ROMÂNIEI».

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

5

Joi, 29 ianuarie 1981,
Anul XV (nr. 696).

SĂRBĂTORIREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU CU PRILEJUL ANIVERSĂRII ZILEI SALE DE NAȘTERE

26 IANUARIE 1981. Zi scumpă poporului român, zi înscrisă în conștiința noastră, a tuturor, ca moment de înaltă sărbătoare, de aniversare a zilei de naștere a celui mai iubit fiu al poporului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele republicii. Animați de sentimente de fierbinte dragoste, de aleasă cinstire, de profundă stimă și puternic atașament, oamenii muncii de la orașe și sate, din întreprinderi și instituții — români, maghiari, germani și de alte naționalități — au adus, prin muncă și realizări deosebite, prin vibrante mesaje, omagiul lor fierbinte iubitului conducător al țării. Pe întreg cuprinsul patriei s-au desfășurat manifestări de cinstire și omagiere, de dragoste și prețuire,

TELEGRAMĂ

MULT IUBITE ȘI STIMATE TOVARĂȘE NICOLAE CEAUȘESCU

Impreună cu întregul nostru popor, care sărbătorește într-o vibrantă unitate de simțire aniversarea Zilei Dumneavoastră de naștere, noi, pionierii, șoimii patriei, milioanele de copii ai țării, vă rugăm să primiți urarea noastră fierbinte de ani mulți și rodnici, de sănătate și fericire, de noi succese în nobila Dumneavoastră activitate consacrată ridicării României socialiste spre noi culmi de progres, civilizație și bunăstare.

Mîndri că ne-am născut, creștem și învățăm în acești ani de glorie în care partidul, clasa muncitoare, întregul popor, sub conducerea Dumneavoastră clarvăzătoare făuresc, pentru generațiile viitoare, pentru copiii de astăzi, o Românie înfloritoare, liberă, independentă, stăpînă pe destinele sale, demnă între națiunile lumii, vă aducem un fierbinte omagiu, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, părinte drag și apropiat al tuturor copiilor.

Avînd permanent în inimă minunatul model al vieții și operei Dumneavoastră, închinate încă de la cea mai fragedă vîrstă idealului comunist, poporului, țării, viitorului luminos al întregii omeniri, copiii patriei culeg învățăminte nepieritoare din eroica Dumneavoastră activitate revoluționară care încununează înaltele virtuți ale poporului român: înțelepciunea, omenia, patriotismul fierbinte, spiritul cutezător, setea de libertate, dăruirea totală pentru cauza păcii, socialismului și comunismului.

Născuți în acești ani de glorie, noi, șoimii patriei și pionierii, simțim zi de zi atenția plină de dragoste și de căldură, grija părintească cu care Dumneavoastră, tovarășa Elena Ceaușescu, ne vegheați copilăria, pregătirea și formarea noastră pe măsura impresionantelor perspective către care conduceți destinele României.

Cei peste patru milioane de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor și șoimi ai patriei nu vor uita niciodată că organizația revoluționară a copiilor, împreună cu organizația celor mai fragede nădejdi ale patriei — Șoimii patriei, s-au afirmat tot mai mult, în acești ani, sub părinteasca Dumneavoastră îndrumare ca școală de formare a conștiinței comuniste, a educației patriotice în spiritul dragostei nemărginite față de patrie, partid și popor.

Așa cum ne-ați învățat mereu, ne angajăm solemn să creștem pentru viitor ca tineri revoluționari, ca patrioți și comuniști de omenie. Așa cum ne-ați cerut, vom învăța tot mai bine, ne vom însuși cele mai înalte cuceriri ale geniului uman, vom fi prezenți cu entuziasm pe frontul muncii și creației, în școli, ateliere și laboratoare, la munca patriotică, pe scena «Cîntării României», la startul tineresc al «Daciadei», întruchipînd cununa de lumină a copilăriei noastre fericite.

Urmîndu-vă cu elan și abnegație spre culmile mărețe spre care conduceți România socialistă, vă transmitem căldura dragostei nemărginite din inimile noastre de copii, urările noastre, însorite, de ani mulți și rodnici, sănătate, putere de muncă spre binele țării și al fiilor ei, spre binele și pacea întregii omeniri.

CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

de recunoştinţă pentru activitatea neobosită pe care tovarăşul Nicolae Ceauşescu o depune pentru înflorirea României socialiste.

Luni, 26 ianuarie, la sediul Comitetului Central al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a fost sărbătorit de membrii Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. Cu acest prilej, tovarăşul Ilie Verdeţ a dat citire Scrisorii pe care Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. a adresat-o tovarăşului Nicolae Ceauşescu cu ocazia aniversării zilei sale de naştere. Toţi cei prezenţi l-au felicitat cu deosebită căldură, afecţiune şi stimă, urîndu-i sănătate, fericire, putere de muncă, spre binele şi fericirea patriei şi poporului.

OMAGIU FIERBINTE CELUI MAI BUN FIU AL PATRIEI

Statornic mi-e gîndul răsfrînt
în lumina de azi mult albastră
dăruire de culori în cuvînt
pentru Dumneavoastră.

Rotund mi-e poemul şi plin
de lumina de azi mult curată
împlinire de vis şi senin
prin Dumneavoastră.

Vibrînd pentru oameni în parte
Sînteţi sufletul nostru întreg
Cunoaştem cuvîntul libertate
prin Dumneavoastră.

Părinte ce lumina vegheaţi
să ne fie
Îndemn către ziua de mîine,
Închin azi cel mai frumos gînd
de bucurie
Pentru Dumneavoastră.

Sofia Arvat, clasa a VII-a,
Mehedinţi

1921-1981 ISTORIE EROICĂ

Semnalăm o frumoasă iniţiativă pionierească a purtătorilor cravatei roşii cu tricolor din Capitală, izvorîtă din dorinţa copiilor de a aduce un fierbinte omagiu aniversării a 60 de ani de existenţă a Partidului Comunist Român. Este vorba de înfiinţarea **cercului de istorie eroică** ce-şi desfăşoară activitatea la «Muzeul de istorie a partidului comunist, a mişcării revoluţionare şi democratice din România». Primele adunări au avut loc în vastele încăperi ale muzeului, de fiecare dată într-o altă sală. Rînd pe rînd, pionierii vor putea cunoaşte, perioadă cu perioadă, prin mijlocirea unor documente, fotografii şi alte exponate, momente semnificative ale luptei partidului pentru o viaţă liberă şi demnă, pentru făurirea societăţii socialiste pe pămîntul României. În toate sălile muzeului, membrii cercului de istorie eroică se opresc îndelung în faţa a numeroase documente oglindind vasta activitate revoluţionară — începută de la o vîrstă foarte fragedă — a secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

CONGRESUL
AL XII-LEA AL P.C.R.
NOIEMBRIE 1979
CONGRESUL
XII

*

Descoperim farmecul viitoarelor profesii la locul de muncă al părinţilor noştri.

Foto: C. Popescu

COLOCVII DESPRE AUTODEPĂȘIRE

CU PROF. UNIV. DR. DOCENT ANGHEL MANOLACHE

Autoaprecierea (I)

Autocunoașterea, ca parte componentă și direcție de acțiune a efortului de autodepășire — integrat în procesul complex și unitar de formare și de afirmare a personalității umane — se cere urmată și întregită de **autoapreciere (autoevaluare),** act psihopedagogic de examinare critică a pregătirii, manifestărilor și conduitei proprii, a întregului potențial psihic implicat în procesul evoluției creatoare a personalității.

Autoaprecierea ca act psihopedagogic îndreptat asupra propriilor însușiri și acțiuni, asupra propriilor elemente pozitive și negative necesită nu numai autoobservare și autoanaliză atente, dar și **apreciere critică, autocritică, evaluare justă, obiectivă** a acestora, necesită o cîntărire concretă, o judecată dreaptă a propriilor acte, calități și posibilități a tot ce este pozitiv în ființa proprie, precum și asupra propriilor slăbiciuni și defecte, a elementelor negative. Or, se știe că nimeni nu se naște perfect. Perfecțiunea este o aspirație nobilă a ființei umane și de ea ne apropiem treptat prin eforturi proprii și luptă neîncetată. Examinarea critică se face în lumina unor principii sau norme social morale și a unor convingeri și sentimente morale proprii, corespunzătoare exigențelor valorice sociale. Acestea asigură independența în acțiune, dispoziția spre autoevaluare, potențialul valoric necesar și capacitatea de autoapreciere critică, ceea ce în mod concret înseamnă să dispui de un **cadru intern de evaluare,** la care să te raportezi, fără a fi sclavul aprecierilor care vin din afară. Astfel se asigură o atitudine de autodeterminare; poți să-ți fixezi singur scopuri în vederea unor activități logice, superioare, care determină o permanență a preocupărilor în orice situație: la învățătură, în muncă, în profesiune, în viață, în colectivitate, în relațiile cu oamenii.

Două sînt tendințele și pericolele ce pot decurge dintr-o apreciere necritică, dintr-o evaluare nejustă a propriilor însușiri și acte. Prima, o **tendință și atitudine de supraapreciere,** exprimată printr-o încredere exagerată, nejustificată în propriile însușiri, forte și manifestări, «o laudă de sine» nemeritată, o atitudine prea îngăduitoare, menajantă, de toleranță și justificare ușoară a propriilor slăbiciuni, defecte și greșeli săvîrșite: înclinarea de a găsi vinovați pe alții pentru propriile sale greșeli. A doua, o **tendință și atitudine de subapreciere,** de subestimare a propriilor calități, posibilități și acte, și de amplificare a slăbiciunilor manifestate și a greșelilor săvîrșite, pe neîncredere în forțele și capacitățile proprii.

Ambele tendințe și atitudini sînt deopotrivă de dăunătoare în procesul de educație și autoeducație, în efortul de autodepășire, de formare de desăvîrșire și afirmare a propriei personalități.

Numai o apreciere critică, «nepărtinitoare», o evaluare justă, obiectivă pot să asigure o autocunoaștere reală și concretă și să constituie o bază sigură pentru organizarea științifică, pedagogică și eficientă a efortului de autodepășire și de autoformare a personalității proprii.

Autoaprecierea critică este confruntată însă cu mari dificultăți. Nicăieri mai mult decît în acțiunea de autoapreciere critică, de autoevaluare obiectivă, nu se fac simțite obstacolele legate de dubla poziție a individului, de obiect și subiect în autoeducație. A te examina, controla și aprecia critic, obiectiv și corect pe tine însuți, a învinge subiectivitatea de care sînt legate atîtea primejdii, a fi propriul tău judecător, nu este un lucru deloc ușor. Este semnificativă în această privință o replică dată într-o scenă din piesa «Micul prinț», în care regele îi propune micului prinț să rămînă în țara sa, promițîndu-i să-l facă marele judecător — ministru de justiție. La observația micului prinț «dar aici nu este nimeni, n-am pe cine să judec», regele îi spune gînditor și grav **«Te vei judeca pe tine însuți, ceea ce este lucrul cel mai greu».**

(Va urma)

CĂTRE TOȚI

În cadrul colaborării voastre la rubricile «Pionierpres» vă invităm să însoțiți știrile cu imagini convingătoare, ilustrînd aspecte ale acțiunilor pe care le semnalați. Cele mai reușite vor fi premiate. Vă urăm succes!

FO

FT
Pionierpres

Corespondenții noștri fotoreporteri de la Școala generală nr. 5, Rădăuți, ne-au transmis pe calea imaginilor vești despre cele mai reprezentative aspecte din activitatea lor de școlari și pionieri.

● **O secvență surprinsă în modernul laborator de fizică al școlii. De fapt, este vorba de un adevărat colocviu științific desfășurat sub formă de întrebări și răspunsuri practice, prin experiențe de laborator. Tema respectivului colocviu: «Curiozități științifice».**

● **Două imagini surprind pe membrii echipei de teatru a detașamentului clasei a III-a A, interpretînd scenetele «Un proces ciudat, dar... adevărat» și «Notele».**

● **Aceiași talentați actori sînt totodată și foarte buni dansatori. Iată-i evoluînd pe scenă, la faza pe oraș în cadrul Festivalului național «Cîntarea României».**

● **Eroii celui de-al doilea fotoreportaj pe care vi-l prezentăm sînt pionierii Școlii generale nr. 3, Suceava. De fapt, este un întreg film al feluritelor activități în care-și spun cuvîntul pasiunile tehnice sau artistice, dragostea pentru meșteșugurile tradiționale, dar și pentru meseriile prezentului.**

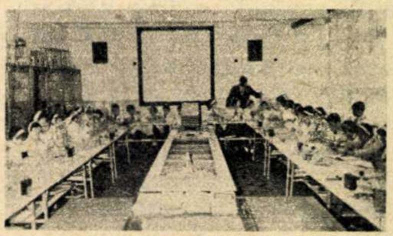

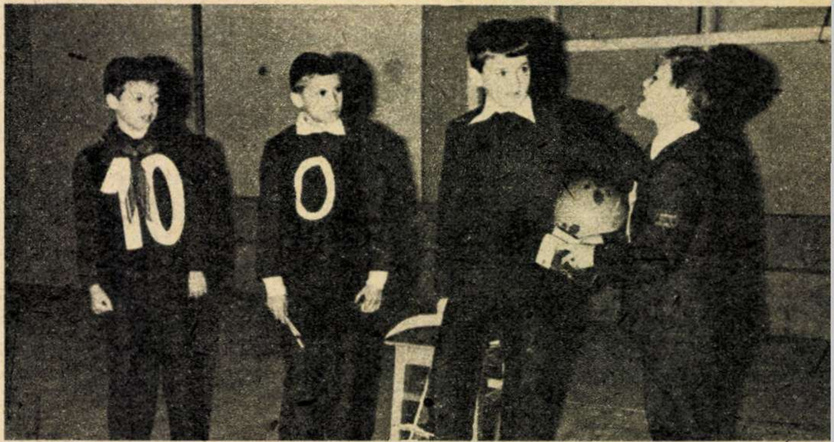

TO

Pionierpres

1). La timpul prezent — o ingenioasă machetă. La timpul viitor — o posibilă ultramodernă instalație tehnică.

2) **Miracolul culorilor.**

3) **Modeliști.**

4) Carte de vizită: **mecanic pentru... «Cart-service».**

5.) Ultimele pregătiri înaintea lansării la apă.

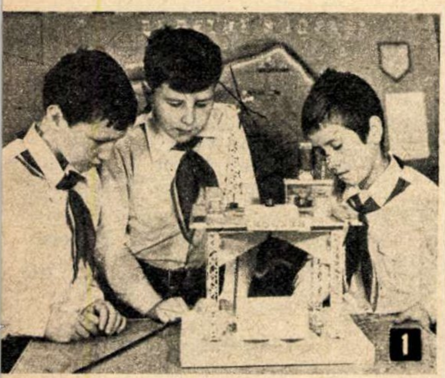

1

2

3

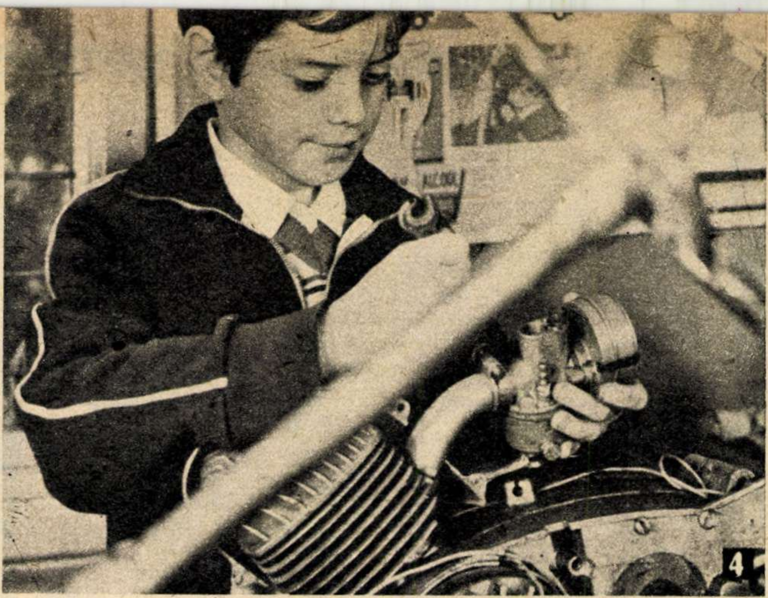

4

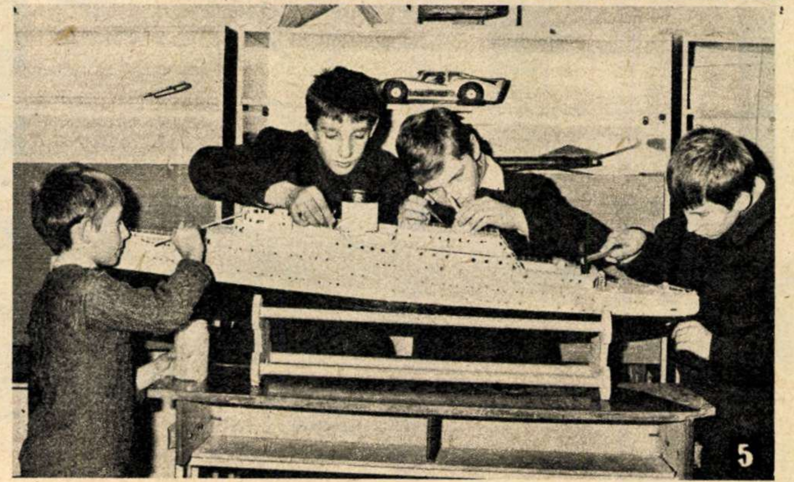

5

6) Colaborare.

7) Lutul modelat de mîini măiestre prinde parcă a vorbi din nou prin graiul de odinioară al bunilor și străbunilor

8) Complicatul montaj este «opera» acestui pasionat electronist

9) Azi construim un cart. Dar nu-i departe timpul cînd vom fi în stare să construim chiar un... automobil!

(Fotografiile au fost realizate de membrii cercului foto de la Școala generală nr. 3. Suceava: Irina Petre. Meda Stavarache și Cornelia Daneliuc).

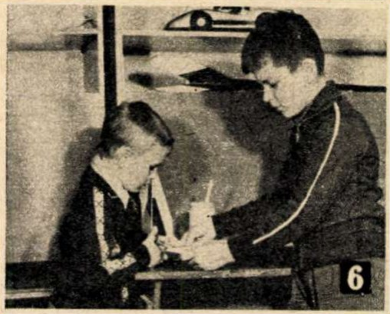

6

7

8

9

CONSECINTELE NERESPECTARII REGULILOR DE CIRCULATIE

PORTRET

Pionierpres

UN PRIETEN AL ȘOIMILOR PATRIEI

«A venit Robi, ce bine!... Hai să ne jucăm!» Era o exclamație care coincidea cu un strigăt de bucurie la clasa I B, de la Școala generală nr. 2 din Oradea. Robi — Havai Robert —, din clasa a VI-a A, este pionierul lor instructor. Blond, voinicuț, cu ochii albaștri, foarte prietenos și comunicativ, Robi îi vizitează zilnic. De cum apare în clasă îi cuprinde pe toți în priviri afectuoase și «micuții» îi sar de gît, să-l răstoarne, nu alta... («O dată, nu m-am ținut bine și chiar am căzut, dar și ei au căzut... bine!» relatează cu umor Robi).

Pionierul-instructor s-a dovedit în fața șoimilor un prieten informat și multilateral. Participarea lui la activitățile șoimilor s-a arătat astfel vie și adevărată. Spre exemplu, la activitatea «Cum învățăm să circulăm», Robi se afla la catedră, lîngă o planșă mare și insista foarte mult asupra modurilor de joacă ale copiilor în cartier, pe stradă. Punea întrebări asupra locurilor unde pot copiii să se joace cu mingea, să alerge ori să meargă cu bicicleta. Și aștepta răspunsuri sigure. Regulile de circulație și toate regulile cele bune îl preocupă pe Robi oricînd și oriunde: pe stradă și acasă, el caută să fie mereu ager, priceput și drept, îndeosebi cînd face observații celor care nu se plimbă corespunzător cu bicicleta; Robi însuși are bicicletă și-i place să parcurgă 4 km pe zi... Aflăm că îi place să-și ajute acasă mama, la treburi gospodărești și că este îndeosebi «un tăietor de lemne» foarte îndemînatic. «Pentru o asemenea treabă îți trebuie și putere...», zice Robi, degajat. Neîndoios, și înfățișarea lui fizică ne convinge.

De cîte ori se ivește prilejul potrivit, Robi se ia la întrecere cu șoimii în «Jocul portocalelor», în «Jocul cu trenul» și altele, sau îi învață noi cîntece. Îi ajută și la lecții. Într-o zi, cînd a venit la clasă (oricînd este bine venit și tovarășa învățătoare îl întîmpină ca pe un colaborator capabil), a observat că unii școlari nu se descurcau prea ușor la scrierea literei «M». A întrebat-o în șoaptă pe tovarășa învățătoare dacă poate să intervină, a primit încuviințarea, iar cei «încurcați în litere» au ieșit din impas datorită explicațiilor răbdătoare, făcute cu creionul, de către prietenul lor. «Ah, a venit pionierul nostru instructor, e foarte bine!...» Este o exclamație, rostită cu nerăbdare și satisfacție, în numeroase grupe de șoimi și-n numeroase clipe ale copilăriei, vorbind despre o prietenie atît de apropiată și de frumoasă, prietenia între pionieri și șoimi.

Marga Micu

DACIADA

ASALTUL PÎRTIILOR DE SCHI

Se pare că în practicarea schiului în țara noastră se produce, în prezent, sub ochii noștri, un... salt calitativ, acea mult așteptată revigorare a acestui sport de iarnă atît de spectaculos, de plăcut și de util totodată, pentru care dispunem de condiții naturale dintre cele mai bune: magazinele de specialitate au vîndut în prima parte a acestei ierni mult mai multe schiuri decît de obicei; în numeroase locuri din țară au fost amenajate noi pîrtii de schi, în timp ce unele dintre cele «vechi» au fost dotate cu instalații moderne, de teleschi sau babyschi; a crescut considerabil numărul competițiilor locale și, firesc, numărul participanților la ele.

Dar ceea ce ne bucură pe noi mai mult și mai mult este faptul că, profitînd atît de zăpada abundentă, cît și de celelalte înlesniri de care vorbeam mai sus, mii și mii de copii, incomparabil mai mulți decît în anii precedenți, iau zilnic cu asalt pîrtiile de schi. Din multitudinea de vești care confirmă acest fapt, spicuim doar cîteva.

Cei aproape 400 de pionieri și școlari din **Bistrița,** pasionați de schi, au avut prilejul, recent, să se întreacă în două competiții: una — **Cupa «Prietenii vînătorilor de munte»**, organizată în colaborare cu schiorii — ostași ai unei unități militare —, desfășurată în pădurea Codrișor, cealaltă — faza pe municipiu a Cupei «Pionierul» —, pe pîrtia de pe dealul Budacului. De cîțiva ani funcționează în județul **Argeș,** pe lîngă școli și case ale pionierilor și șoimilor patriei, numeroase «centre de schi», reunind cîteva mii de copii. În această iarnă, numărul micilor schiori din această zonă a țării a sporit considerabil, iar activitatea lor se desfășoară... non-stop. La Sălătruc, pe pîrtiile din Poiana Pinului, și de pe pantele munților Ștubcu și Frunții, peste 200 de copii schiază zilnic sub îndrumarea profesorilor-instructori; la Șuici — 400; la Aref — 300; la Corbeni — 400; la Dîmbovicioara și la Valea Iașului (cele mai puternice centre, cu performanțe notabile pînă și în finalele pe țară) peste 400. În plus, pe excelenta pîrtie de la Valea Iașului s-a desfășurat recent tradiționala competiție de schi aplicativ interjudețeană **«Sub cetina bradului»**, la care, pe lîngă cei mai buni pionieri-schiori din Argeș, au participat și colegi de-ai lor din județele **Brașov, Dîmbovița** și **Sibiu** (peste 100 de copii). Faza municipală la schi fond și alpin a **Cupei «Pionierul»** s-a desfășurat și la **Baia Mare** (pe dealul Florilor, la care au participat peste 200 de schiori), și la **Tîrgu Mureș** (la Sîngiorgiu), și la **Cluj-Napoca** (în zona pădurii Făget), iar în județ, micii schiori din zona comunei Mărișel (peste 120) s-au întrecut în cadrul tradiționalei **Cupe «Pelaghia Roșu».**

Sînt — așa cum spuneam mai sus — doar cîteva spicuiri din numeroasele vești despre bogata activitate competițională din această iarnă, pe care o desfășoară copiii-schiori pe întreg cuprinsul țării. Într-unul din numerele viitoare ale revistei vă vom relata, de la fața locului, despre alte două competiții de schi ale pionierilor și școlarilor — **Cupa «Șirnea»** (județul Brașov) și **Cupa «Băișoara»** (județul Cluj), încercînd să vă oferim cu acest prilej mai multe și mai convingătoare amănunte despre revirimentul pe care-l cunoaște în prezent practicarea schiului de către pionierii și școlarii noștri.

C. Diaconu

La închiderea ediției aflăm despre desfășurarea altor numeroase competiții locale de schi ale pionierilor și școlarilor, printre care „Cupa Liceului Predeal" și Cupa „Brașovia". Vom reveni cu amănunte.

ÎNSEMNE ALE HĂRNICIEI ŞI ALE ÎNALTELOR ZBORURI

Însemnări de George Chirilă

M-am aflat adesea în mijlocul lor, am revenit pentru a le asculta gîndurile înaripate, bucuria cîntecului şi a jocurilor lor de copii. Şi pe meleagurile Buzăului, ca pretutindeni în patrie, purtătorii cravatei roşii cu tricolor, aceşti copii frumoşi, inteligenţi şi harnici, participă la ampla mişcare a muncii şi creaţiei libere, Festivalul naţional «Cîntarea României».

De aceea, am revenit spre a surprinde acum, în anotimpul zăpezilor, pe copiii de la Nehoiu, de la Gura Teghii, de la Pătîrlagele, de la Pîrşcov şi de la Smeeni organizînd acele acţiuni artistice distincte, capabile să le stimuleze elanul creator, fantezia şi talentul.

Astfel, sub îndrumarea unor dascăli competenţi şi inimoşi, pionierii au iniţiat în zilele de vacanţă, atractive spectacole, serbări şi carnavaluri, seri de poezie şi muzică. Pregătite atent, cu seriozitate şi dăruire. aceste acţiuni cultural-artistice, prin tematica şi mesajul lor, se dovedesc a fi vibrante elogii aduse patriei socialiste, conducătorului iubit al partidului şi patriei socialiste, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, anilor fertili ai copilăriei...

— Nu există zi fără activităţi, remarcă, pe bună dreptate, profesorul Constantin Mihai, de la Consiliul Judeţean al Organizaţiei Pionierilor. Iată, spre pildă, numai în municipiul Buzău au loc numeroase acţiuni pline de conţinut, fantezie şi sens creator. De asemenea, la Bisoca, Bănătari, Pietroasele, Ruşeţu, Vintilă Vodă. purtătorii cravatei roşii cu tricolor desfăşoară o vie activitate în cercurile artistice, cît şi în domeniul creaţiei tehnice.

Faptele lor îi arată cum sînt, urmînd îndemnul părinţilor, al dascălilor lor, al fraţilor mai mari: aplecaţi spre muncă, spre studiu. preocupaţi de cîntec, de joc, dar şi de minunile electronicii, ale mecanicii, radiotehnicii, automaticii, chimiei, informaticii. Am asistat la unele dintre acţiunile acestor entuziaşti copii. I-am auzit recitînd pe Nicolae Brătucu (Şc. gen. 12, Buzău), pe Tiberiu Loţan (Şc. gen. 15, Buzău) din Eminescu şi Arghezi, din Labiş şi Baconski. Am ascultat-o pe Monica Tohean (Şc. gen. 5,Buzău) susţinînd un autentic recital de pian, şi m-am bucurat, de asemenea, făcînd cunoştinţa unor de pe acum iscusiţi violonişti: Gabriel Miu (Şc. generală de artă Buzău). Vasile Dumitru (Casa pionierilor şi şoimilor patriei, Buzău).

Am ascultat-o pe Codruţa Loţan din clasa a II-a (Sc. gen. 12 din municipiu, centru de judeţ) interpretînd frumoase melodii de muzică uşoară...

I-am admirat pe ei şi pe colegii lor în dansurile purtînd însemnul locurilor, trăinicia de gînd şi nobleţea sufletească a unor oameni ştiindu-se din vechimi aici, la ei acasă. Copiii duc mai departe în lumină moştenirea de talent şi îndemnuri venind dinspre părinţi.

Festivalul naţional «Cîntarea României» le asigură lor şi tuturor copiilor patriei climatul necesar şi atît de fertil înaltelor zboruri şi cutezanţe.

Meseriile demne ale viitorului îi aşteaptă şi pe ei, copiii meleagurilor buzoiene, iniţiindu-i de pe acum în alfabetul fascinant al tehnicii şi al creaţiei ştiinţifice.

Numeroasele cercuri de creaţie ştiinţifică şi tehnică, realizările lor notabile de pînă acum justifică drumul bun pe care au pornit. Soarele lumii noastre îi ocroteşte şi le dă aripi.

PUTEREA ACESTUI PĂMÎNT

de **MIHAI NEGULESCU**

Din locurile unde ne-am născut
vin seve ne-ntrerupt în trunchi de ţară;
chiar cei căzuţi, chiar cei care plecară
rodesc din trunchiul ţării nevăzut.

Puterea de-a trăi ni-i dată-n seamă
dar legea naşterii e sfînt izvor;
prin ea avem iubire, soartă, dor —
noi, fiii de-o credinţă şi de-o mamă!

In drumurile cîte ne-au deschis
întîia zare lîngă prag sau poartă
e ancorată neodihna ei de soartă,
e ancorată setea ei de vis.

Puterea de-a trăi, mai greu, mai bine,
ne este dată-n seama tuturor;
iubirea însă ce ne naşte-n dor
e-a ţării, şi e lege din vechime.

Te bucuri mai devreme, mai tîrziu
e fapta-ţi mărturie şi oglindă.
Dar soarta ce nicicînd n-o să te mintă
şi nu o poţi minţi, e că-i eşti fiu!

Puterea de a fi e înţelesul
primit în legea paşilor dintîi —
puternic, doar ca fiu al ei rămîi.
Altfel, îţi sparge tîmpla Universul.

Puternic doar ca fiu al ei rămîi.

FAPTE DE CUTEZĂTORI

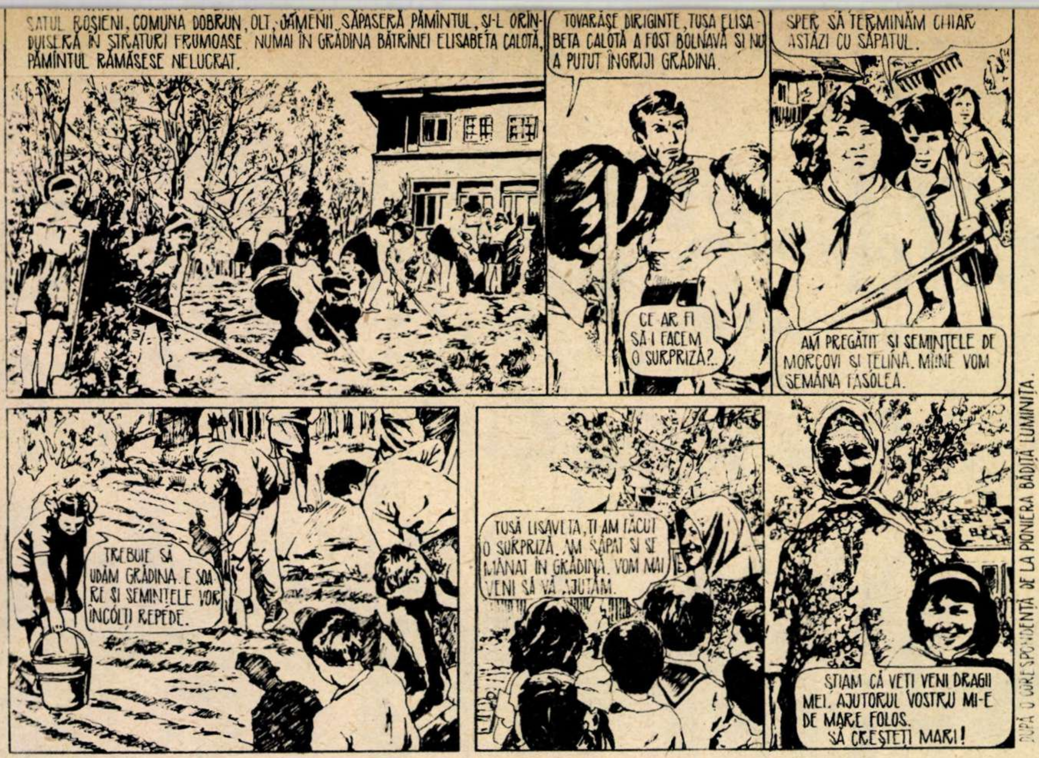
SATUL BOȘIENI, COMUNA DOBRUN, OLT, OAMENII SĂPASERĂ PĂMÎNTUL, ȘI-L ORÎNDUISERĂ ÎN STRATURI FRUMOASE. NUMAI ÎN GRĂDINA BĂTRÎNEI ELISABETA CALOTĂ, PĂMÎNTUL RĂMĂSESE NELUCRAT.
TOVARĂȘE DIRIGINTE, TUȘA ELISABETA CALOTĂ A FOST BOLNAVĂ ȘI NU A PUTUT ÎNGRIJI GRĂDINA.
CE AR FI SĂ-I FACEM O SURPRIZĂ?..
SPER SĂ TERMINĂM CHIAR ASTĂZI CU SĂPATUL.
AM PREGĂTIT ȘI SEMINȚELE DE MORCOVI ȘI ȚELINĂ. MÎINE VOM SEMĂNA FASOLEA.
TREBUIE SĂ UDĂM GRĂDINA. E SOARE ȘI SEMINȚELE VOR ÎNCOLȚI REPEDE.
TUȘĂ LISAVETA, ȚI-AM FĂCUT O SURPRIZĂ. AM SĂPAT ȘI SEMĂNAT ÎN GRĂDINĂ. VOM MAI VENI SĂ VĂ AJUTĂM.
ȘTIAM CĂ VEȚI VENI DRAGII MEI. AJUTORUL VOSTRU MI-E DE MARE FOLOS. SĂ CREȘTEȚI MARI!

DUPĂ O CORESPONDENȚĂ DE LA PIONIERA BĂDIȚĂ LUMINIȚA.

SĂRITURA CALULUI

M	C	A	E
T	G	A	A
N	R	E	O
N	I	N	T
U	U	N	L
I	I	A	E
M	C	E	V

Pornind dintr-un anumit colț și citind literele în sensul săriturii calului de șah, veți afla un aforism despre muncă, aparținînd celui mai mare poet latin: VERGILIU (70 – 19 i.e.n.).

CLUBUL LOGICIENILOR

TRIUNGHIURILE COLORATE

Prezintă
prof. univ. dr. docent
EDMOND NICOLAU

Observînd cum se joacă la grădiniță Ionel cu figuri colorate, Maria a formulat următoarea problemă.

— Am nouă triunghiuri colorate: trei roșii, trei galbene și trei albastre.

— Cum sînt triunghiurile?

— Toate sînt echilaterale.

— Și cum le combini?

— Le alătur, astfel încît să aibă o latură comună.

— Și ce te întrebi?

— Cîte combinații diferite pot obține utilizînd cel mult trei triunghiuri. Desigur, două triunghiuri de culori diferite, sînt socotite drept două variante diferite.

Răspunsul în numărul viitor.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1										●		
2						●						
3								●				
4							●				●	
5			●		●				●			
6										●		
7		●				●						
8				●				●				●
9					●				●		●	
10	●						●					
11						●						
12					●							

DECOR HIBERNAL

ORIZONTAL: 1) Decorații hibernale la ferestre (dim.). Avocat pe scurt. 2) Han. Coborîre a temperaturii. 3) Un munte... înghețat. Considerație deosebită. 4) Stavilă împotriva frigului (pl.). Afluent al lui Irtîs. 5) Pe pîrtie! Mai multe rîuri în U.R.S.S. Stăpînul vînturilor în mitologia greacă. 6) «O... înghețată», pînză a pictorului englez Turner. Chemarea din omăt. 7) Fire. Cel mai popular sport de iarnă. 8) Zgomotul respirației. As. Ideal. 9) Vînt. Măsură de greutate (înv.). 10) Pomi de iarnă. Pictor francez. autorul tabloului «Patinoarul din Rue Blanche». 11) «Cai putere» ai săniilor la eschimoși. Înghețate. 12) Fulg de nea. Contribuie pe timp de iarnă la distrugerea dăunătorilor și aprovizionarea vînatului.

VERTICAL: 1) Congelator la domiciliu (pl.). Constantin Șerban. 2) Transformate în patinoare. Nins (fig.). 3) Călit. Dă friguri. 4) Înghețat. Mătușă (pop.). 5) Autorul picturii «Iarnă». Omăt. Scurtă pe timp de iarnă. 6) Frig. În mijlocul iernii. 7) Unitate de lucru mecanic. Extremitate ce suferă la ger. În cizme. 8) Notă muzicală. Părinte. «Iarna» este una din pînzele create de acest pictor. 9) Chemare repetată. Element de compunere cu sensul de floare. Exact. 10) Sloi de gheață. Adăpostit pe timpul iernii. 11) Binecunoscută marcă de mașină de teren românească. Stație meteorologică de înălțime (2 507 m) din Munții Bucegi. Prefix cu sensul de morală. 12) Pojghiță subțire de gheață, asemănătoare cu sticla, care acoperă uneori stîncile. Unitate de măsură pentru lemnele așezate în stive.

DICȚIONAR: TUI, CNA, ANT, ETO

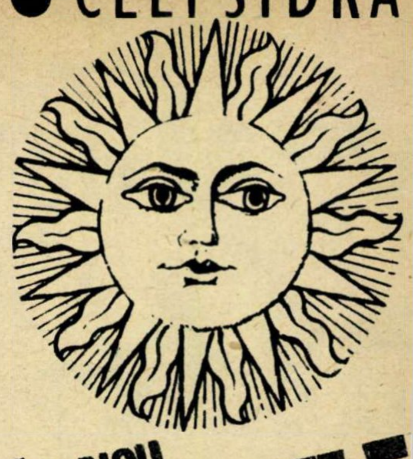

DIN NOU SOAREL

Răspîndirea în masă a minicentralelor solare este un fenomen curent în zilele noastre. Acoperișul sau terasa acoperită cu panouri solare intră tot mai hotărît în arhitectonica orașelor. Sistemul din imagine, instalat în localitatea spaniolă Zamora, furnizează apă caldă unei mari instituții de sănătate.

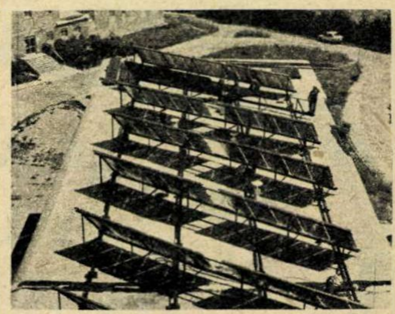

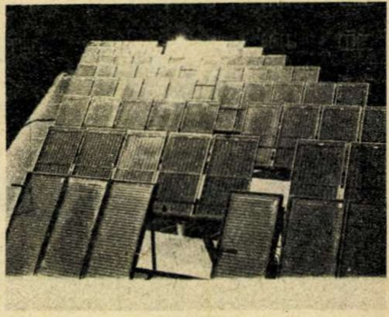

RECONSTITUIRE

Reconstituiți următoarele șase cuvinte știind că fiecare din ele au la început și la sfîrșit aceleași două litere.

Dumitru Georgeta

_ _NGEN_ _
_ _ALG_ _
_ _TEMERIDI_ _
_ _PETA_ _
_ _EST_ _
_ _RACTERISTI_ _

ENIGMELE LUI DOREL

DE SANDU ALEXANDRU
ȘI RADU VINTILESCU

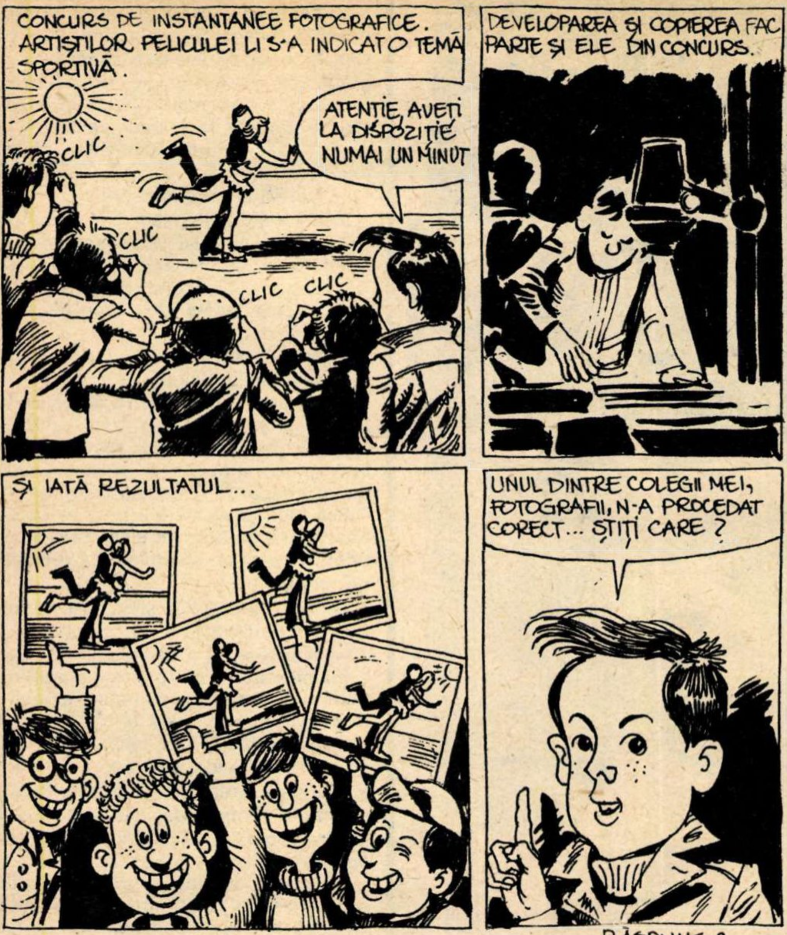
CONCURS DE INSTANTANEE FOTOGRAFICE. ARTIȘTILOR PELICULEI LI S-A INDICAT O TEMĂ SPORTIVĂ.
CLIC
ATENȚIE, AVEȚI LA DISPOZIȚIE NUMAI UN MINUT
CLIC
CLIC CLIC
DEVELOPAREA ȘI COPIEREA FAC PARTE ȘI ELE DIN CONCURS.
ȘI IATĂ REZULTATUL...
UNUL DINTRE COLEGII MEI, FOTOGRAFII, N-A PROCEDAT CORECT... ȘTIȚI CARE ?

RĂSPUNS:

BĂIATUL CU ȘAPCĂ DE CICLIST NU PREZINTĂ FOTOGRAFIA LUATĂ ÎN ZIUA CONCURSULUI, CI ALTA, FĂCUTĂ LA ALTĂ ORĂ ȘI POATE CHIAR ÎN ALTĂ ZI

DIN TAINELE VIEȚII

(Continuare din nr. trecut)

CONTINUĂM CATALOGUL ANIMALELOR CARE AU POPULAT PĂMÎNTUL CU MILIOANE DE ANI ÎN URMĂ.

1. Una dintre cele mai vechi reptile acvatice este MEZOZAURUL. Hrănindu-se cu pește, el măsura circa 70 centimetri.

2. RHAMPHORHYNCHUS trăia cu un milion de ani în urmă. Coada lui se termina cu un fel de săculeț din piele menit să-l echilibreze în zbor.

3. BRONTOZAURUL a fost una din cele mai mari sauriene. Lung de 18 metri și cîntărind uneori 20 de tone, era înzestrat cu un creier minuscul, inferior centrului nervos plasat în zona centrală a măduvei spinării. Hrana lui se compunea din plante acvatice.

(Va urma)

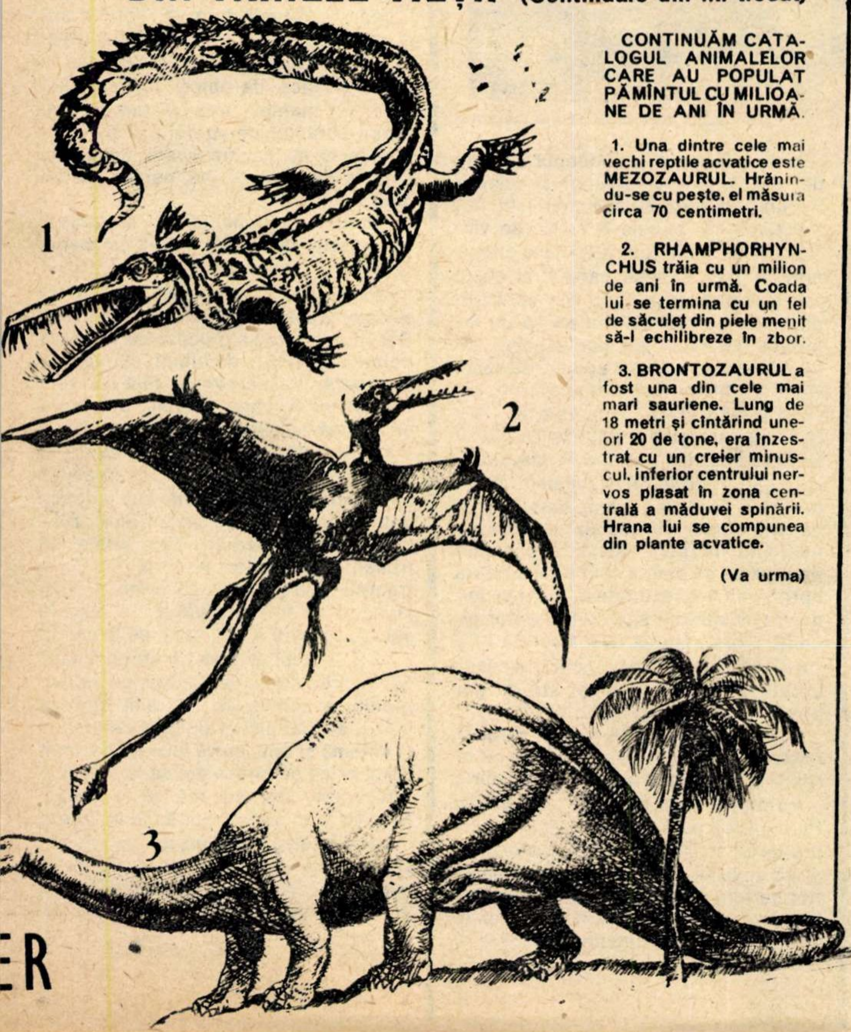

ER

JOCURI

Începînd cu acest număr, muzeografii SILVIA PĂDURARU, TITINA RĂDULESCU și TATIANA BORBOSA, de la Muzeul satului și de artă populară din București, prezintă un număr de jocuri ale copiilor din diferite zone ale țării. Socotim că ele se vor dovedi utile nu numai pentru timpul vostru liber, ci și în cunoașterea reciprocă a copiilor de pe întreg cuprinsul patriei.

Schimbul perechilor

(«De-a turmălai mic», joc din satul Drăguș — Făgăraș după Traian Herseni, «Unități sociale — Drăguș, un sat din Țara Oltului».

Copiii stau doi cîte doi, în două tabere. Între aceștia, la mijloc, se așază alți doi jucători. Cîte un copil din fiecare tabără fuge să ia locul altuia în tabăra adversă. Cei din mijloc trebuie să-i prindă. Dacă îl prind pe unul, cei din mijloc ies din joc, iar în locul lor intră cel prins cu perechea lui. Jocul continuă pînă cînd perechile din cele două tabere ajung să ocupe fiecare locul celeilalte.

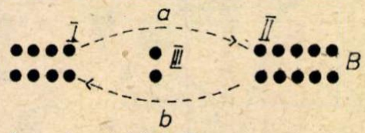
a
I
II
III
A
B
b

A=prima tabără; B=a doua tabără; I și II — copiii care fug; III — perechea din mijloc care prinde; a și b — sensul alergării.

Dragi cititori, scrieți-ne dacă ați introdus **Schimbul perechilor** în repertoriul jocurilor voastre și cum v-a plăcut. Semnalați-ne, de asemenea, jocurile specifice localității voastre, spre a le face cunoscute tuturor copiilor.

MUZEUL PORȚILE DE FIER

Instalat într-o clădire monumentală, cu trei etaje, în stilul arhitecturii românești, situată pe una din laturile parcului arheologic din municipiul Drobeta-Turnu Severin, muzeul are trei secții: secția de științe ale naturii, acvariul și secția de istorie.

Prima secție reflectă dărnicia naturii în această zonă a țării noastre și ne reamintește că ne aflăm în cea mai nordică oază de elemente floristice și faunistice mediteraneene.

Acvariul înfățișează 25 de specii, care trăiesc în apele Dunării, pești de toate mărimile și culorile, și unele specii rare, care trăiesc numai în această zonă.

Secția de istorie cuprinde mărturii ale culturii preistorice, vestigii dacogetice, foarte bogate în această zonă, precum și materiale care ilustrează perioada ocupației romane.

Acestor piese arheologice li s-au adăugat recent altele, descoperite cu ocazia săpăturilor de pe șantierul sistemului hidroenergetic și de navigație «Porțile de Fier».

Ioana Vasiliu

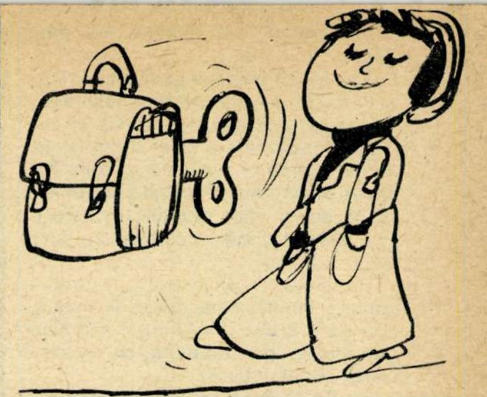

* * *

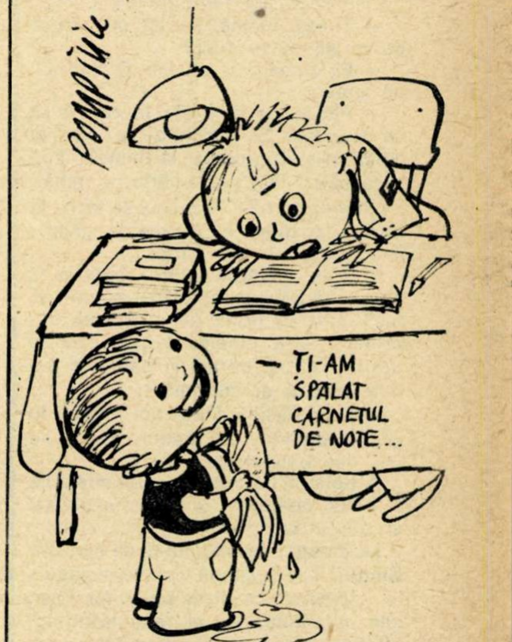
POMPIȘIU
— TI-AM SPĂLAT CARNETUL DE NOTE...

* * *

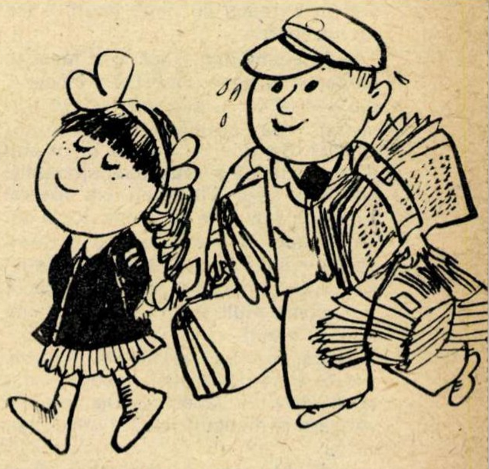

* * *

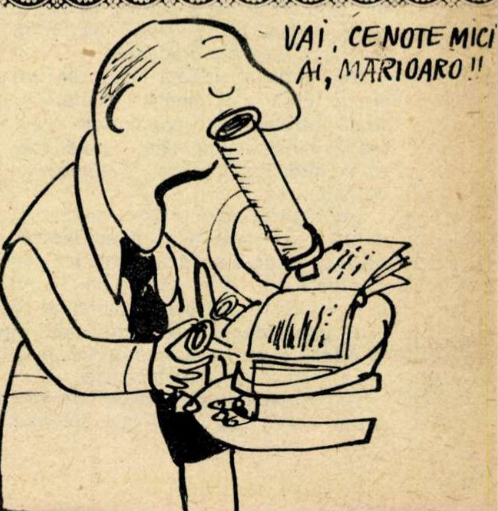
VAI, CE NOTE MICI AI, MARIOARO!!

Visuri COLORATE

Schiță de Vasile Mănuceanu

Ilustratie de Vasile Olac

La început s-a bucurat, i-a părut grozav de bine.

Taică-său plecase pentru trei săptămîni la băi, la Amara. Aproape totdeauna cooperatorii se duc la băi, în concediu, după ce s-a lăsat frigul, iar treburile cîmpului s-au mai potolit. N-ai încotro: cînd muncești pe ogor trebuie să te supui unor rînduieli pe care nu le-a stabilit nimeni, decît natura și nevoia de pîine.

Pe urmă, după cîteva zile, într-un amurg, mama, care cosea la mașină, s-a oprit brusc din lucru și a îngînat, uitîndu-se pe fereastră, cu ochii ei verzi, ușor aburiți:

— Ce-ar fi să mă duc și eu cîteva zile la taică-tău...

Lui Tilică atît i-a trebuit:

— Du-te, mamă, te rog eu. Adică de ce să nu te duci?

— Ei, ziceam și eu așa. O dorință, un gînd...

— Păi, foarte bine. Du-te, tata o să se bucure. Și văzînd-o că șovăie: adică n-ai încredere în mine? Ți-e frică să-mi lasi gospodăria pe mînă? Ce mare lucru? O căldare de tărîțe la purcel, o mînă de boabe la găini... Trei, patru zile n-o fi foc.

Și atîta a stăruit, atîta a bătut-o la cap, atîta a jucat tontoroiul în jurul ei, încît pînă la urmă pe mama au cuprins-o de-a binelea înduioșarea și dorul. I-a luat obrajii în palme și s-a uitat lung la el, cu zîmbet:

— Bine, Tilică. Dacă îmi promiți tu că... În definitiv sînt treburi pe care le știi. Ești băiat mare...

A doua zi i-a dus geamantanul pînă la haltă, agățat de ghidonul bicicletei și s-a întors zburînd.

La început nu mai putea de bucurie. Singur! Ca Robinson Crusoe pe insula lui. Izbăvit de cicălelile părinților. Ehei, cîte nu îndurase el, ascunzîndu-și plictiseala și nemulțumirea! De exemplu, seara, taică-său, întors de la cîmp, după ce mînca zdravăn și-și slăbea cureaua cu două găuri, îl lua la întrebări:

— Ia spune, mă Tilică, ți-ai făcut tu harta aia la geografie? Dă-o încoace, s-o văd și eu. Bravo, mă, a ieșit frumoasă. Da problemele? Le-ai rezolvat? Se uita cu atenție în caietul de matematică și mustăcea aprobativ, hm, hm, deși Tilică nu era tocmai sigur că mai ține el minte toată algebra, apoi începe cu istoria: ce-aveți pentru mîine? Mihai Viteazul?! Iote-te! Păi ăsta-i voievodul care mi-a plăcut mie cel mai mult. Hai, zi, povestește-mi și mie, s-aud...

Tilică, printre primii la școală, n-avea el nevoie de nici un control, dar taică-său nu-l slăbea cu grija lui binevoitoare și meticuloasă. Pe urmă maică-sa:

— Tilică, schimbă-ți cămașa. Ți-ai luat batistă curată? Dă bine cu săpun prin urechi. Și mai curăță-ți pantofii ăia, că o să te rîdă și curcile. Iar seara: Te-ai spălat pe picioare? Să nu te culci așa, că-ți rup urechile!

Nu i-a dat niciodată măcar un bobîrnac. Erau niște simple cuvinte. Dar toate întrebările și îndemnurile acestea îl cam sîcîiau pe băiat, care adeseori se întorcea cu spatele și bombănea ofensat.

Dar acuma, adio, cicăleli, controale! Adică nu e el în stare să-și facă lecțiile, să vadă de casă și de orătănii fără să-l mai bată nimeni la cap? Cum să nu fie în stare! Seara o să se plimbe ca vodă prin lobodă, o să închidă găinile și rațele, o să inspecteze curtea, o să se plimbe pe uliță cu bicicleta.

Dar după primele ceasuri de voie bună, de fericite plutiri ale gîndului, de visuri colorate ca niște păuni, l-a cuprins pe nesimțite un simțămînt ciudat. Tăcerea neobișnuită a casei în care nu mai bocăneau bocancii grei ai tatii și nu mai răsunau dojenile mamei, cuvintele ei dulci și amare, a început să-l apese, dîndu-i un fior de neliniște. S-a culcat și a adormit tîrziu, foarte tîrziu. Să fi fost de vină cîntecul cocoșilor? Șuieratul vîntului? Lătratul răgușit și fără rost al lui Ursei? Sau țiuitul liniștii în răstimpuri?

A doua zi a făcut o boacănă chiar de dimineață. Cu toate că școala e la doi pași, s-a dus cu bicicleta. Numai așa, ca să se grozăvească. Plouase, pe șosea era noroi și nu prea departe a apărut Gheorghița, colegă și vecină cu el. A sunat brusc din clopoțel și, vrînd s-o depășească, a făcut un ocol plin de măiestrie, dar a nimerit într-o băltoacă și i-a stropit fetei pardesiul, de sus și pînă jos. Pardesiul ei cel nou, cu nasturi de alamă... A încremenit fără să poată scoate un cuvînt. Cînd a încercat să bîlbîie o scuză, Gheorghița l-a fulgerat cu o privire mînioasă și i-a întors pur și simplu spatele.

După ore, s-a întors acasă posomorît și zgribulit, fără nici un chef. L-au întîmpinat pustiul, frunzele galbene, burnița, măcăitul indiferent al rațelor. S-a apucat să fiarbă pentru purcel tărîțe cu coji de cartofi. I-a deșertat fiertura fierbinte în troacă, iar purcelul, lacom, s-a opărit și a început să guițe de parcă l-ar fi înjunghiat cineva. Porumberii guruiau și ei neliniștiți sub streașină, cu penele înfiorate de vînt.

Apoi i-a venit gust să-și facă o tocăniță. A pus carnea, cartofii și ceapa într-o cratiță, pe aragaz. S-a spălat pe mîini, nu i-a mai zis nimeni să nu împrăștie clăbucul pe podea, apoi s-a dus în odaia lui, s-a apucat de lecții. Avea probleme grele, foarte grele, dar nu s-a lăsat pînă n-a scos-o la capăt. Și totuși, un gînd îi spunea că ceva e în neregulă. Un sentiment straniu. A verificat de două ori rezultatele. Nici o greșeală. Și totuși... «Hm, hm». A auzit ca prin somn mormăiala aceasta satisfăcută, încurajatoare, a tatălui, care, deși pe cît se pare a cam uitat algebra, aprobă liniștit rezultatele, după ce le-a examinat minuțios, ca un director general. Oare asta să fie? Asta să-i lipsească? Acest «hm, hm»? Această aprobare inutilă și totuși atît de gingașă, de solidă și definitivă?

Tilică a rămas tulburat în singurătatea odăii, cu privirile pierdute pe fereastră, în adîncul văzduhului fumuriu.

Fumuriu de la fum. Miroase a fum. Pe sub ușă se strecoară o șuviță subțire de fum. Tilică tresare înspăimîntat și dă fuga în bucătărie. Îl învăluie un fior de fum negru ca smoala. Gata, s-a terminat cu tocana. Trage cratița de pe foc, se frige la degete, se repede să deschidă geamul pe care se năpustesc afară vălătuci de fum înecăcios.

Tușește. Se uită încremenit și disperat la tocana făcută scrum. Ușa se deschide ca de vijelie și intră Gheorghița, cu pardesiul pe umeri. Prin fumul care încă mai plutește în bucătărie îi zărește fața, ușor palidă.

— Am văzut fum. Credeam că ai luat foc.

— Nu! Mi s-a ars mîncarea.

Tilică s-a dus la geam. S-a întors cu spatele, să nu i se vadă lacrimile de umilință și de necaz, care s-au ivit nestăpînite. Gheorghița o fi văzut ceva? Și chiar dac-a văzut... În definitiv îl ustură ochii. De fum...

— Mai ai carne?

— Mai am puțină...

— Atunci hai să curățăm cartofi. Facem altă tocană.

Gheorghița și-a scos pardesiul, se învîrtește prin bucătărie ca la ea acasă, toacă ceapa cu o iuțeală formidabilă, Tilică închide ochii, îi e frică să nu se taie, apoi înghite în sec și întreabă încetișor, vocea lui seamănă cu un țîrîit de greier:

— Azi dimineață, știi... n-am vrut. Mai ești supărată?

— Am fost, da mi-a trecut.

Îi zîmbește cu mărgăritarele dinților, ochii ei sînt plini de o lumină albastră și înțelegătoare, nasul ei cîrn, plin de pistrui, se încrețește ușor. Lui Tilică îi vine inima la loc, amintirea lacrimilor a zburat pe fereastră, odată cu ultimele plăsmuiri de fum, dar tristețea tot stă la pîndă, ochii ei lucesc în adîncuri ca ochii unei pisici.

...Casa e liniștită, casa e tăcută, casa e veche și primitoare, foșnetele vîntului o impresoară ca un cîntec înțeles numai de ea. Tilică s-a culcat, dar n-a stins lumina, somnul nu vrea să vină. În servietă sînt rînduite caietele, cu temele făcute, temele peste care nu s-a mai uitat nimeni atît de inutil, cu priviri grave, pline de o bucurie secretă care, de-abia acum înțelege, îi lipsește lui atît de mult. Totul îi lipsește, totul e searbăd fără pasul greoi al tatălui, care se apropie de masa la care își face de-obicei lecțiile, fără dojenile mamei, fără tocana ei cu miros îmbietor de verdețuri, fără mîngîierea ei de fiecare seară, cu palma aspriță de muncă, dar ușoară ca un abur.

Rămîne cu ochii ațintiți la tabloul din perete, tablou de nuntă, cu mama în rochie de mireasă și cu tatăl în haine negre. Privesc cam stingheriți și cam țepeni la obiectivul fotografic. Dar în ochii lor se ghicesc cu ușurință noianul de visuri, de iubire, de planuri, de speranțe, încrederea fără margini într-un viitor care, treptat, a început să devină trecut.

Ce-or fi făcînd ei acolo, singuri, la Amara? Poate că au întinerit, poate că se plimbă mînă în mînă sub copacii desfrunziți, zîmbind amintirilor, zîmbindu-și unul altuia. Dar poate că tresar, gîndindu-se la el, la Tilică, la tractoare, la pîine, la casa lor, la rațe, la găini, la toate treburile pe care le vor lua, pentru a cîta oară, de la capăt.

«Fiți fericiți! ar vrea să strige Tilică. Fiți fericiți! acolo, la Amara, nu vă mai gîndiți la nimic, nu vă neliniștiți de nimic, eu sînt aici și am grijă de toate!»

«Mamă și tată, eu vă iubesc mai mult decît orice pe lume» are să le spună la întoarcere. Dar nu, n-o să le spună. Știe că n-o să le spună. Sînt lucruri care se înțeleg cu inima, dincolo de cuvinte, printr-o frîntură de surîs, printr-o privire, prin toate faptele zilelor și anilor ce vor veni.

Lucrări executate la cercul de ceramică a Casei centrale a pionierilor din Praga și cîțiva dintre creatorii lor.

MERIDIANELE COPILĂRIEI

PRINTRE PIONIERII CEHOSLOVACI

Era ceasul dimineții, mașina mă purta de la aeroport spre centrul capitalei cehoslovace, depășind numeroși trecători grăbiți, printre care, ceva mai zgomotoși, parcă, apăreau grupuri-grupuri, școlarii în uniforme, îndreptîndu-se spre școală.

Tocmai începuse anul școlar. Mă aflam la Praga, oaspete al revistei «ABC», o foarte cunoscută publicație a pionierilor și școlarilor din Republica Socialistă Cehoslovacă.

— Foarte curînd o să cunoașteți preocupările noastre privind educația tehnico-științifică a copiilor, a precizat încă de la sosire inginerul Vlastislav Toman, redactorul-șef al revistei «ABC».

Într-adevăr, după numai cîteva ore, după o scurtă vizită în redacția revistei prietene, am poposit la Stațiunea tinerilor tehnicieni din Praga. Vizităm cercurile tehnice, poposind îndelung mai ales la cele de electronică — cibernetică, în care sînt cuprinși, pe grupe, copii de la 4 la 10 ani, ceilalți, care au depășit deja «secretele» primelor faze ale circuitelor logice, făcînd parte de acum din «clubul ciberneticienilor».

— Tinerii noștri electroniști — ne precizează Jiri Opl, directorul stațiunii — participă la concursul-serial lansat de revista «ABC» în cadrul căruia, în afara răspunsurilor teoretice, principalele realizări practice sînt construcțiile unor modele de mașini de calcul.

Parcurgem apoi cercurile de modelism. Liniștea lucrului migălos al copiilor din aceste ateliere este străpunsă uneori de fluiere și scrîșnete de frîne pe asfalt. Alături, în curte, îi găsim în «plină activitate» pe copiii grupei de 9—11 ani, pilotînd carturi și minimotorete, în poligonul special amenajat, la lecția de circulație. Înaintea plecării sîntem invitați în atelierul de prelucrări metalurgice, unde se execută operații simple, dar se realizează și jucării mecanice.

Următorul popas, în străvechiul Plzen, orașul renumitelor Uzine «Škoda».

— Facem totul pentru formarea deprinderilor tehnice la copii, ne spune Antonin Kravs, secretar al Uniunii județene a Uniunii Tineretului Socialist. Pionierii de azi trebuie să devină specialiștii de mîine ai uzinelor noastre, a căror faimă a depășit, după cum știți, hotarele țării. Am construit o nouă și modernă stație a tinerilor tehnicieni, poate cea mai modernă din Cehoslovacia.

Însoțiți de profesorul Jaroslav Novak, directorul stației, vizităm atelierele dotate cu foarte moderne instalații și aparate, care își așteptau primii oaspeți, 250 pionieri și tineri din orașul Plzen. urmînd ca pînă în 1983 numărul celor ce vor frecventa această stație să crească la 450 școlari.

Invitat de gazde, semnez, nu fără emoție, în cartea de onoare, fiind primul oaspete de peste hotare care vizitează această casă a tehnicii pionierilor și tinerilor, care și-a început activitatea doar de cîteva zile.

După o călătorie în decorul ruginiu de toamnă, peste nesfîrșite coline împădurite, adăpostind fiecare o comună sau un orășel, ajungem la Karlovy Vary, oraș balneoclimateric, cuprins încă de febra prezenței miilor de vizitatori. Pe o străduță liniștită, într-o clădire cu o arhitectură cam bizară, se află Casa pionierilor. Sîntem invitați mai întîi la cercul de carturi și mașini fără motor, cărora copiii de aici le spun minicare.

— Am încercat, în felul nostru, să păstrăm o «tradiție», ne spune zîmbind Maria Dubova, directorul adjunct. Înainte, această clădire, aparținînd unui fabricant de băuturi, Beher, adăpostea la subsol sticlele. Astăzi, subsolul acesta imens este folosit de constructorii de minicare și carturi. Aceștia, pilotînd mașini proprii au cîștigat numeroase concursuri republicane.

Copii dintr-un nou cartier praghez, pregătind terenul pentru plantarea unor arbuști ornamentali.

Deosebit de talentați se dovedesc însă și micii sticlari. Ei au deprins meșteșugul prelucrării sticlei și porțelanului de la Emil Marecek, maistru mecanic la fabrica «Moser», sticlar renumit, dar și pasionat instructor al cercului de carturi.

În holul clădirii, în cîteva vitrine ne sînt prezentate lucrări realizate de cei mai mici membri ai cercurilor aplicative, construcții executate după modele decupate din revista «ABC».

În prag, înaintea despărțirii, ne sînt oferite mici obiecte de cristal și porțelan, turnate după modele create de copii — simboluri de succes și revedere a orașului. Ne luăm rămas bun, urînd la rîndul nostru noroc și multe succese micilor tehnicieni cehoslovaci.

Nic Nicolaescu

„PIETON 2000“

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CÎȘTIGĂ

TALONUL NR. 8

Întrebarea nr. 1

Aveți voie să circulați cu trotineta pe partea carosabilă?

Răspunsuri:

☐ 1. Nu, pentru că viteza de deplasare este mult inferioară celorlalte vehicule.

☐ 2. Nu, pentru că vă expuneți pericolului de a fi accidentați de autovehicule și, în plus, trotineta nu este considerată vehicul.

☐ 3. Da, dar la fel cum se circulă cu bicicleta, cît mai aproape de marginea din dreapta drumului.

Întrebarea nr. 2

În calitate de pietoni, mergeți pe un drum care nu este mărginit nici de trotuare, nici de cărări laterale. În această situație, legea vă permite să folosiți pentru deplasare carosabilul respectivului drum. Pe care parte a acestuia veți circula?

Răspunsuri:

☐ 1. Pe dreapta, respectînd regula generală de circulație a tuturor vehiculelor.

☐ 2. Pe stînga, pentru a observa și a fi mai bine observați de către conducătorii de vehicule ce vin din față.

☐ 3. Pe partea pe care circulația vehiculelor e mai puțin intensă.

Cutezătorii

Redactor șef:
MIHAI NEGULESCU
Redactor șef adjunct:
OVIDIU ZOTTA
Secretar responsabil
de redacție:
IOAN DONCA

Prezentarea artistică:
POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică:
IOAN MIHĂESCU

Redacția: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura «Scînteia». TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137, telex: 11226, București.

Index 41033
12 pagini, 1 leu

ÎNTÎLNIRE ÎN SPAȚIU

Scenariul: HORIA ARAMĂ
Desene:
VALENTIN ȘI LIANA TĂNASE

Episodul 9

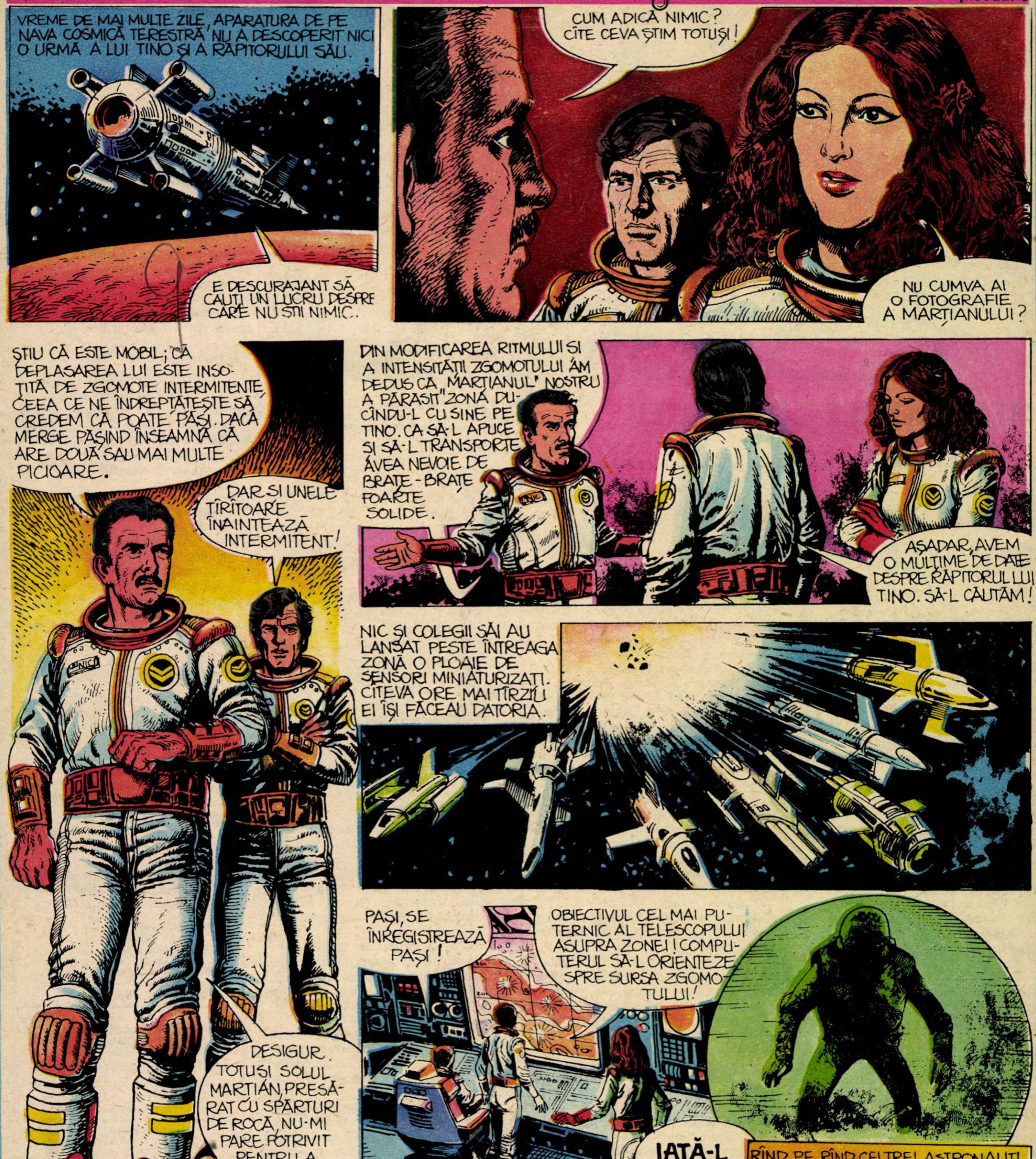
VREME DE MAI MULTE ZILE, APARATURA DE PE NAVA COSMICĂ TERESTRĂ NU A DESCOPERIT NICI O URMĂ A LUI TINO ȘI A RĂPITORULUI SĂU.
E DESCURAJANT SĂ CAUȚI UN LUCRU DESPRE CARE NU ȘTII NIMIC.
CUM ADICĂ NIMIC? CÎTE CEVA ȘTIM TOTUȘI!
NU CUMVA AI O FOTOGRAFIE A MARȚIANULUI?
ȘTIU CĂ ESTE MOBIL; CĂ DEPLASAREA LUI ESTE INSOȚITĂ DE ZGOMOTE INTERMITENTE, CEEA CE NE ÎNDREPTĂȚEȘTE SĂ CREDEM CĂ POATE PĂȘI. DACĂ MERGE PĂȘIND ÎNSEAMNĂ CĂ ARE DOUĂ SAU MAI MULTE PICIOARE.
DAR ȘI UNELE TÎRÎTOARE ÎNAINTEAZĂ INTERMITENT!
NIC
DESIGUR. TOTUȘI SOLUL MARȚIAN, PRESĂRAT CU SPĂRTURI DE ROCĂ, NU-MI PARE POTRIVIT PENTRU A ÎNAINTA TÎRÎȘ.
DIN MODIFICAREA RITMULUI ȘI A INTENSITĂȚII ZGOMOTULUI AM DEDUS CĂ „MARȚIANUL" NOSTRU A PĂRĂSIT ZONA DUCÎNDU-L CU SINE PE TINO. CA SĂ-L APUCE ȘI SĂ-L TRANSPORTE AVEA NEVOIE DE BRAȚE - BRAȚE FOARTE SOLIDE.
AȘADAR, AVEM O MULȚIME DE DATE DESPRE RĂPITORUL LUI TINO. SĂ-L CĂUTĂM!
NIC ȘI COLEGII SĂI AU LANSAT PESTE ÎNTREAGA ZONĂ O PLOAIE DE SENSORI MINIATURIZAȚI. CÎTEVA ORE MAI TÎRZIU EI ÎȘI FĂCEAU DATORIA.
PAȘI, SE ÎNREGISTREAZĂ PAȘI!
OBIECTIVUL CEL MAI PUTERNIC AL TELESCOPULUI ASUPRA ZONEI! COMPUTERUL SĂ-L ORIENTEZE SPRE SURSA ZGOMOTULUI!
IATĂ-L
RÎND PE RÎND CEI TREI ASTRONAUȚI PRIVIRĂ SILUETA STRANIE A FĂPTURII DIN ALTĂ PLANETĂ. ERA AȘA CUM SPUSESE NIC..

(Va urma)

Cutezătorii

6

JOI, 5 FEBRUARIE 1981,
ANUL XV (NR. 697)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

TOT INAIN
DREPTURILE P

Clipe emoționante, solemne, de profundă angajare patriotică, revoluționară pentru toată viața: rostirea și semnarea Legămîntului pionierului.

Foto: Constantin Popescu

CADRAN POLITIC

Cutezătorii

● Sub președinția tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU,** secretar general al Partidului Comunist Român, miercuri, 28 ianuarie 1981, a avut loc ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. Pe ordinea de zi a acestei ședințe, una dintre problemele cele mai importante a fost dezbaterea și aprobarea **Raportului privind îndeplinirea Planului național unic de dezvoltare economico-socială a Republicii Socialiste România pe anul 1980 și pe întreg cincinalul 1976—1980 și adoptarea în legătură cu aceasta a unei Hotărîri-Apel.**

● În Hotărîrea-Apel dată publicității, Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. apreciază că oamenii muncii din toate sectoarele economiei naționale, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, au obținut, în ultimii cinci ani, succese remarcabile, făcînd ca patria noastră să străbată o etapă deosebit de importantă în înfăptuirea Programului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

● Cîteva cifre grăitoare ale rezultatelor de seamă înregistrate în cincinalul încheiat:

— producția industrială a României a crescut într-un ritm mediu anual de peste 10 la sută;

— producția agricolă a crescut într-un ritm mediu anual de 5 la sută;

— venitul național s-a mărit pe întreaga perioadă cu peste 41 la sută;

— retribuția reală s-a majorat cu circa 29 la sută, față de 18—20 la sută, cît fusese prevăzut inițial;

— au sporit cu 29 la sută veniturile reale ale țărănimii provenite din munca în cooperativele agricole de producție și în gospodăriile personale.

— fondurile alocate de la bugetul de stat pentru nevoi social-culturale au înregistrat o importantă creștere, în 1980 depășind 70 miliarde lei — cu peste 39 la sută mai mari decît în 1975.

● Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., evidențiind rezultatele remarcabile obținute în cincinalul 1976—1980, a adresat tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului nostru popor cele mai calde felicitări pentru spiritul de abnegație și înaltă responsabilitate patriotică manifestate în muncă, în înfăptuirea politicii partidului.

● Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. a acordat o înaltă apreciere rolului esențial al tovarășului Nicolae Ceaușescu, contribuției sale hotărîtoare în elaborarea și înfăptuirea politicii partidului, în transpunerea în viață a planurilor de dezvoltare economico-socială a patriei.

● Pentru îndeplinirea obiectivelor noului cincinal — 1981—1985 — Comitetul Politic Executiv adresează organizațiilor de partid, comuniștilor, tuturor oamenilor muncii, români, maghiari, germani,de alte naționalități, întregii noastre națiuni, chemarea de a-și intensifica eforturile și de a-și mobiliza întreaga energie și putere de creație pentru înfăptuirea în cele mai bune condiții a hotărîrilor Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român.

Ritmuri pionierești în

FESTIVALUL NAȚIONAL „CÎNTAREA ROMÂNIEI"

****

Etapa județeană a concursului de interpretare din cadrul Festivalului național «Cîntarea României», aflată în plină desfășurare, mobilizează în aceste zile mii și mii de purtători ai cravatei roșii cu tricolor din întreaga țară. Pînă la ora cînd aceste rînduri iau calea tiparului, numeroase formații artistice pionierești din județele Caraș-Severin, Gorj, Ialomița, Sălaj **și Vîlcea s-au și prezentat pe scene, juriile desemnîndu-i pe cîștigători. Din aceste județe ne-au sosit relatări despre modul cum au evoluat pionierii și despre formațiile cîștigătoare.**

****

REȘIȚA. *Pregătite din vreme, cu grijă și fantezie, sălile de spectacol de la Casa de cultură, de la Ateneul tineretului și de la Casa pionierilor și șoimilor patriei și-au oferit scenele celor 248 de formații pionierești reunind circa 3 000 de participanți. Ne oprim doar la cîteva exemple: Corul de voci egale al Școlii generale nr. 7, Reșița; corurile de cameră ale Casei pionierilor și șoimilor patriei din Reșița și Școala generală din comuna Marga; brigada Școlii generale nr. 3 din Oravița; grupurile vocale ale pionierilor din Gîrnic, Padina, Matei; ansamblurile folclorice ale Casei pionierilor și șoimilor patriei din Caransebeș. Dintre interpreții individuali îi amintim pe Pușa Ilin, de la Școala generală din Bucova — solistă vocală de muzică populară; Goluța Goșa, de la Școala generală din Lăpușnicu Mare — solist instrumentist de muzică populară; Claudia Ieger de la Școala generală nr. 1 din Moldova Nouă — recitatoare; Aurora Nemeș de la Școala generală din Sacu — recitatoare.*

GORJ. *În acest județ, gazdele Festivalului au fost pionierii din municipiul Tg. Jiu.*

Pe scena Casei de cultură a sindicatelor au evoluat formații de o mare diversitate. Misiunea juriului, prezidat de prof. univ. Petre Crăciun a fost pe cît de plăcută pe atît de dificilă,

În cadrul concursului s-au evidențiat numeroase formații, răsplătite nu numai cu locuri fruntașe, ci și cu binemeritate aplauze din partea celor prezenți în sală. Printre ele se află formația corală de muzică populară a Școlii generale din Polovragi, care s-a prezentat cu un repertoriu de cîntece din Gorj, taraful Școlii generale Sadu și ansamblul de dansuri populare al Școlii generale Turcinești. O bună pregătire au dovedit formația de teatru a Școlii generale nr. 11 Tg. Jiu, cu piesa «În pas cu noi», de Vasile Vlad, ca și cea a teatrului de păpuși de la Școala generală nr. 2 Tg. Jiu, cu piesa «Dintele lui Marinică», de Costel Popovici. Acestea, împreună cu multe altele, s-au clasat, în cadrul concursului, pe locul I.

VÎLCEA. *La faza județeană, desfășurată la Casa de cultură a sindicatelor și la Palatul culturii din Rm. Vîlcea au participat 3 980 pionieri și școlari. Și aici s-a remarcat o mare diversitate de genuri artistice: grupuri vocale folclorice, fanfare și orchestre de cameră, tarafuri, dansuri moderne, formațiuni de muzică ușoară și folk, recitatori etc. Formațiile prezente la această etapă a Festivalului național «Cîntarea României» s-au prezentat cu un repertoriu bogat în conținut patriotic, revoluționar.*

Deținătorii locurilor I au și început să se pregătească pentru viitoarea etapă la care vor participa în luna aprilie. Pionierii vîlceni însoțesc această știre cu cîteva aspecte din timpul concursului.

IALOMIȚA. *116 formații artistice, 60 de interpreți de muzică populară și folk, cîștigători ai fazelor intercomunale, orășenești și municipale, au participat la faza județeană a Festivalului național «Cîntarea României». Din același județ aflăm că pionierii știu să fie și buni gospodari. Astfel, copiii din Dîlga au colectat 750 ambalaje de sticlă și 60 kg de textile, iar colegii lor, la fel de harnici, din Sudiți, au și predat centrelor de colectare a materialelor refolosibile 790 ambalaje de sticlă și 850 kg de metale feroase și neferoase.*

SĂLAJ. *Desfășurat pe scenele Casei de cultură a sindicatelor și ale Casei municipale de cultură din Zalău, concursul a reunit 114 formații artistice pionierești și 60 de interpreți individuali.*

În cadrul concursului au fost răsplătite cu premii și mențiuni 70 de formații artistice pionierești precum și 34 de interpreți individuali. Printre cîștigătorii locului I se numără: corul Școlii de aplicație din Zalău, grupul coral cameral de la Casa pionierilor și șoimilor patriei Cehu Silvaniei, soliștii instrumentiști de muzică cultă Istvan Nagy, Smaranda Pușcaș, Ioan Müller și Viorel Mocanu, formația de fitere din Doba și formația vocal-instrumentală de muzică populară Zalha. Din multitudinea celor clasați pe locul I mai reamintim ansamblul folcloric al Școlii generale «Simion Bărnuțiu» din Zalău, grupul vocal folcloric din Românași, interpreți de obiceiuri populare din Jebuc, formația de dansuri populare din Valcău, brigăzile artistice de la Școala generală nr. 2 din Jibou și Casa pionierilor și șoimilor patriei din Zalău.